

025.5877

๒๒๕๖๗

๗.๒

การศึกษาลักษณะบางประการของหนังสือภาษาไทยที่มีปริมาณ
การยืมมากและปริมาณการยืมน้อย ของสำนักหอสมุดกลาง
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

4 ก.ย. 2538

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์

ตุลาคม 2537

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

194467

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญาบัตรฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์
และสารนิเทศศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน
(ผศ. วิษณุ ทับเที่ยง)

.....กรรมการ
(อ. นงนวล พงษ์ไพฑูย์)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(ผศ. วิษณุ ทับเที่ยง)

.....กรรมการ
(อ. นงนวล พงษ์ไพฑูย์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผศ. สุวัฒน์ ส่องแสงจันทร์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญาบัตรฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ ของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร. ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

วันที่ ๑๕ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๗

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาโทฉบับนี้ได้รับความกรุณาอย่างสูงจาก ผศ.วิษณุ ทับเที่ยง ที่ให้แนวคิดคำแนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องจนสำเร็จไปด้วยดี และขอขอบพระคุณ อาจารย์อังนวล พงษ์ไพฑูย์ กรรมการ และ ผศ.สุวัฒน์ ส่องแสงจันทร์ กรรมการสอบปริญญาโท ทำให้คำแนะนำตลอดจนช่วยปรับปรุงงานวิจัยสำเร็จลงได้

ขอกราบขอบพระคุณ บิดาและมารดาตลอดจนครอบครัวที่สละทั้งกำลังทรัพย์และเป็นกำลังใจให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี

ขอขอบคุณ บรรณารักษ์สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่ช่วยให้คำปรึกษาด้านข้อมูล และขอขอบคุณเพื่อน ศศ.ม.รุ่น 5 ที่ช่วยเหลือในการเก็บข้อมูล และให้คำปรึกษา ขอขอบคุณครอบครัวอารีสินพิทักษ์ และเพื่อน ๆ ที่ไม่ได้กล่าวในที่นี้ ที่ให้กำลังใจทักทายวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงไปด้วยดี

วรรณรัตน์ บรรจงเขียน

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	3
ขอบเขตของการศึกษา	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
การศึกษาการใช้ทรัพยากรห้องสมุด	8
การพิจารณาลักษณะสำคัญของหนังสือ	12
การใช้ประโยชน์จากสถิติ ของสำนักหอสมุดกลาง	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย.....	29
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ	31
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	35
การกำหนดแหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง	35
การสร้างเครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูล	36
การเก็บรวบรวมข้อมูล	42
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	43
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	47

5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	68
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	68
	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	68
	การกำหนดแหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง	68
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูล	68
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	69
	การวิเคราะห์ข้อมูล	70
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	70
	อภิปรายผล	73
	ข้อเสนอแนะ	74
	บรรณานุกรม	75
	ภาคผนวก	84
	ภาคผนวก ก แบบบันทึกข้อมูลหนังสือ จำนวน 1,092 ชื่อเรื่อง	85
	ภาคผนวก ข ลักษณะบางประการของหนังสือทั้งหมดและลักษณะบางประการ ของหนังสือที่มีปริมาณยืมมากและปริมาณการยืมน้อย.....	88
	ภาคผนวก ค รายชื่อหนังสือที่มีปริมาณการยืมมาก และหนังสือที่มีปริมาณการ ยืมน้อย	105
	ประวัติย่อของผู้วิจัย	136

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	ประเภทของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและกลุ่มปริมาณการยืมน้อย	47
2	หมวดหมู่ของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและปริมาณการยืมน้อย	48
3	หมู่ของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและปริมาณการยืมน้อย	49
4	ประเภทผู้แต่งของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและปริมาณการยืมน้อย	56
5	ความสัมพันธ์ของหัวเรื่องในหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและปริมาณการยืมน้อย	57
6	ปีที่พิมพ์ของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและปริมาณการยืมน้อย	58
7	ภาพประกอบของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและปริมาณการยืมน้อย	59
8	ประเภทภาพประกอบของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและปริมาณการยืมน้อย	60
9	ปริมาณภาพประกอบของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและปริมาณการยืมน้อย	61
10	สำนักพิมพ์ของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและปริมาณการยืมน้อย	62
11	สำนักพิมพ์ของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและปริมาณการยืมน้อย จำแนกตามประเภทของหนังสือ	63

12	มาตรฐาน ISO ของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและ ปริมาณการยืมน้อย จำแนกตามประเภทของหนังสือ	64
13	ส่วนสำคัญของกลุ่มหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและ ปริมาณการยืมน้อย	65
14	บรรณานุกรมของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและ กลุ่มปริมาณการยืมน้อย จำแนกตามประเภทของหนังสือ	66
15	กลุ่มปริมาณบรรณานุกรมของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและ ปริมาณการยืมน้อย	67

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ห้องสมุดมหาวิทยาลัยเป็นหน่วยงานบริการทางวิชาการที่ทำหน้าที่จัดหา รวบรวม ทรัพยากรความรู้ที่บันทึกไว้ในสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ ไว้บริการบุคลากรของมหาวิทยาลัย แต่พัฒนาการของเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทำให้เกิดภาวะสารสนเทศท่วมท้น (information explosion) ทำให้ห้องสมุดมีอาจจัดหาทรัพยากรสารสนเทศไว้บริการ ผู้ใช้ได้อย่างครบถ้วน บรรณาธิการซึ่งเป็นสื่อกลางระหว่างทรัพยากรสารสนเทศกับผู้ใช้และเป็นสื่อเอาความคิดเห็นของผู้ใช้มาป้อนกลับแก่ห้องสมุดจึงต้องปรับเปลี่ยนบทบาทของตนให้ทันความเปลี่ยนแปลงของยุคสมัยและให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ รวมทั้งหาวิธีการที่จะให้ผู้ใช้ได้รับประโยชน์จากทรัพยากรของห้องสมุดได้เต็มที่ ดังปรัชญาในการปฏิบัติงานห้องสมุดของรังคะนาธาน (Ranganathan) คือ 1) หนังสือทุกเล่มมีไว้ใช้ประโยชน์ (Books are for use) อันเป็นวัตถุประสงค์ที่สำคัญที่สุดของห้องสมุด 2) ผู้อ่านทุกคนมีหนังสือที่ตนจะอ่าน (Every reader its book) และหนังสือต้องเหมาะสมแก่ผู้อ่านที่เหมาะสมในเวลาที่เหมาะสม (The right book for the right reader at the right time) 3) หนังสือทุกเล่มมีผู้อ่าน (Every book its reader) นั่นคือห้องสมุดควรจัดบริการให้วัสดุทุกชิ้นและหนังสือทุกเล่มในห้องสมุดเกิดประโยชน์คุ้มค่ากับเงินที่ลงทุนซื้อหามาไว้ 4) ประหยัดเวลาของผู้อ่าน (Save time of the reader) บรรณาธิการห้องสมุดควรต้องมีความสามารถในการสนองความต้องการใช้หนังสือแก่ผู้ใช้ห้องสมุดอย่างรวดเร็วอันเป็นวิธีจูงใจให้เกิดความต้องการอ่านเพิ่มขึ้นไปอีก 5) ห้องสมุดเป็นสิ่งมีชีวิตที่เจริญเติบโตได้ (Library is a growing organism) อันหมายถึงการเพิ่มจำนวนหนังสือ จำนวนผู้ใช้ห้องสมุด ซึ่งก็คือการพัฒนาความรู้และสติปัญญาของประชากรของประเทศนั่นเอง (อัมพร ทิชะระ. 2535 : 29-30) แต่การจัดการสารสนเทศจำนวนมากมายังมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้แต่ละกลุ่มนั้น เป็นงานที่ต้องใช้ความสามารถสูงในหลายๆด้านบรรณาธิการจะต้องมีความรู้ความสามารถ และมีเครื่องมือที่ทันสมัยรู้จักประยุกต์สิ่งที่ได้จากข้อมูลข่าวสารให้เหมาะกับผู้ใช้แต่ละประเภทแต่ละกลุ่มเป้าหมาย

ตลอดจนรู้วิธีการวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการสรุปตามหลักตรรกศาสตร์ (ประภาวดี สืบสนธิ์. 2535 : 16) ดังนั้นบรรณารักษ์จึงต้องปรับเปลี่ยนบทบาทของผู้ให้บริการให้เหมาะสมกับสภาพสังคมยุคใหม่ เพื่อให้ผู้ใช้ได้รับสารสนเทศที่ตรงตามความต้องการ (relevant) ถูกต้อง (accurate) ทันต่อความต้องการและเหตุการณ์ (timely) (จิรวรรณ ภัคตีบุตร. 2535 : 44)

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีฝ่ายพัฒนาทรัพยากรและวิเคราะห์สนเทศเป็นผู้รับผิดชอบการจัดหาทรัพยากรสารสนเทศด้วยวิธีการจัดซื้อ แลกเปลี่ยน และรับบริจาค โดยนาสติติการยืมหนังสือออกของฝ่ายบริการมาร่วมพิจารณาจัดหาสารสนเทศ ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้งานงบประมาณที่จำกัด (งนงวล สาขา 2514 : 100) สติติการยืมหนังสือออกจึงเป็นสถิติที่แสดงให้เห็นถึงปริมาณการใช้ทรัพยากรสารสนเทศของห้องสมุด ซึ่งบรรณารักษ์สามารถนำสถิตินี้มาช่วยประโยชน์ได้หลายประการ เช่น ใช้นเปรียบเทียบสถิติหนังสือานปีที่ผ่านมาว่าหนังสือที่นำออกให้บริการมีการใช้มากน้อยเพียงใด หนังสือหมวดใดที่มีการยืมออกน้อยก็นำมาพิจารณาหาสาเหตุว่าเป็นเพราะเหตุใด เช่นการจัดหารายชื่อหนังสือใหม่หรือจัดนิทรรศการแนะนำหนังสือใหม่เป็นที่สนใจของผู้ใช้บริการและยังผลให้ผู้ใช้ไม่สามารถเข้าถึงหนังสือชื่อเรื่องนั้น ๆ หรือ หนังสือนั้นอาจไม่เป็นที่ต้องการเพราะไม่ทันต่อเหตุการณ์หรือมีจำนวนระบับมากเกินไป จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นบรรณารักษ์ก็สามารถนำสถิติการยืมหนังสือมาช่วยตัดสินใจดำเนินการจัดหาทรัพยากรสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โดยทั่วไปแล้วการศึกษาการใช้หนังสืออาจทำได้หลายวิธี เช่น ศึกษาการใช้ภายในห้องสมุด การวิเคราะห์การอ้างถึง หรือศึกษาการยืมหนังสือออกนอกห้องสมุด ซึ่งแต่ละวิธีนั้นก็ยังมีข้อจำกัดต่างๆ คือ การศึกษาการใช้หนังสือภายในห้องสมุดนั้นใช้วิธีสังเกตจากปริมาณหนังสือที่ไหลเวียนภายในห้องสมุดโดยถือว่าหนังสือที่ถูกนำออกจากชั้นนั้นเป็นหนังสือที่ถูกใช้ แต่ก็ไม่อาจสรุปได้ว่าหนังสือดังกล่าวสามารถสนองความต้องการของผู้ใช้ได้จริงหรือไม่ ส่วนการวิเคราะห์การอ้างถึงเป็นการศึกษาวิเคราะห์คุณสมบัติและพฤติกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการบันทึกความรู้ในเชิงปริมาณ (สุนทร แก้วลาย. 2522 : 80) โดยศึกษาจากเชิงอรรถหรือบรรณานุกรมของผลงานในสาขาที่วิเคราะห์ (อารีย์ ชื่นวัฒนา. 2524 : 10) สำหรับการศึกษาการยืมหนังสือออกนั้น สะดวกในการเก็บข้อมูลสถิติการยืมหนังสือออกจากบัตรยืมที่ติดอยู่ด้านหลังหนังสือทำให้เข้าถึงตัวเล่มจริง และวิเคราะห์ลักษณะบางประการที่เอื้อ

ประโยชน์ต่องานวิจัย ผลการศึกษาสามารถนำไปใช้วางแผนหลายด้าน เช่น การเตรียมบุคลากรในการให้บริการ การกำหนดช่วงเวลา ยืม-คืน การจําแนกลักษณะการใช้ของผู้ใช้ ด้านทรัพยากรสารสนเทศ ทำให้ทราบว่าหนังสือประเภทใด หรือชื่อเรื่องใดยังเป็นที่ต้องการของผู้ใช้ขณะนี้ หรือหนังสือชื่อเรื่องใดที่ไม่เป็นที่ต้องการของผู้ใช้ บรรณารักษ์จะได้ใช้ประกอบการพิจารณาคัดสรรหนังสือให้ตรงกับความต้องการของผู้ใช้ให้มากที่สุด

ด้วยแนวความคิดดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาหาลักษณะบางประการของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและหนังสือที่มีปริมาณการยืมน้อย ของสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ความมุ่งหมายของการศึกษา

เพื่อศึกษาลักษณะบางประการของหนังสือภาษาไทยที่มีปริมาณการยืมมากและปริมาณการยืมน้อยของสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

บรรณารักษ์สามารถใช้ผลจากการศึกษาเป็นแนวทางหนึ่งในการพิจารณาดำเนินการพัฒนาทรัพยากรห้องสมุด ของฝ่ายพัฒนาทรัพยากรและวิเคราะห์สนเทศ ของสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ให้มีคุณภาพ ทันสมัย ทันต่อความก้าวหน้าทางวิทยาการ และตรงตามความต้องการของผู้ใช้บริการ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

หนังสือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ หนังสือภาษาไทยหมวด 000-900 ของสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่นำออกให้บริการครั้งแรกตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนธันวาคม 2533 โดยถือเอาสถิติการยืมจากเดือนมกราคม 2533 ถึงเดือนตุลาคม 2535 หนังสือที่ไม่อยู่ในการศึกษาค้นคว้านี้ได้แก่ หนังสืออ้างอิง ปริศยานิพนธ์ หนังสือแบบเรียนและหลักสูตร หนังสือสารอง สิ่งพิมพ์รัฐบาล หนังสือเด็ก นวนิยาย เรื่องสั้น และหนังสือที่อยู่ในระหว่างการซ่อม ซึ่งหนังสือเหล่านี้ จัดแยกจากหนังสือทั่วไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สำนักหอสมุดกลาง หมายถึง สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. ฝ่ายพัฒนาทรัพยากร หมายถึง ฝ่ายพัฒนาทรัพยากรและวิเคราะห์สารสนเทศของ สำนักหอสมุดกลาง ที่ทำหน้าที่จัดหาและจัดเตรียมหนังสือเพื่อให้บริการผู้ใช้
3. หนังสือ หมายถึง สิ่งพิมพ์ภาษาไทยในหมวด 000-900 ที่ฝ่ายพัฒนาทรัพยากร และวิเคราะห์สารสนเทศนำออกให้บริการ ตั้งแต่เดือน มกราคม-ธันวาคม 2533 จำนวนรวมทั้งสิ้น 1,092 ชื่อเรื่อง ทั้งนี้ไม่รวม หนังสืออ้างอิง วิทยานิพนธ์ หนังสือแบบเรียน และหลักสูตร หนังสือสารอง สิ่งพิมพ์รัฐบาล หนังสือเด็ก นวนิยาย เรื่องสั้น และหนังสือที่อยู่ในระหว่างการซ่อม
4. ปริมาณการยืม หมายถึง จำนวนความถี่ที่คิดเป็นค่าเฉลี่ยในการยืมต่อเดือนของหนังสือที่ออกให้บริการทุกเล่ม ในแต่ละชื่อเรื่อง โดยไม่คำนึงว่าหนังสือนั้นจะเป็นหนังสือชุด หนังสือที่พิมพ์มากกว่าหนึ่งเล่มจบ สิ่งพิมพ์ต่อเนื่อง หรือ เอกสารชุด เป็นต้น
5. หนังสือที่มีปริมาณการยืมมาก หมายถึง หนังสือที่มีจำนวนครั้งหรือหลักฐานในการยืมมากที่สุด 222 ชื่อเรื่องแรก จากจำนวนทั้งสิ้น 1,092 ชื่อเรื่อง
6. หนังสือที่มีปริมาณการยืมน้อย หมายถึง หนังสือที่มีจำนวนครั้งหรือหลักฐานในการยืมที่น้อยที่สุด หรือไม่มีการยืมออกเลย 222 ชื่อเรื่องสุดท้าย
7. ลักษณะบางประการ หมายถึง ลักษณะดังต่อไปนี้
 - 7.1 ประเภทของหนังสือ ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้จำแนกเป็น
 - 7.1.1 หนังสือตำรา เป็นหนังสือที่เขียนขึ้นตามหลักสูตรในระดับต่าง ๆ หรือ ครอบคลุมเนื้อหาในรายวิชาใดวิชาหนึ่ง หรือเนื้อหาที่มีลักษณะเป็น ทฤษฎีหรือหลักวิชาการหรืออาจอยู่ในรูปของแบบเรียน เอกสารประกอบการเรียนการสอน ตำรา เป็นต้น
 - 7.1.2 หนังสือวิชาการ เป็นหนังสือ เอกสาร หรือบทความที่ให้ความรู้ทางวิชาการแต่ไม่ใช่ตำรา นำเสนอในลักษณะที่เป็นการวิเคราะห์ วิจัย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือผู้อื่นได้ค้นพบใหม่โดยยึดหลักการเขียนจากพื้นฐานทางวิชาการนั้นๆ เพื่อให้ความรู้ทางวิชาการแก่ผู้อ่านโดยตรง หรือเป็นสื่อในการแลกเปลี่ยนแนวความคิดระหว่างกลุ่มนักวิชาการด้วยกัน

7.1.3 เอกสารรายงานการวิจัย เป็นเอกสารที่นำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าอย่างมีแบบระเบียบวิธีเป็นขั้นตอน มีเหตุผลที่ผลการอธิบายหรือทำความเข้าใจเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้กระจ่าง หรือ ต้องการหาแนวทางที่จะควบคุมปรากฏการณ์ หรือ เหตุการณ์บางอย่างหรือต้องการพยากรณ์เหตุการณ์

7.1.4 เอกสารรายงานการประชุม เป็นเอกสารที่เสนอในที่ประชุม/ สัมมนาของสมาคมหรือสถาบันทั้งของราชการและเอกชน ที่สรุปผลการอภิปรายหรือการฝึกอบรมโดยจัดทำออกมาเป็นรูปเล่ม

7.1.5 หนังสือความรู้ทั่วไป เป็นหนังสือหรือเอกสารที่ผู้เขียนเสนอความรู้ ข้อเท็จจริงในเรื่องทั่ว ๆ ไปมีเนื้อหาไม่เฉพาะลงไปในสาขาวิชาใด หรือมีเนื้อหาเรื่องใดเรื่องหนึ่งในแนวกว้างโดยมิได้มุ่งหวังจะให้เป็นที่ ตรา หรือ หนังสือทางวิชาการ แต่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข่าวสาร ความรู้ และความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่านในเวลาเดียวกัน หนังสือเหล่านี้ มักนำเสนอในลักษณะเป็น เกร็ดความรู้ ความรู้ทั่ว ๆ ไป ปกฉีกะ รวมเรื่อง

7.2 หมวดหมู่หนังสือ ตามระบบทศนิยมดิวอี้ พอจำแนกได้ดังนี้

7.2.1 จัดหมวดหมู่ตามระบบทศนิยมดิวอี้ ออกเป็น 10 หมวดใหญ่

7.2.2 จัดหมู่ตามระบบทศนิยมดิวอี้ ออกเป็น 100 หมู่

7.3 ผู้แต่ง หมายถึง บุคคล กลุ่มบุคคลหรือนิติบุคคลที่รับผิดชอบในการเรียบเรียง รวบรวม เนื้อหาของหนังสือชื่อเรื่องนั้น ๆ ซึ่งจำแนกกลุ่มผู้แต่งได้ดังนี้

7.3.1 ผู้แต่งคนเดียว เป็นผู้เขียนหรือรับผิดชอบงานเขียนหรือรวบรวมผลงานในลักษณะบรรณาธิการ

7.3.2 ผู้แต่ง 2 - 3 คน เป็นผู้ร่วมกันรับผิดชอบในการรวบรวมหรือผลิตผลงาน

7.3.3 ผู้แต่งมากกว่า 3 คน เป็นผู้ร่วมกันรับผิดชอบในการรวบรวมหรือผลิตผลงาน

7.3.4 นิติบุคคล เป็นองค์กรหรือกลุ่มบุคคลร่วมกันรับผิดชอบ มีการระบุด้วยชื่อเฉพาะและยังรวมไปถึงการประชุม รายงานการประชุม เหตุการณ์พิเศษต่าง ๆ

7.3.5 ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง เป็นหนังสือที่ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง หรือผู้รับผิดชอบในส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือเลย

7.4 หัวเรื่อง หมายถึง คำหรือกลุ่มคำที่กำหนดแทนเนื้อหาหนังสือ ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ พจนานุกรมประเภทหัวเรื่องเป็น ดังนี้

7.4.1 หัวเรื่องที่ปรากฏในชื่อเรื่อง หมายถึง คำหรือกลุ่มคำแทนเนื้อหาหนังสือที่ปรากฏในชื่อเรื่อง หรือคำหรือกลุ่มคำแทนเนื้อหาที่แตกต่างกันแต่มีความหมายเดียวกัน สำหรับหัวเรื่องที่มีหัวเรื่องย่อยนั้น ศึกษาได้จากคำหรือกลุ่มคำประเภทที่มีความหมายเหมือนกับชื่อเรื่องหรือเป็นหัวเรื่องย่อยที่มีคำหรือกลุ่มคำที่แตกต่างจากชื่อเรื่อง

7.4.2 หัวเรื่องที่ไม่ปรากฏในชื่อเรื่อง หมายถึง คำหรือกลุ่มคำแทนเนื้อหาหนังสือที่ไม่ปรากฏในชื่อเรื่อง ซึ่งหัวเรื่องที่มีหัวเรื่องย่อยนั้น จะใช้กำหนดตามหลังหัวเรื่องที่มีคำหรือกลุ่มคำตามหลังหัวเรื่องที่มีความหมายเหมือนกับชื่อเรื่องหรือ เป็นหัวเรื่องย่อยที่มีคำหรือกลุ่มคำตามหลังหัวเรื่องที่แตกต่างกันจากชื่อเรื่อง

7.5 ปีพิมพ์ จำแนกเป็นรายปี ดังนี้

7.5.1 ก่อนปี พ.ศ. 2530

7.5.2 พ.ศ. 2530

7.5.3 พ.ศ. 2531

7.5.4 พ.ศ. 2532

7.5.5 พ.ศ. 2533

7.5.6 ไม่ได้ระบุปีพิมพ์

7.6 ภาพประกอบ เป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งสำหรับหนังสือบางสาขาวิชา ซึ่งพจนานุกรมการพิจารณาภาพประกอบได้ดังนี้

7.6.1 มีภาพประกอบ

7.6.1.1 ประเภทของภาพประกอบ

- ภาพวาด
- ภาพถ่าย
- มีทั้งภาพวาดและภาพถ่าย

7.6.1.2 จำนวนของภาพประกอบโดยประมาณ

- จำนวนภาพไม่เกินกว่า 1ใน4 ของเล่ม
- จำนวนภาพไม่เกินกว่า 1ใน2 ของเล่ม
- จำนวนภาพไม่เกินกว่า 3ใน4 ของเล่ม

- จำนวนภาพมากกว่า 3ใน4 หรือมีภาพทั้งเล่ม

7.6.2 ไม่มีภาพประกอบ

7.7 สำนักพิมพ์ หมายถึง ผู้รับผิดชอบในการจัดพิมพ์หรือจัดจำหน่าย ซึ่งได้แก่

7.7.1 สำนักพิมพ์เอกชน เป็นหน่วยงานที่เอกชนรับผิดชอบในการผลิตหรือจัดหาผู้แต่งมาผลิตผลงานตลอดจนการจัดจำหน่าย

7.7.2 สำนักพิมพ์หน่วยราชการ เป็นหน่วยงานของรัฐบาลที่รับผิดชอบในการผลิตและการดำเนินงานหรือเป็นสำนักพิมพ์ที่รับผิดชอบในส่วน of สำนักพิมพ์

7.7.3 ไม่ปรากฏสำนักพิมพ์

7.8 ส่วนสำคัญของหนังสือ หมายถึง ส่วนประกอบที่สำคัญของหนังสือที่องค์การสากลระหว่างประเทศ (ISO = International Organization for Standardization) ได้กำหนดให้หนังสือแต่ละเล่มจะต้องประกอบด้วยส่วนที่สำคัญ 3 ส่วนคือ หน้าปกใน บรรณุกรม และดรรชนี

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้แบ่งประเด็นที่ศึกษาออกเป็น 4 ประเด็น คือ

1. การศึกษาการใช้ทรัพยากรห้องสมุด
2. การพิจารณาลักษณะสำคัญของหนังสือ
3. การใช้ประโยชน์จากสถิติ ของห้องสมุด
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาการใช้ทรัพยากรห้องสมุด

การศึกษาการใช้ทรัพยากรห้องสมุดมีประโยชน์ 2 ประการ คือ สารนิเทศคดีที่มีการใช้มาก แสดงว่าสารนิเทศนั้น "ดี" ตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ได้ และสามารถนำความรู้เกี่ยวกับรูปแบบพฤติกรรมในอดีตมาทำนายพฤติกรรมในอนาคต นั่นคือการใช้หนังสือในอดีตเป็นเครื่องชี้การใช้นับปัจจุบันและการใช้นับปัจจุบันเป็นเครื่องชี้การใช้นอนาคต การศึกษาการใช้หนังสือจึงพอจะบอกความต้องการสารนิเทศของผู้ใช้ได้ บรรณารักษ์สามารถนำผลการศึกษามาใช้ประโยชน์ได้หลายประการ อาทิ นำไปปรับปรุงนโยบายการพัฒนาทรัพยากรสารนิเทศ และกำหนดวิธีการจัดเก็บทรัพยากรสารนิเทศเพื่อความสะดวกในการเข้าถึงสารนิเทศของผู้ใช้ โดย

1. ทรัพยากรสารนิเทศคดีที่มีการใช้น้อยควรนำออกจากชั้นไปเก็บไว้ที่อื่น หรือจำหน่ายออก
2. ทรัพยากรสารนิเทศที่มีการใช้มาก ถือได้ว่าเป็นทรัพยากรสารนิเทศหลัก ควรจะจัดหาเพิ่มไว้บริการแก่ผู้ใช้

นอกจากนี้บรรณารักษ์ยังทราบรูปแบบการใช้ทรัพยากรสารนิเทศในสาขาวิชาใด สาขาวิชาหนึ่ง หรือตามประเภทของทรัพยากรสารนิเทศโดยเปรียบเทียบทรัพยากรสารนิเทศที่มีทั้งหมดกับการใช้ในสาขาวิชานั้นและยังทราบว่าผู้ใช้บริการคือบุคลากรกลุ่มใด อาจารย์หรือนักศึกษา ระดับใด หรือ คณะใด (ประภาวดี สืบสนธิ์. 2533 : 832)

การศึกษาการวิจัยสารนิเทศของห้องสมุดอาจทำได้ 2 วิธี คือ

1. การศึกษาการวิจัยทรัพยากรสารนิเทศ

การศึกษาการวิจัยทรัพยากรสารนิเทศ เป็นการศึกษาการจัดหาวัสดุสารนิเทศเข้าห้องสมุดซึ่งทำให้เห็นสภาพการวิจัยทรัพยากรสารนิเทศที่ชัดเจนขึ้น การศึกษาการวิจัยนั้นจำแนกได้ 3 วิธี คือ

1.1 การศึกษาการวิจัยภายในสถาบัน ทำได้โดย

1.1.1 วิเคราะห์สถิติการวิจัยทรัพยากรสารนิเทศภายในห้องสมุดโดยใช้สถิติที่ห้องสมุดเก็บไว้ซึ่งโดยมากเป็นหนังสือที่ห้ามยืมออกเช่น สถิติการยืมวารสารเย็บเล่มภาษาไทยและวารสารภาษาต่างประเทศ สถิติหนังสือสำรอง สถิติหนังสือหายาก สถิติหนังสืออ้างอิง สถิติการใช้สื่อโสตทัศนประเภทต่าง ๆ (เรณู กาญจนะภักติน. 2529 : 11) ผลการวิเคราะห์จะทำให้เห็นลักษณะการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสารนิเทศประเภทต่าง ๆ ของห้องสมุด (ประภาวดี สืบสนธิ์. 2533 : 832)

1.1.2 วิเคราะห์ทรัพยากรสารนิเทศที่ถูกนำลงจากที่เก็บ ซึ่งเป็นหนังสือที่ผู้ใช้นำมาวางไว้บนโต๊ะ บริเวณที่ถ่ายเอกสาร หรือที่เจ้าหน้าที่ห้องสมุดรวบรวมไว้ในรถเข็น ทำให้สามารถประเมินการใช้ทรัพยากรภายในห้องสมุดได้ หากความสัมพันธ์ระหว่างประเภทผู้ใช้กับประเภทของสารนิเทศที่ใช้ คือ การนับจำนวนหนังสือที่ผู้ใช้งานทิ้งไว้บนโต๊ะอ่านหนังสือนั้นบางเล่มอาจจะวางทิ้งโดยผู้ใช้งานไม่ได้ใช้ บางครั้งหนังสือที่วางบนโต๊ะอาจมีการข่มมากกว่า 1 ครั้ง หรือ ผู้ใช้อ่านหนังสือแล้วนำไปเก็บที่ชั้นเอง เป็นต้น (จรรยา พรเจริญกุล. 2525 : 145) และศึกษาได้เฉพาะการยืมมาใช้ภายในห้องสมุดเท่านั้น สำหรับหนังสือที่อยู่ระหว่างการยืมออกให้ถือว่าเป็นกลุ่มที่ไม่มีการใช้ภายในห้องสมุด (ประภาวดี สืบสนธิ์. 2533 : 832)

1.2 การวิเคราะห์การอ้างอิง (Citation Analysis) เป็นวิธีการทางบรรณมิติ (Bibliometrics) ซึ่งเป็นเทคนิคการศึกษาวิเคราะห์คุณสมบัติและพฤติกรรมด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับการบันทึกความรู้ในเชิงปริมาณ (สุนทร แก้วลาย. 2522 : 80) โดยวิเคราะห์จากเอกสารอ้างอิง เชิงอรรถ และบรรณานุกรม เกี่ยวกับผู้แต่ง ชื่อเรื่อง ขอบเขตเนื้อหา ภาษา สถานที่พิมพ์ ปีที่พิมพ์ โดยใช้ทั้งสถิติพื้นฐานและสถิติขั้นสูงที่มีความซับซ้อนมากขึ้นขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการวิเคราะห์การอ้างอิง (อารีย์ ชื่นวัฒนา. 2524 : 10) การวิเคราะห์เอกสาร หนังสือ บทความ รายงานการวิจัย และวิทยานิพนธ์นั้นช่วยทำให้ทราบกลุ่มผู้ใช้ที่ชัดเจนในสาขาวิชานั้นๆ และยังทราบขนาด โครงสร้าง และการเปลี่ยนแปลง

ของพฤติกรรมการใช้วรรณกรรมแต่ละสาขา

1.3 การศึกษาการยืมหนังสือออก เป็นการวิเคราะห์การใช้ทรัพยากรสารสนเทศนอกห้องสมุดจากสถิติการยืมสารสนเทศของแผนกจ่าย-รับ ซึ่งจำแนกเป็น 2 วิธี คือ

1.3.1 วิเคราะห์สถิติการยืมหนังสือออกโดยใช้สถิติของฝ่ายบริการ จำแนกตามประเภทของหนังสือ กลุ่มผู้ใช้ การจอง และการยืมระหว่างห้องสมุด แล้วนำมาเปรียบเทียบระหว่างจำนวนทรัพยากรสารสนเทศที่มีกับทรัพยากรสารสนเทศที่ยืมออกนอกห้องสมุด ก็จะทราบว่าหนังสือลักษณะใดที่เป็นที่ต้องการหรือไม่ต้องการของผู้ใช้ซึ่งฝ่ายพัฒนาทรัพยากรและวิเคราะห์สารสนเทศ สามารถนำไปใช้จัดหาให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มผู้ใช้

1.3.2 วิเคราะห์จากหลักฐานการยืมที่ติดอยู่บนปกหลังของหนังสือ คือ บัตรกำหนดส่ง วิธีนี้จะทำให้ทราบปริมาณการใช้หนังสือแต่ละเล่มว่ามีการใช้มากน้อยเพียงใด นั่นคือทราบถึงลักษณะของหนังสือที่ผู้ใช้ต้องการ แต่ก็มีข้อจำกัด คือ ไม่สามารถเก็บสถิติของหนังสือที่ผู้ใช้ยืมออกไปนอกลังห้องสมุดได้จนกว่าหนังสือเล่มนั้นๆ จะกลับมาอยู่ที่ชั้น และสถิติการยืมหนังสือออกไม่สามารถแสดงการใช้หนังสือได้อย่างจริงจัง เนื่องจากการยืมหนังสือออกไปนั้นไม่สามารถบ่งบอกได้ว่าผู้ใช้หนังสือนั้นจริง แต่ก็สามารถอนุมานได้ว่าหนังสือที่ยืมออกนั้นเป็นที่ต้องการของผู้ใช้ (ประภาวดี สืบสนธิ์. 2533 : 832)

การศึกษาการยืม-คืน (Circulation studies) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลการยืม-คืนข้อมูลเหล่านี้ สามารถสำรวจพิจารณาได้โดยเป็นส่วนหนึ่งของทรัพยากร หรือทรัพยากรทั้งหมด โดยกลุ่มผู้ใช้ โดยปีที่ซื้อหนังสือมา หรือโดยหมวดวิชา ข้อมูลเหล่านี้สามารถนำมาใช้เพื่อ

- 1.ชี้ให้เห็นถึงส่วนของทรัพยากรที่ใช้น้อย ซึ่งอาจย้ายไปเก็บไว้ในที่ที่มีใช้น้อยหรือบริเวณที่เก็บหนังสือ
2. แสดงทรัพยากรหลัก (core collection) ของรายการซึ่งดูเหมือนจะมีการสนองความต้องการของการยืม-คืนในอนาคตอันใกล้ในอัตราสูง
3. แสดงแบบการใช้ (use pattern) ในสาขาวิชาที่คัดเลือกหรือประเภทของหนังสือ โดยการเปรียบเทียบตัวแทนใน collection (โดยพิจารณาบัตรแจ้งหมู่หนังสือ) การยืม-คืน ว่าเป็นก็เปอร์เซ็นต์ของยืม-คืน ทั้งหมด ผลการศึกษาจะช่วยในการพิจารณาวิธีการปฏิบัติด้านการพัฒนาทรัพยากรและในการจัดสรรเงินซื้อหนังสือ

4. แสดงให้เห็นถึงประชากรผู้ใช้

ข้อดีและข้อเสียของการศึกษาการยืม-คืน

ข้อดี คือ สะท้อนให้เห็นถึงการใช้บริการโดยการยืมออก และรูปแบบของผู้ใช้, จัดกลุ่มข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ได้ง่าย, คล่องตัวมากในเรื่องการกำหนดระยะเวลาการศึกษา และกำหนดกลุ่มตัวอย่าง, หน่วยงานของสารนิเทศได้ง่าย และ สารนิเทศนั้นเป็นเชิงวัตถุวิสัย (objective)

ข้อเสีย คือ ไม่รวมการใช้จ่ายภายใน ทำให้การใช้จ่ายที่แท้จริงขาดหายไป, สะท้อนให้เห็นแต่ความสำเร็จแต่ไม่บันทึกถึงความล้มเหลวของผู้ใช้, อาจมีความลำเอียงในกรณีที่ไม่สามารถเข้าถึงวัสดุที่มีการใช้มาก และ ไม่สามารถแสดงถึงการใช้น้อย อันเนื่องมาจากความเก๋าล้ำสมัย หรือคุณภาพต่ำของทรัพยากร (นงลักษณ์ ไม้หนายกิจ. 2528 : 81)

2. การศึกษาจากผู้ใช้ทรัพยากรสารสนเทศ ซึ่งศึกษาได้หลายวิธี เช่น

2.1 การสังเกตผู้ใช้ โดยบรรณารักษ์ผู้ให้บริการสารสนเทศสังเกตผู้ใช้จากลักษณะตั้งแต่เมื่อผู้ใช้เข้ามาในสถาบันบริการสารสนเทศโดยใช้รายการบัตร หรือใช้บริการตอบคำถามและช่วยค้นหา เพื่อหาสารนิเทศที่ต้องการ วิธีการนี้อาจได้ข้อมูลไม่ชัดเจนและผู้ใช้ อาจเกิดความไม่สบายใจหรือรำคาญที่ถูกสังเกตการณ์ และการสังเกตก็เหมาะกับกลุ่มผู้ใช้กลุ่มเล็กๆ เท่านั้น ทั้งยังต้องการผู้สังเกตที่มีประสบการณ์ และเป็นกลางในการสังเกตพฤติกรรมการใช้ห้องสมุด

2.2 การสัมภาษณ์ผู้ใช้อย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการโดยตรง ซึ่งก็ควรใช้กับกลุ่มผู้ใช้กลุ่มเล็กเช่นกัน โดยใช้แบบสัมภาษณ์หรือสัมภาษณ์ผู้ใช้โดยตรงแบบตัวต่อตัวหรือแบบเป็นกลุ่มก็ได้ ส่วนการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ คือการสนทนาพูดคุยซักถามผู้ใช้ถึงความต้องการ ความพึงพอใจปัญหาของผู้ใช้ และข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงห้องสมุด (จิรวรรณ ภักดีบุตร. 2532 : 182-184)

2.3 การสอบถามจากผู้ใช้ มักใช้แบบสอบถาม ซึ่งโดยมากจะศึกษาเฉพาะด้าน เช่นศึกษาสภาพปัญหาในด้านต่าง ๆ ของห้องสมุด เพื่อทราบและ เสนอปัญหาที่ค้นพบมาปรับปรุงงานบริการให้เหมาะสมขึ้น (จรินทร์ สุกุลถาวร. 2529 : 47-49)

การพิจารณาลักษณะสำคัญของหนังสือ

การเลือกหนังสือทุก ๆ กลุ่มควรจะร่วมมือกันโดยบรรณารักษ์เป็นผู้ประสานงานอย่างใกล้ชิด จึงจะทำให้การเลือกทรัพยากรห้องสมุดดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องตามนโยบายการเลือกที่ห้องสมุดแต่ละแห่งได้กำหนดไว้ หากให้กลุ่มมาดกลุ่มหนึ่งเลือกตามลำพังอาจเกิดผลเสียได้ ดังนั้น การเลือกหนังสือผู้เลือกหนังสือนั้นควรมีแนวการเลือกหนังสือให้ครอบคลุมทุกสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง ทำให้มีการสมดุลและเข้าใช้งานของหน่วยงานตน พอมีแนวการเลือกได้ดังนี้

1. มีความรู้อย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับหนังสือทุก ๆ เล่มที่พิมพ์ออกมา รวมทั้งทรัพยากรอื่น ๆ ในสาขาวิชาที่รับผิดชอบอยู่
2. รู้จักนักเขียนในแต่ละสาขาวิชา
3. รู้ถึงพัฒนาการวรรณกรรมในแต่ละสาขาวิชา
4. รู้จักสำนักพิมพ์ ความมีชื่อเสียงในด้านต่าง ๆ และประเภทของวรรณกรรมที่สำคัญที่สำนักพิมพ์นั้นพิมพ์จำหน่าย
5. มีความรู้ทางวิชาการสาขาต่าง ๆ อย่างกว้างขวางและศึกษาเพิ่มพูนความรู้อยู่เสมอมีความรู้ดีในสาขาวิชาที่ตนต้องรับผิดชอบในการเลือก จนสามารถตัดสินความถูกต้อง ความน่าเชื่อถือและความมีหลักฐานของหนังสือได้
6. รู้จักและคุ้นเคยกับผู้ใช้ห้องสมุด รู้ระดับการศึกษาและความสามารถในการอ่านของผู้ใช้ส่วนใหญ่
7. มีความยุติธรรม ไม่ลำเอียง ไม่อคติ ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง แต่เลือกตามคุณค่าของหนังสือ
8. มีความรู้เกี่ยวกับการใช้เครื่องช่วยในการเลือกทรัพยากรห้องสมุดเป็นอย่างดี
9. มีความสามารถในการอ่านได้รวดเร็ว และเข้าใจได้ทันที คุณสมบัติข้อนี้เพิ่มความคล่องแคล่วในการเลือกหนังสือ
10. เป็นนักอ่าน พยายามอ่านหนังสือทุกประเภทและติดตามข่าวความเคลื่อนไหวในวงการวรรณกรรมอยู่ตลอดเวลา
11. มีความรู้ในวิธีพิจารณาหนังสือ วิเคราะห์หนังสือเป็น
12. มีความรู้เกี่ยวกับห้องสมุด ความต้องการของห้องสมุด วัตถุประสงค์ เช่นจะต้องมีการมีหนังสือประเภทใดบ้างเล่มกันหรือไม่ ต้องการให้ครบชุดหรือไม่ มีงบประมาณเพียงพอ

หรือใหม่ เป็นต้น (ชาตาศักดิ์ วชิรปริชาพงษ์. 2527 : 18)

หลักสำคัญในการเลือกหนังสือซึ่ง ALA ได้ให้แนวทางไว้ 5 ประการ คือ หาหนังสือให้อย่างลึกซึ้ง หาหนังสือเพื่อค้นคว้าสำหรับทางานวิจัย หาหนังสือเพื่อการศึกษา หาหนังสือเพื่อปูพื้นฐานในการเรียน และ หาหนังสือสำหรับผู้กำลังเริ่มต้น (Clair. 2535 : 105) คือ การแบ่งความรับผิดชอบในการคัดเลือกหนังสือ พอมินโยบายการเลือกร่วมกันและบนความเข้าใจพื้นฐาน นโยบายเหล่านี้มักจะรวมถึง

1. ใครมีหน้าที่ในการเลือกหนังสือ
2. ใครที่รับผิดชอบในการเลือกหนังสือ
3. เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของห้องสมุด
4. บทวิจารณ์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการคัดเลือกหนังสือ
5. เสนอแหล่งที่เคยคัดเลือกหนังสือ (ถ้ามี)
6. แนวปฏิบัติในการจัดการปัญหา
7. แนวทางในการใช้งบประมาณ (Bloomberg. 1985 : 38)

นอกจากนี้เครื่องมือในการเลือกหนังสือห้องสมุด มักเป็น

1. บรรณานุกรม ใช้ในการตรวจสอบ หรือเลือกหนังสือที่ห้องสมุดต่าง ๆ ใช้และผู้ใช้อาจน่าเป็นแนวทางในการพิจารณาเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือของผู้จัดทำด้วย โดยเฉพาะบรรณานุกรมที่จัดทำโดยบริษัทห้างร้าน ซึ่งหวังกำไร จะต้องคำนึงถึงความถูกต้องชอบเขต และความทันสมัยของข้อมูล

เป็นหนังสือที่รวบรวมรายชื่อหนังสือ หรือสิ่งพิมพ์อย่างมีระบบคือ จัดให้ค้นหาได้ง่าย เช่น จัดเรียงรายการตามลำดับอักษรผู้แต่ง และให้รายละเอียดทางบรรณานุกรม คือ แจ็งรายการสิ่งพิมพ์ ซึ่งชี้ให้เห็นข้อแตกต่างระหว่างสิ่งพิมพ์ด้วยกัน เช่น ชื่อผู้แต่ง ชื่อเรื่อง ครั้งที่พิมพ์ สถานที่พิมพ์ สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์ ปีที่พิมพ์ จำนวนหน้า หรือจำนวนเล่มภาพราคา และบรรณนิเทศน์สังเขป เป็นต้น (วัลลภ สวัสดิวัลลภ. 2533 : 5)

2. โฆษณาและแจ้งความ เป็นการโฆษณาหนังสือและสิ่งพิมพ์ของสำนักพิมพ์ ผู้ผลิตหรือร้านจำหน่ายหนังสืออาจหาได้จาก

- 2.1 สิ่งตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ วารสาร หรือในหนังสือบางเล่ม
- 2.2 แผ่นปลิว อาจเป็นใบแทรกอยู่ในสิ่งพิมพ์ต่างๆ หรือจัดส่งไปตามห้องสมุด

หน่วยงานหรือผู้ที่สนใจ

2.3 สิ่งพิมพ์ของห้องสมุด

3. รายชื่อทรัพยากรของห้องสมุดต่าง ๆ ซึ่งมีห้องสมุดหลายแห่งจัดพิมพ์ เช่นห้องสมุดมหาวิทยาลัยบางแห่งอาจจัดทำรายชื่อทรัพยากรห้องสมุดในรูปแบบของเอกสารอัดสำเนา รายชื่อทรัพยากรที่จัดพิมพ์ เช่น

3.1 รายชื่อหนังสือใหม่ ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ

3.2 รายชื่อสิ่งพิมพ์รัฐบาล

3.3 รายชื่อวารสารภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ

3.4 รายชื่อทรัพยากรไม่ตีพิมพ์

4. แหล่งอื่น ๆ

4.1 เอกสารอ้างอิง บรรณานุกรมที่อ้างอิงในหนังสือและสิ่งพิมพ์

4.2 รายชื่อวารสารที่ปรากฏในดัชนีวารสาร และวารสารสาระสิ่งพิมพ์

4.3 รายชื่อทรัพยากรที่ได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญสาขาวิชาต่าง ๆ

อาจารย์ บรรณารักษ์ หรือผู้ใช้ห้องสมุด เป็นต้น

4.4 รายการแนะนำหรือสนทนา เกี่ยวกับนักเขียนหรือวรรณกรรมทางวิทยุ และโทรทัศน์

4.5 รายการบรรยาย อภิปรายหรือวิจารณ์ เกี่ยวกับนักเขียนหรือวรรณกรรมต่าง ๆ ที่จัดตามหอประชุมต่าง ๆ

4.6 นิทรรศการเกี่ยวกับนักเขียน และวรรณกรรมต่างๆ ซึ่งอาจจัดโดยสำนักพิมพ์ ร้านจำหน่ายหนังสือ หรือห้องสมุดต่างๆ (ชานาคคีดี วชิรปริชาพงษ์. 2527 : 31-50)

จากการพิจารณาตามลักษณะบางประการที่กำหนดขึ้นแล้ว โดยมากจะใช้คู่มือการเลือกหนังสือ ประกอบกันด้วยอีกส่วนหนึ่ง ซึ่งคู่มือที่ใช้ในการเลือกหนังสือนั้นมีหลายประเภทดังนี้

1. รายชื่อหนังสือใหม่ (Publishers' catalog) ที่ได้รับจากสำนักพิมพ์โดยตรง หรือส่งผ่านร้านค้าตัวแทนจำหน่าย โดยห้องสมุดได้รับเป็นประจำ มีทั้งประเภทฉบับรายเดือน รายเดือน รายฤดู และรายปี จะนำมาแยกเก็บไว้เฉพาะสาขาวิชาที่ ฉบับรายเดือน รายเดือน รายฤดู และรายปี จะนำมาแยกเก็บไว้เฉพาะสาขาวิชาที่ต้องการไว้ และประเภทหนังสืออ้างอิง

2. รายชื่อหนังสือใหม่ที่ร้านค้าตัวแทนจำหน่ายจัดทำขึ้น และจัดส่งให้ห้องสมุดทุก

เดือน เป็นรายการหนังสือทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ที่มีวางจำหน่ายที่ร้านค้านั้น ๆ

3. รายชื่อหนังสือใหม่รวบรวมจากสำนักพิมพ์ต่างๆ เป็นรายปี มีเฉพาะหนังสือภาษาต่างประเทศที่คู่มือประเภทนี้ใช้ประโยชน์เป็นทั้งคู่มือช่วยคัดเลือกหนังสือ และเพื่อใช้หารายละเอียดทางบรรณานุกรมที่จำเป็นในการสั่งซื้อ ในกรณีที่ต้องการรายละเอียดที่ได้อาจจากรายชื่อหนังสือใหม่

4. บทวิจารณ์หนังสือ (Review) เป็นคู่มือที่นอกจากบอกถึงรายละเอียดทางบรรณานุกรมที่จำเป็นในการจัดหาแล้ว ยังประกอบด้วยข้อวิจารณ์คุณค่าของหนังสือแต่ละเล่มที่กล่าวถึงช่วยในการตัดสินใจคัดเลือกของบรรณารักษ์โดยสะดวก บทวิจารณ์ หนังสือที่ใช้ปฏิบัติงานของห้องสมุด ได้แก่

4.1 บทวิจารณ์วารสารวิชาการเฉพาะวิชาการ มีข้อวิจารณ์จากนักวิชาการในแต่ละสาขาวิชา ทำให้เป็นคู่มือที่ใช้คัดเลือกที่มีคุณค่า

4.2 บทวิจารณ์จากหนังสือพิมพ์ วารสาร และนิตยสารทั่วไป เป็นการวิจารณ์หนังสือทุกประเภท บางครั้งเป็นเพียงการลงแจ้งข่าวหนังสือใหม่ โดยไม่มีบทวิจารณ์

5. บรรณานุกรมรายชื่อหนังสือเฉพาะวิชา เป็นหนังสือที่รวบรวมบรรณานุกรมเฉพาะวิชานั้น ๆ แต่ละรายชื่อหนังสือประกอบไปด้วยรายละเอียดทางบรรณานุกรมของหนังสือเล่มนั้น และอาจมีบทวิจารณ์หรือรายละเอียดเนื้อหาของหนังสือท้ายรายการ คู่มือประเภทนี้ใช้ประโยชน์เพื่อสำรวจย้อนหลังว่าห้องสมุดมีหนังสือที่ควรจะมีแล้วหรือไม่ (อุไรวรรณ วิฑูรติกุล. 2528 : 8-9)

ลักษณะสำคัญของหนังสือที่ใช้พิจารณาเพื่อพิจารณาดำเนินการพัฒนารัพยากรห้องสมุดของฝ่ายพัฒนารัพยากรและวิเคราะห์สนเทศ ให้มีคุณภาพ ทันสมัย ทันต่อความก้าวหน้าทางวิทยาการและตรงกับความต้องการของผู้ใช้ ในการจัดซื้อหนังสือของสำนักหอสมุดกลาง มีแนวทางการพิจารณาดังต่อไปนี้

1. สาขาวิชา จะจัดซื้อทุกสาขาวิชาที่เปิดสอน
2. เนื้อหา จะจัดซื้อทุกประเภท ยกเว้น นวนิยายประเภท โรแมนติก บทกวีหรือบทกลอนของวัยรุ่น
3. ผู้แต่ง หนังสือที่เขียนโดยผู้แต่งที่มีชื่อเสียง ไม่ว่าจะเป็นนวนิยายหรือบทกลอนห้องสมุด ควรจัดหาไว้ทุกเล่มที่จัดพิมพ์
4. ราคา หากหนังสือที่ต้องการซื้อมีราคาแพงมาก อาจเจรจาต่อรองกับทาง

ฐานคำให้สดราคาลงอีกได้

5. จำนวนเล่ม กำหนดเป็นเกณฑ์กว้างๆ ซึ่งพอปรับเปลี่ยนได้ แต่ไม่เกิน 20 ระบุ
(อรรถย วารีสอาด. 2534 : 3-4)

การประเมินคุณค่าหนังสือ เป็นวิธีการหนึ่งที่ใช้พิจารณาคุณค่าของหนังสืออยู่ 10 ประการด้วยกันดังนี้

1. จุดมุ่งหมายและขอบเขตของหนังสือเหมาะกับผู้อ่าน
2. ความยากง่ายของเนื้อหา เช่น หนังสือที่นิยมอ่านเป็นหนังสือทั่วไป หนังสือวิชาการ
3. ความน่าเชื่อถือของนักเขียนและสำนักพิมพ์
4. เนื้อหาของหนังสือ ความถูกต้องและรายละเอียด
5. การเปรียบเทียบกับเนื้อหาวิชาที่คล้ายคลึงกัน
6. ความทันสมัยของหนังสือ
7. ลักษณะหนังสือ
8. ราคา
9. การส่งเสริมหลักสูตร
10. ความต้องการของผู้ใช้ห้องสมุด (ประยงค์ศรี พัฒนกิจจารุณ. 2524 : 57-62)

จากแนวการพิจารณาลักษณะหนังสือ พอจะจำแนกลักษณะบางประการที่ปรากฏในหนังสือได้ต่อไปนี้

ประเภทของหนังสือ

หนังสือหรือสิ่งพิมพ์ที่ปรากฏใช้โดยทั่วไปอาจแบ่งได้ 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. หนังสือบันเทิงคดี คือหนังสือที่มุ่งให้ความบันเทิงแก่ผู้อ่านมากกว่าให้ความรู้ ได้แก่ หนังสือนวนิยายมีทั้ง เรื่องสั้นและเรื่องยาว กวีนิพนธ์
2. หนังสือสารคดี คือหนังสือที่มุ่งให้ความรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ ได้แก่ หนังสือเรียน ตำรา หนังสืออ่านเพิ่มเติม หนังสือความรู้ทั่วไป หนังสือทางศาสนาและจริยธรรม และหนังสืออ้างอิง (สอางศรี พรสุวรรณ. 2529 : 98-99)

หนังสือสารคดี เป็นเรื่องที่เขียนจากเค้าความจริงไม่ใช่จากจินตนาการ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. 2525 : 803) สารคดีจึงเป็นข้อเขียนที่เน้น

องค์ประกอบของความสนใจของมนุษย์ (Human Interest) มากกว่าความสดของเหตุการณ์ (Recentness) โดยปกติผู้เขียนต้องการจะเขียนสารคดีแล้วมักเลือกเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลบ้าง สถานที่บ้าง สิ่งประติษฐ์หรือถ่ายทอดความคิดบางอย่าง ข้อเขียนที่ผู้เขียนนั้นมีเจตนาเบื้องต้นเพื่อรายงานเรื่องที่เป็นจริงมิใช่เกิดจากจินตนาการ เรียบเรียงอย่างสละสลวยโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข่าวสาร ความรู้ ความผ่อนคลายแก่ผู้อ่านในเวลาเดียวกัน (มาลี บุญศิริพันธ์. 2530 : 8) ผู้เขียนสารคดีส่วนใหญ่ มักจะเริ่มเขียนสารคดีด้วยแรงบันดาลใจที่ต้องการถ่ายทอดความคิด ความรู้ ประสบการณ์ของตนเองให้ผู้อื่นได้ร่วมรับรู้ในสิ่งที่ตนพบมาด้วย ดังนั้นสิ่งที่จะนำมาเขียนมักเป็นเหตุการณ์ที่สำคัญที่ควรจะมีคุณค่ามากพอสมควรในแต่ละโอกาส ข้อมูลสำหรับการเขียนสารคดีจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้เขียน กล่าวคือ ในการเขียนสารคดีแต่ละเรื่องนั้น ผู้เขียนต้องมีความคิดริเริ่มที่จะนำเสนอเรื่องราวให้ผู้อ่านทราบ มีความรู้และข้อมูลเพียงพอในเรื่องที่จะนำเสนอ มีความสามารถในการใช้ภาษาที่เหมาะสม รวมทั้งมีความสามารถในการนำเสนอได้อย่างต่อเนื่อง การเลือกสารคดีมีมุมมองในด้านเนื้อหา และด้านวิธีการเขียน ด้านเนื้อหา ต้องมีสาระ มีความถูกต้อง ชัดเจน การพิจารณาสารคดีนั้น พิจารณาตามประเภทต่างๆ เช่น สารคดีท่องเที่ยว สารคดีชีวประวัติ เป็นต้น ด้านวิธีเขียนจะพิจารณาจากการผูกเรื่อง การดำเนินเรื่อง การเรียบเรียงถ้อยคำ ซึ่งวิธีเขียนจะแตกต่างกันตามผู้เขียนลักษณะและประเภทของเนื้อหาด้วย หนังสือสารคดีพอจำแนกเป็น

2.1 หนังสือตำรา เป็นหนังสือทางวิชาการที่มุ่งให้ผู้อ่านหรือนักศึกษาได้เรียนหรืออ่านแล้วทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจสามารถนำไปใช้หรือปฏิบัติ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินคุณค่าต่าง ๆ ในเนื้อหาที่มีอยู่ในตำราออกมาได้ (สมบูรณ์ สุริยวงศ์. 2533 : 19) ตำรามักเขียนขึ้นตามหลักสูตรในสถาบันการศึกษาอาจเขียนเจาะเฉพาะหัวข้อใหญ่หัวข้อใดหัวข้อหนึ่งก็ได้ หนังสือสำหรับอุดมศึกษานั้นเรียกตำรา คือ จะกำหนดกรอบเนื้อหาไว้ให้ ส่วนผู้เขียนจะเขียนให้กว้างขวางหรือเจาะลึกอย่างไรก็แล้วแต่บุคคล (พวง พันธุ์เมฆา. 2535 : 14) นอกจากนี้ตำราหมายความถึงหนังสือที่ทำให้ความรู้ทางวิชาการไม่จำกัดว่าจะต้องเป็นหนังสือใช้ในระดับใด อาจเป็นหนังสือที่ใช้ด้วยกันได้หลายระดับ ที่ผู้เขียนเอกสารฉบับนี้เคยเขียนและส่งเคราะห์ให้เป็นตำราได้ (บุญเหลือ เทพยสุวรรณ. 2536 : 83) อาจพอสรุปความหมายของหนังสือตำราว่าเป็นหนังสือที่เขียนขึ้นตามหลักสูตรใน

ระดับต่าง ๆ หรือ ครอบคลุมเนื้อหาในรายวิชาใดวิชาหนึ่ง หรือเนื้อหาที่มีลักษณะเป็น
ทฤษฎีหรือหลักวิชาการ หรืออาจอยู่ในรูปของแบบเรียน เอกสารประกอบการเรียนการสอน
หลักทฤษฎี ตำราต่าง ๆ หรือกลุ่มคำอื่น ๆ ที่ใกล้เคียง เป็นต้น

2.2 หนังสือวิชาการ คือหนังสือที่นักวิชาการอาจเขียนให้นักวิชาการ
ด้วยกันอ่าน เพื่อเสนอความรู้ที่ตนได้ค้นพบมาใหม่ และหวังให้นักวิชาการซึ่งเป็นผู้มีความรู้
เสมอกันพิจารณาหรือทักท้วงก็ได้ หรืออาจจะเขียนหนังสือวิชาการให้นักเรียนหรือนักศึกษา
กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะอ่านก็ได้ โดยอาจเขียนในรูปของบทความหรือรายงานหรือหนังสือ
ก็ได้ การเขียนหนังสือวิชาการที่ไม่ใช่ตำรา ผู้เขียนจะต้องยึดหลักของวิชาที่เกี่ยวข้องกับ
หนังสือที่จะเขียน เช่นเดียวกับการเขียนตำราเหมือนกัน การเขียนหนังสือตำราจะต้องคำนึง
ว่าจะนำไปใช้เพื่อนักเรียนหรือนักศึกษาระดับใด ใช้ระยะเวลายาวหรือสั้นเพียงใด แต่
การเขียนหนังสือวิชาการที่ไม่ใช่ตำรา ผู้เขียนเมื่อสละมากกว่า ไม่ต้องมีระเบียบในการเขียน
มากเท่าการเขียนตำรา แต่ก็จำเป็นจะต้องยึดหลักวิชาไว้เช่นเดียวกัน (บุญเหลือ เทพยสุวรรณ.
2529 : 1-2) การเขียนหนังสือวิชาการที่มีได้มุ่งให้เป็นตำรา สำหรับนักเรียนหรือนักศึกษา
กลุ่มหนึ่งกลุ่มใดโดยเฉพาะมีกระบวนการเช่นเดียวกันกับการเขียนตำรา คือ เริ่มด้วยการ
ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมแล้วกำหนดเนื้อหาที่จะเขียนวางเค้าโครงหรือผังของเรื่อง และ
เขียนตามหลักของวิชาเป็นขั้นเป็นตอนไป ผิดกันแต่ถ้า ถ้าเขียนตำราต้องคำนึงว่าจะนำไปใช้
เพื่อนักเรียนหรือนักศึกษาระดับใด ใช้ระยะเวลายาวสั้นเพียงใด จะเขียนให้เข้าใจง่าย
โดยใช้คำอธิบายละเอียดเพียงไหน หรือจะเขียนอย่างรวบรัดโดยคาดหมายให้ผู้ศึกษาค้นคว้า
ด้วยตนเองต่อไป (บุญเหลือ เทพยสุวรรณ. 2536 : 87) อาจพอสรุปความหมายของ
หนังสือวิชาการว่าเป็นหนังสือ เอกสาร หรือบทความที่ให้ความรู้ทางวิชาการแต่ไม่ใช่ตำรา
นำเสนอในลักษณะที่เป็นการวิเคราะห์ วิเคราะห์ แนวความคิดที่ตนเองหรือผู้อื่นได้ค้นพบใหม่
โดยยึดหลักการเขียนจากพื้นฐานทางวิชาการนั้น ๆ เพื่อให้ความรู้ทางวิชาการแก่ผู้อ่าน
โดยตรง หรือเป็นสื่อในการแลกเปลี่ยนแนวความคิดระหว่างกลุ่มนักวิชาการด้วยกัน

2.3 เอกสารรายงานการวิจัย คือ การศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ
อย่างมีระเบียบและมีจุดมุ่งหมายอย่างแน่นอน แล้วนำข้อมูลต่าง ๆ มาวิเคราะห์
(ขุติมา สัจจันท์. 2530 : 67) รายงานเขียนถึงผลการทดลองวิจัย การทดลองนี้
โดยมาสนับสนุนโดยทุนของรัฐบาล ดังนั้นรายงานจึงเป็นการเสนอต่อหน่วยงานนั้น ๆ และ
ต่อสาธารณชน (สอองศรี พรสุวรรณ. 2529 : 100) และเป็นเอกสารที่นำเสนอผลการ

ศึกษาค้นคว้า อย่างมีแบบระเบียบวิธีเป็นขั้นตอน มีเหตุผลที่ต้องการอธิบายหรือทำความเข้าใจ เรื่องใดเรื่องหนึ่งให้กระจ่าง หรือต้องการหาแนวทางที่จะควบคุมปรากฏการณ์หรือเหตุการณ์บางอย่าง รายงานการวิจัยอาจจะมีชื่อเรียกแตกต่างกันไป เช่น เอกสารการวิจัย รายงานผลเบื้องต้น การทดลอง การศึกษา การศึกษาเปรียบเทียบ การศึกษาทดลอง การศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ กรณีศึกษา การศึกษาเปรียบเทียบเฉพาะกรณี การศึกษานำร่อง การวิเคราะห์ การวิเคราะห์และประเมินค่า การติดตามและประเมินผล การประเมินหรือกลุ่มคำอื่น ๆ ที่มีความหมายนัยเดียวกัน

2.4 เอกสารรายงานการประชุม/สัมมนา หมายถึง เอกสารที่เสนอในที่ประชุมของสมาคมหรือสถาบัน รายงานสรุปผลการอภิปรายจากเอกสารนั้น ซึ่งรวมถึงการฝึกอบรม รูปแบบของ รายงานการประชุม การสัมมนา การฝึกอบรม เป็นบทความงานวิจัยที่นำเสนอ โดยผู้ทรงคุณวุฒิต่อที่ประชุมวิชาการ ซึ่งมีระดับท้องถิ่น ระดับชาติ ระหว่างชาติ สถาบันนิยม จัดให้มีการประชุมเพราะทำให้มีการพบปะระหว่างผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาของตน เพื่อได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ทำให้มีการติดต่อประสานงานรวดเร็วและให้ความร่วมมือจึงจำเป็นต้องบันทึกการประชุมไว้เป็นหลักฐาน มีผลการค้นคว้าวิจัยใหม่ ๆ เสนอในที่ประชุม บางครั้งผู้เข้าร่วมต้องส่งเรื่องย่อ หรือสาระสังเขปของเรื่องที่จะเสนอในที่ประชุมไปล่วงหน้าเพื่อตีพิมพ์แจกสมาชิกผู้เข้าร่วมประชุม ส่วนต้นฉบับเต็มอาจจะตีพิมพ์ภายหลังหรือไม่ตีพิมพ์ก็ได้ (สอองศรี พรสุวรรณ. 2529 : 100) อาจเป็นหนังสือเล่มหรือเอกสารอัดสำเนา

2.5 หนังสือความรู้ทั่วไป หมายถึง หนังสือที่ให้ความรู้ทั่วไป มีเนื้อหาไม่เฉพาะลงไปในสาขาวิชาใด ซึ่งผู้เขียนต่างก็เรียบเรียงตามที่ตนสนใจ หนังสือหรือเอกสารที่ผู้เขียนเสนอความรู้สาระทั่วไป ข้อเท็จจริงในเรื่องทั่วไปหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่งอันกว้างโดย มิได้มุ่งหวังจะให้ เป็น ตำรา หรือ หนังสือทางวิชาการ แต่มีวัตถุประสงค์เพื่อ ให้ข่าวสาร ความรู้ และความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่านในเวลาเดียวกัน หนังสือเหล่านี้มักนำเสนอในลักษณะเป็น เกร็ดความรู้ ความรู้ทั่วไป กวีนิพนธ์ ท่องเที่ยว ชีวิตประวัติ ปกิณกะรวมเรื่อง

หมวดหมู่หนังสือ

หมวดหมู่หนังสือ หมายถึง เลขหรือสัญลักษณ์ที่จัดหรือแยกประเภทหนังสือออกไปตามเนื้อเรื่อง ทำให้หนังสือมีเนื้อเรื่องอย่างเดียวกันรวมอยู่ในหมวดหมู่เดียวกันและ

1.2 ผู้แต่งตั้งแต่ 2 หรือ 3 คนร่วมกันรับผิดชอบในการรวบรวมหรือผลิตผลงาน ให้ลงชื่อผู้แต่งคนแรกเป็นรายการหลักและกล่าวชื่อผู้แต่งคนแรกและลงชื่อผู้แต่งคนที่ 2 และคนที่ 3 ในรายการข้อความเกี่ยวกับผู้แต่งตามที่ปรากฏ และทำบัตรเพิ่มให้ผู้แต่งคนที่ 2 หรือคนที่ 3

1.3 ผู้แต่งที่มากกว่า 3 คนร่วมกันรับผิดชอบในการรวบรวมหรือผลิตผลงาน จะลงรายการชื่อเรื่องแบบย่อหน้าคำค้ำ และลงชื่อผู้แต่ง ในส่วนของผู้รับผิดชอบผู้แต่ง ตามด้วยเครื่องหมาย...และคำว่า "และคนอื่น ๆ" ภายในวงเล็บ [] (สำนักหอสมุดกลาง. 2531 : 38-40)

2. ผู้แต่งที่เป็นนิติบุคคล หมายถึง หน่วยงานหรือกลุ่มคณะบุคคลที่แสดงให้ทราบ ด้วยชื่อเฉพาะอย่าง และมีการกระทำกิจกรรมต่าง ให้เป็นที่ปรากฏครอบคลุมถึงหน่วยงาน และกลุ่มบุคคลที่มีชื่อเฉพาะ (เช่น บริษัท สมาคม ชมรม สถาบัน หน่วยงานที่มุ่งหวัง ผลกาไร และหน่วยงานทางศาสนา) รัฐบาล หน่วยงานรัฐบาล โครงการและแผนงานและ ยังรวมถึงบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่รวบรวมผลงานในลักษณะของบรรณาธิการ ถือว่าเป็นผู้ รวบรวมและจัดเลือกพิมพ์ เรื่องพิมพ์ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. 2525 : 455) นอกจากนี้ความหมายของนิติบุคคลยังรวมไปถึงการประชุม การสัมมนา เหตุการณ์พิเศษ (เช่น นิทรรศการ งานแสดงสินค้า งานเทศกาล การแข่งขันกีฬา และการเดินทางสำรวจ) และยานพาหนะ (เช่น เรือ และยานอวกาศ) (กมลลา รุ่งอุทัย. 2534. 124)

ผู้แต่งที่เป็นนิติบุคคลในบัตรรายการภาษาไทยพอจะพิจารณาได้ดังนี้

2.1 หนังสือที่หน่วยงานเป็นผู้รับผิดชอบและจัดพิมพ์เอง ให้ลงชื่อหน่วยงานนั้น เป็นรายการหลัก

2.2 สิ่งพิมพ์ที่เป็นรายงานการประชุม การสัมมนา การประชุมเชิงปฏิบัติการ การฝึกอบรม นิทรรศการ งานออกร้าน งานฉลอง โดยมีลักษณะเด่น คือ มีรายละเอียด การประชุมหรือชื่อการแสดง ได้แก่ หัวข้อการประชุมสถานที่ ปีที่ ผู้ดำเนินการ ใน รายการหลัก เป็นต้น (สำนักหอสมุดกลาง. 2531 : 45-46)

3. หนังสือที่ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง จะลงชื่อเรื่องเป็นรายการหลัก โดยลงรายการ แบบย่อหน้าคำค้ำ (สำนักหอสมุดกลาง. 2531 : 40) และไม่ปรากฏผู้แต่งในรายละเอียด การลงรายการผู้แต่ง

หัวเรื่อง

หัวเรื่อง หมายถึง คำหรือกลุ่มคำ หรือชื่อเฉพาะอื่น ๆ ซึ่งอาจจะได้แก่ ชื่อบุคคล สถานที่ หรือแนวความคิดที่จัดทำขึ้นอย่างมีระบบ เพื่อกำหนดแทนเนื้อหาและนำเสนอเนื้อหาของหนังสือ ซึ่งในเนื้อหาของหนังสือเปรียบเสมือนหัวใจของหนังสือเล่มนั้น ๆ เนื้อหาของหนังสือควรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของผู้เขียน เช่น หนังสือที่มุ่งให้ความรู้ ควรมีสาระข้อเท็จจริงที่ทันสมัย ขอบเขตของเนื้อหาควรมีความครอบคลุมและเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้อ่าน ส่วนการนำเสนอเนื้อหาภายในตัวเล่ม ควรพิจารณาวิธีเขียน สำนวนภาษาว่าชัดเจนเข้าใจง่าย สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหนังสือ เพื่อเป็นเครื่องชี้แนะไปยังเนื้อเรื่องของหนังสือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ตลอดจนวัตถุประสงค์การศึกษาทุกชนิดที่มีเนื้อเรื่องอย่างเดียวกันและช่วยฝ่ายผู้ซื้อและผู้ให้บริการสามารถค้นสิ่งพิมพ์และวัสดุการศึกษาย่อ ๆ ที่ต้องการได้สะดวก รวดเร็ว โดยอาศัยหัวเรื่องซึ่งอาจปรากฏอยู่ในบัตรรายการหรือ หนังสือบรรณานุกรม หนังสือดรรชนี-วารสาร (ทองหยด ประทุมวงศ์. 2521 : คำนำ) หัวเรื่องมีด้วยกัน 2 ประเภทคือ

1. หัวเรื่องใหญ่ (Main Entry) ได้แก่ คำหรือวลีที่กำหนดขึ้นมาเพื่อบ่งบอกเนื้อหาของหนังสือหรือวัสดุนั้น ๆ เช่น กฎหมาย ชลประทาน หัวเรื่องใหญ่ปกติสามารถใช้เป็นหัวเรื่องอย่างโดด ๆ ได้เลย หรืออาจจะมิหัวเรื่องย่อยประกอบด้วยก็ได้ ทั้งนี้แล้วแต่ความหมายที่ต้องการ (พวา พันธุ์เมฆา. 2526 : 8)

คำที่กำหนดขึ้นใช้เป็นหัวเรื่องใหญ่ได้นั้นมักมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

1.1 คำนาม แบ่งเป็น 3 ลักษณะคือ

1.1.1 คำที่เรียกชื่อสามัญนามทั่วไป

1.1.2 คำที่เป็นวิสามัญนาม

1.1.3 คำที่ใช้เรียกชื่อวิทยาการต่างๆ หรือชื่อวิชา

1.2 กลุ่มคำหรือวลีที่มีใจความสมบูรณ์ มักกำหนดหัวเรื่องเป็นกลุ่มคำที่สั้นแต่ได้ใจความครบถ้วน เช่น การแนะนำการศึกษา หรือเป็นกลุ่มคำที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย เช่น สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ

1.3 คำพสม เป็นหัวเรื่องที่เป็นคำนามสองคำใช้ด้วยกันโดยมีคำว่า "และ" หรือ "กับ" เชื่อมอยู่ เพื่อบ่งบอกความหมายมากกว่า 1 ความหมาย

1.4 กลุ่มคำหรือวลีที่มีการนำเอาคำสำคัญขึ้นมาก่อนแล้วใช้จุลภาคคั่น ตามด้วยคำที่นำมาใช้เป็นคำสำคัญ ทั้งนี้เพื่อสะดวกต่อการค้นเรื่องที่เกี่ยวของกัน การกำหนดหัวเรื่องแบบนี้มักจะใช้ในกรณีดังนี้

1.4.1 คำที่มีค่าว่าการขึ้นหน้าปกลักษณะเป็นกริยา การกระทำ แล้วมีค่านามที่เป็นคำสำคัญตามหลัง อย่างนี้เรานิยมที่จะเอาค่านามที่สำคัญนั้นขึ้นก่อน แล้วจึงกลับเอาคำแสดงการกระทำไปไว้ข้างหลัง เช่น อาณาจ, การกระจาย อาหาร, การปรุง เป็นต้น

1.4.2 ค่านามที่เป็นหัวเรื่องที่มีค่านอกลักษณะของหน่วยงาน เราจะเอาชื่อจริงๆของหน่วยงานขึ้นก่อน ใช้จุลภาคคั่น แล้วจึงตามด้วยคำที่แสดงเป็นหน่วยงาน เช่น การศึกษา, สมาคมขงจื้อ, ลัทธิ (พวา พันธุ์เมฆา. 2526 : 8-23)

2. หัวเรื่องย่อย (Subject heading subdivision) ได้แก่คำหรือวลีที่กำหนดขึ้นใช้เพื่อนำไปขยายหัวเรื่องเพื่อแสดงลักษณะของหนังสือที่มีลักษณะเฉพาะ (Bloomberg. 2514 : 117) อีกทีหนึ่ง หัวเรื่องย่อยส่วนใหญ่จะใช้อย่างโดด ๆ ไม่ได้ต้องนำไปตามหลังหัวเรื่องใหญ่เสมอ แต่มีบางคำที่เป็นทั้งหัวเรื่องใหญ่และหัวเรื่องย่อย ซึ่งกรณีนี้ในบัญชีหัวเรื่องจะบอกไว้ว่าให้ใช้ได้ทั้งเป็นหัวเรื่องใหญ่และหัวเรื่องย่อย (พวา พันธุ์เมฆา. 2526 : 8)

หัวเรื่องย่อยที่ปรากฏนั้นพอจะนับได้เป็น 4 ลักษณะคือ (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 2512 : 4)

2.1 แบ่งตามวิธีเขียน เพื่อบอกให้รู้ว่าหนังสือในหัวเรื่องนั้น ๆ เขียนเป็นแบบใด หัวเรื่องย่อยแสดงวิธีเขียนจะใช้ตามหลังหัวเรื่องอื่นๆ เพื่อบอกให้ทราบลักษณะเนื้อหาของหนังสือในแต่ละเล่ม

2.2 แบ่งตามประเทศหรือเมืองมี 2 วิธี

2.2.1 ใช้ชื่อประเทศหรือเมืองขึ้นต้นตามหลังด้วยหัวเรื่องอื่น ๆ

2.2.2 ใช้ชื่อประเทศหรือชื่อเมืองตามหลังหัวเรื่องอื่น ๆ

2.3 แบ่งตามยุคสมัยหรือปี ได้แก่ หนังสือในหมวดประวัติศาสตร์หรือประวัติศาสตร์ความเป็นมาของวิชาการต่าง ๆ ซึ่งอาจแบ่งย่อยออกไปตามยุคสมัย

2.4 แบ่งตามภาษาและวรรณคดี เป็นการแบ่งย่อยหัวเรื่องที่เกี่ยวข้องกับภาษาและวรรณคดี

จากลักษณะที่ปรากฏทั้งหัวเรื่องใหญ่และหัวเรื่องย่อยแล้วพอจะแบ่งลักษณะหัวเรื่องได้เป็น

1. หัวเรื่องที่ปรากฏชื่อเรื่อง หมายถึง คำหรือกลุ่มคำแทนเนื้อหาของหนังสือที่ปรากฏชื่อเรื่อง หรือคำหรือกลุ่มคำแทนเนื้อหาที่แตกต่างกันแต่มีความหมายเดียวกัน

สำหรับหัวเรื่องที่มีหัวเรื่องย่อยนั้น ศึกษาได้จากคำหรือกลุ่มคำประเภทที่มีความหมาย เหมือนกับชื่อเรื่องหรือ เป็นหัวเรื่องย่อยที่มีคำหรือกลุ่มคำที่แตกต่างจากชื่อเรื่อง

2. หัวเรื่องที่ไม่มีความปรากฏชื่อเรื่อง หมายถึง คำหรือกลุ่มคำแทนเนื้อหา หนังสือที่ไม่ปรากฏชื่อเรื่อง ซึ่งหัวเรื่องเป็นได้ทั้งหัวเรื่องใหญ่และหัวเรื่องเฉพาะ สำหรับ หัวเรื่องที่มีหัวเรื่องย่อยนั้น จะใช้กำหนดตามหลังหัวเรื่องใหญ่หรือหัวเรื่องเฉพาะ ที่มีคำ หรือกลุ่มคำตามหลังหัวเรื่องที่มีความหมายเหมือนกับชื่อเรื่องหรือ เป็นหัวเรื่องย่อยที่มีคำหรือ กลุ่มคำตามหลังหัวเรื่องที่แตกต่างกันจากชื่อเรื่อง

ปีที่พิมพ์

ปีที่พิมพ์ เป็นปีที่ผลิตหนังสือแต่ละชื่อเรื่องหรือปิลิขสิทธิ์ก็ได้ ซึ่งในด้านปีพิมพ์นั้นเป็น องค์ประกอบสำคัญในเรื่องความทันสมัยของหนังสือเล่มนั้นๆ การศึกษาจะศึกษาเป็นรายปีและ เพื่อศึกษาว่าความทันสมัยมีผลต่อความสนใจของผู้ใช้

ภาพประกอบ

ภาพประกอบ เป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งของการเสนอสารคดีในสื่อสิ่งพิมพ์ ภาพแต่ละภาพนั้นใช้เพื่อสื่อความหมายขยายความเข้าใจ บางภาพอาจมีคุณค่าในการสื่อ เรื่องราวหรือดีกว่าการนำเสนอเพียงข้อความเดียว ซึ่งวัตถุประสงค์ของการใช้ภาพประกอบ ในข้อเขียนต่าง ๆ อาจใช้เพื่อให้ความกระจ่างในเนื้อหา, เพื่ออธิบายเนื้อหา เพื่อแนะนำ บุคคลหรือวัตถุที่ปรากฏในเรื่อง เพื่อเพิ่มสีสันแก่ข้อเขียนและเพื่อให้ข่าวสารโดยตรง (มาลี บุญศิริพันธ์. 2535 : 102-104) ประเภทของภาพประกอบมีดังนี้

1. ภาพวาดหรือภาพลายเส้น ได้แก่ภาพที่เขียนขึ้นด้วยดินสอ หรือหมึก ไม่ต้องการรายละเอียดของภาพมากนัก ภาพประเภทนี้ เหมาะสำหรับประกอบการอธิบาย เนื้อหา ภาพที่แสดงเค้าโครงของสิ่งที่กล่าวถึงให้เกิดจินตนาการใกล้เคียง หรือภาพวาดเลียนแบบภาพเหมือน ภาพการ์ตูน แผนที่ ไรต์เพลง เป็นต้น

2. ภาพถ่าย ได้แก่ ภาพถ่ายทุกประเภทที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับเรื่องราวที่เสนอ ส่วนมากจะใช้ประกอบเรื่องเพื่อให้ภาพที่เป็นจริงมิใช่จากจินตนาการหรือการวาดภาพ ได้แก่ ภาพถ่ายสถานที่ บุคคล สัตว์ พืช วัสดุ และครุภัณฑ์ ฯลฯ จะเห็นว่าการใช้ ภาพประกอบจะสื่อความหมายได้ครบถ้วนมากกว่าการเขียนคำอธิบายเลย ๆ

สำนักพิมพ์

สำนักพิมพ์ เป็นแหล่งที่สำคัญยิ่ง เช่น สำนักพิมพ์พวยยามหาผู้แต่งเพื่อมาเขียนหนังสือตำราหรือสารคดีวิชาการ (จงดี ปิยะศิรินันท์. 2534 : ข) เพราะเป็นผู้ที่จัดหาคัดเลือกทรัพยากรสารสนเทศที่จะพิมพ์ โดยทั่วไปสำนักพิมพ์กำหนดแนวและวางมาตรฐานของหนังสือที่จะพิมพ์ และจัดหาผู้ทรงคุณวุฒิ สำหรับตรวจต้นฉบับ กำหนดรูปเล่ม สำนักพิมพ์หรือผู้จัดพิมพ์พอแบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. สำนักพิมพ์เอกชน หมายถึง หน่วยงานเอกชนที่ผู้รับผิดชอบในการผลิต เป็นเจ้าของจัดดำเนินงานเพื่อธุรกิจการค้า สำนักพิมพ์ประเภทนี้แบ่งออกเป็น

1.1. สำนักพิมพ์ทั่วไป หมายถึง แหล่งที่จัดพิมพ์หนังสือหลาย ๆ ประเภท ในหลายสาขาวิชา สำนักพิมพ์ขนาดใหญ่ ส่วนมากอยู่ในประเภทนี้ เช่น สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช บรรณกิจ ดวงกมล แพร่พิทยา

1.2 สำนักพิมพ์เฉพาะ หมายถึง แหล่งที่จัดพิมพ์หนังสือเฉพาะบางประเภท หรือเฉพาะสาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง หรือหลายสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกัน เช่น หนังสือเรียน หนังสือสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นต้น

2. สำนักพิมพ์หน่วยราชการ หมายถึง หน่วยงานที่รัฐบาลเป็นผู้รับผิดชอบในการผลิตและการดำเนินงาน การผลิตสิ่งพิมพ์ของแต่ละหน่วยก็มีวัตถุประสงค์แตกต่างกัน ได้แก่

2.1 สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย จัดพิมพ์ตำรา เอกสารประกอบการเรียนและสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ของมหาวิทยาลัย สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยส่วนมากได้รับเงินอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยและไม่ได้มุ่งหวังเพื่อแสวงหาผลกำไร ในประเทศไทยมหาวิทยาลัยบางแห่งก็มีโรงพิมพ์ของตนเอง เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ส่วนมหาวิทยาลัยบางแห่ง ที่ไม่มีโรงพิมพ์ของตนเอง ก็อาจจ้างโรงพิมพ์อื่นจัดพิมพ์ให้ และมีหน่วยงานผู้จัดจำหน่าย

2.2 สำนักพิมพ์ของหน่วยราชการและหน่วยงานอื่น ๆ จัดพิมพ์หนังสือ เอกสาร และสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ออกเผยแพร่โดยการแจกจ่าย หรือจำหน่ายให้แก่ห้องสมุด หน่วยงาน หรือบุคคลที่สนใจทั่วไป (สอองศรี พรสุวรรณ. 2529 : 97-98)

ส่วนสำคัญของหนังสือ

ส่วนสำคัญของหนังสือ เป็นส่วนที่ศึกษาความน่าเชื่อถือของหนังสือเล่มนั้น ๆ สิ่งที่น่าประจักษ์มักพบในส่วนต่าง ๆ ของหนังสือ ซึ่งอาจจะไม่มีครบทุกรายการแต่ปรากฏตามมาตรฐาน ISO (International Organization for Standardization.

1982 : 101-105) ได้กำหนดให้หนังสือแต่ละเล่มจะต้องประกอบด้วยส่วนที่สำคัญ 3 ส่วนที่จะขาดเสียมิได้ ดังนี้ คือ หน้าปกใน บรรณานุกรม ตรีชนนี

1. หน้าปกใน (Title page) คือ หน้าที่มีชื่อผู้แต่ง ผู้รวบรวม ผู้แปล หรือบรรณาธิการ ชื่อหนังสือ ชื่อในภาษาเดิมและภาษาที่แปลออกมา การพิมพ์ครั้งที่ สถานที่พิมพ์ สำนักพิมพ์ ปีที่พิมพ์ บอกเล่มที่ถ้าเป็นหนังสือชุด เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ (ISBN) ถ้าไม่ใช่เป็นการพิมพ์ครั้งแรกควรบอกปีที่พิมพ์ครั้งแรก

2. บรรณานุกรม (Bibliography) คือ การลงบรรณานุกรมประกอบด้วยผู้แต่ง ผู้แปล ผู้รวบรวมหรือบรรณาธิการ ชื่อเรื่อง ครั้งที่พิมพ์ สถานที่พิมพ์ โรงพิมพ์ ปีที่พิมพ์ จำนวนเล่มของหนังสือชุด หน้า ภาพประกอบ ตัวอย่างของภาษาที่ใช้ (สอวางศรี พรสุวรรณ. 2529 : 106)

3. ตรีชนนี (Index) คือ บัญชีของคำหรือชื่อต่าง ๆ ที่อยู่ในเนื้อหาหน้ามาจัดเรียงตามลำดับอักษร พร้อมทั้งใส่เลขหน้าที่มีคำหรือชื่อนั้นปรากฏ ช่วยให้ผู้อ่านสามารถค้นเรื่องที่ต้องการได้โดยรวดเร็ว ผู้ทำบัตรรายการอาจนำปลงในส่วนหมายเหตุ การนำคำสำคัญจากเนื้อเรื่องมาทำตรีชนนี แบ่งออกได้ตามชนิด เช่น ตรีชนนีผู้แต่ง หัวเรื่อง ผู้แต่งที่มีชื่อบุคคล ชื่อภูมิศาสตร์ หรือชื่อสถานที่

4. ส่วนสำคัญอื่น ๆ ใช้ประกอบการพิจารณาว่าควรจะเลือกจะแบ่งประเภทหนังสืออย่างไร

4.1 คำนำ (Preface) คือข้อความที่ผู้เขียนต้องการชี้แจงกับผู้อ่านเป็นเบื้องต้นแรกก่อน ปกติแล้วในคำนำมักจะกล่าวถึงจุดประสงค์ในการเขียนหนังสือเล่มนั้น วิธีการใช้หนังสือ เนื้อหาคร่าวๆ ของหนังสือ ข้อตกลงเบื้องต้นบางประการที่ผู้อ่านควรทำความเข้าใจ และตอนสุดท้ายของคำนำอาจเป็นประกาศขอบคุณ หรือคำขอบคุณที่มีต่อผู้ที่มีส่วนช่วยเหลือในการเรียบเรียงหนังสือเล่มนั้น (พวา พันธุ์เมฆา. 2535 : 76)

4.2 สารบัญ (Content) คือส่วนที่บอกขอบเขตของเนื้อหาว่ามีเรื่องอะไร มีการเรียงลำดับเนื้อเรื่อง สำหรับสารบัญที่อธิบายไว้ละเอียดสามารถบอกได้ว่าเนื้อเรื่องมีอะไรบ้าง สารบัญมีหลายประเภท เช่น สารบัญเนื้อเรื่อง สารบัญภาพ สารบัญตาราง สารบัญแผนที่ เป็นต้น

4.3 หน้าลิขสิทธิ์ (Copyright Page) พลิกจากหน้าปกในเข้าไป หน้าที่อยู่ด้านซ้ายมือหรืออยู่ด้านหลังหน้าปกในนั้นเรียกว่า หน้าลิขสิทธิ์ แต่เดิมจะมีข้อความบอก

ปีที่จดทะเบียนลิขสิทธิ์ของหนังสือและผู้ถือลิขสิทธิ์เท่านั้น ปัจจุบันหนังสือส่วนใหญ่จะมีข้อมูลมาเพิ่มเติมหน้านี้ก็คือ ข้อมูลสำหรับการทำบัตรรายการซึ่งเป็นรายละเอียดที่สำคัญที่บรรณารักษ์สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์หมวดหมู่และการลงรายการในบัตรได้เลย มีเลขหนังสือสากล (ISBN = International Standard Book Number)

4.4 ภาคผนวก (Appendix) คือ เนื้อหาที่นำมาเพิ่มเติมเพื่อประกอบเนื้อเรื่อง ที่ผู้เขียนเรียบเรียงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น (พวา พันธุ์เมฆา. 2535 : 77)

4.5 อภิธานศัพท์ (Glossary) ส่วนนี้จะเป็นการนำเอาคำศัพท์เฉพาะศัพท์เทคนิค ซึ่งอาจอยู่ในหนังสือเล่มนั้นมาอธิบายว่ามีความหมายอย่างไร ทั้งนี้เพื่อต้องการให้ผู้อ่านที่อาจสงสัยในความหมายเฉพาะของศัพท์บางคำสามารถตรวจสอบได้จากส่วนนี้เลย (พวา พันธุ์เมฆา. 2535 : 77)

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ (ISBN) คือ เลขรหัสสากลที่กำหนดขึ้นใช้สำหรับสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือทั่วไป มีความมุ่งหมายที่จะเป็นเอกลักษณ์ของหนังสือแต่ละเล่ม เพื่อความสะดวกถูกต้องและรวดเร็วในการดำเนินงานด้านควบคุมข้อมูลสิ่งพิมพ์ในคอมพิวเตอร์ ในด้านการสั่งซื้อหนังสือ ด้านการแลกเปลี่ยน ด้านการสำรวจข้อมูล และด้านการควบคุมสต็อกของสำนักพิมพ์ (สุวคนธ์ ผดุงอรุณ. 2528 : 1)

การใช้ประโยชน์จากสถิติ ของห้องสมุด

สถิติ หมายถึง ข้อเท็จจริงที่แสดงโดยตัวเลขเพื่อให้เห็นผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงานในเชิงปริมาณ (นฤมล รักษาสุข. 2533 : 550) สถิติจึงเป็นเครื่องแสดงความเปลี่ยนแปลงและปัญหาของห้องสมุด บรรณารักษ์สามารถใช้สถิติประกอบการพิจารณาแก้ไขปรับปรุงงานห้องสมุดให้เจริญก้าวหน้าต่อไป ทั้งยังรายงานความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานให้ผู้บังคับบัญชารับทราบและเป็นการประชาสัมพันธ์ห้องสมุดได้อีกส่วนหนึ่งอันจะเป็นการกระตุ้นให้คนสนใจใช้ห้องสมุดได้ (อัมพร บันศรี. 2526 : 151-153) นอกจากนี้ยังสามารถนำสถิติมาวิเคราะห์เปรียบเทียบ เช่น เปรียบเทียบจำนวนและประเภทของหนังสือที่สั่งซื้อในปัจจุบันกับปีที่ผ่านมาเพื่อให้เห็นความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เปรียบเทียบสถิติการซื้อหนังสือระหว่างห้องสมุดต่างๆ เพื่อดูว่าทรัพยากรสารสนเทศของห้องสมุดแต่ละแห่งนั้นเน้นการจัดหาสาขาใดเป็นหลัก หรือเปรียบเทียบสถิติการซื้อหนังสือกับวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานของฝ่ายพัฒนาฯ เพื่อดูว่าสารสนเทศที่จัดหาเข้ามานั้นตรงตามวัตถุประสงค์หรือไม่

สถิติการประเมินสารสนเทศของห้องสมุดนั้นสามารถเก็บรวบรวมได้จากการดำเนินงานของแต่ละงาน เช่น สถิติงานธุรการ สถิติงานพัฒนาทรัพยากรสารสนเทศ สถิติงานวิเคราะห์เลขหมู่และทำบัตรรายการ สถิติงานบริการ สถิติของห้องสมุดสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ดังนี้

1. สถิติการจัดหาสารสนเทศที่เพิ่มขึ้น ตลอดจนสถิติค่านะนำมาในการจัดซื้อของผู้ใช้สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดงบประมาณการพัฒนาทรัพยากรสารสนเทศ
2. สถิติแสดงปริมาณงานจัดหาสารสนเทศ สามารถนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับจำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติงาน เพื่อเป็นแนวทางพิจารณาขอกุศลากรเพิ่ม
3. สถิติการจัดหาสารสนเทศ สามารถนำไปเปรียบเทียบกับสถิติประเภทเดียวกันที่เก็บในช่วงเวลาต่างกัน เพื่อดูความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น และใช้คาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคต
4. ใช้สถิติช่วยในการปรับปรุงประเภทและจำนวนของสารสนเทศที่จัดหาให้เหมาะสมกับความสนใจและความต้องการของผู้ใช้
5. ลดจำนวนสารสนเทศที่มีการใช้น้อยและเพิ่มจำนวนทรัพยากรสารสนเทศที่เป็นที่ต้องการและใช้มาก
6. คัดสารสนเทศที่มีการใช้น้อยหรือไม่มีผู้ข้แยกไว้ต่างหากหรือจำหน่ายออก
7. เป็นเครื่องช่วยประเมินประสิทธิภาพการทำงานและประเมินสารสนเทศที่จัดหา
8. ช่วยทำรายงานการดำเนินงานของห้องสมุดมีน้ำหนัก ช่วยให้เห็นภาพการปฏิบัติงานได้อย่างชัดเจน (ประภาวดี สืบสนธิ์. 2533 : 804-805)

ในการปฏิบัติงานของห้องสมุด ผู้ปฏิบัติงานย่อมต้องการทราบว่าภาระที่ตนรับผิดชอบนั้นประสบผลสำเร็จหรือก้าวหน้าเพียงใด ซึ่งสามารถใช้สถิติประเมินความก้าวหน้าในการทำงาน สามารถนำข้อมูลการดำเนินการมาปรับปรุงแก้ไขบริการต่างๆ ให้ดีขึ้น และยังใช้ประโยชน์ในด้านการงบประมาณได้อีกด้วย (นฤมล รักษาสุข. 2533 : 550)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศไทย

นางนวล สำรา (2514 : 100) ศึกษาเรื่องการจัดซื้อหนังสือและการใช้หนังสือของห้องสมุดวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตรในระยะเวลา 3 ปี (พ.ศ.2510-2512) พบว่า จ่ายเงินซื้อหนังสือภาษาไทยน้อยกว่าหนังสือภาษาอังกฤษ แต่จำนวนหนังสือภาษาไทยมีมากกว่า เพราะราคาหนังสือถูกกว่าหนังสือภาษาอังกฤษ หนังสือภาษาไทยมีสถิติการยืมออกมากกว่าหนังสือภาษาอังกฤษสาเหตุจากหนังสือภาษาไทยอ่านได้รวดเร็วและเข้าใจได้ง่ายอ่านได้ทันทีไม่ต้องเสียเวลาแปล

พรทิมล แสนเสนห์ (2530 : 59-61) ศึกษาเรื่องการศึกษาลักษณะหนังสือที่สำรวจไม่พบในสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยศึกษา ลักษณะหนังสือที่สำรวจไม่พบในห้องสมุดศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างหนังสือในหมวดต่างๆ ที่สำรวจไม่พบเพื่อหาค่าร้อยละของจำนวนหนังสือที่ออกกั้บริการกับหนังสือที่สำรวจไม่พบ กลุ่มตัวอย่างคือหนังสือที่ห้องสมุดนำออกกั้บริการตามรายชื่อหนังสือประจำเดือนตั้งแต่ มกราคม-ธันวาคม 2528 สถิติการยืมประจำวันของห้องสมุด พบว่า

1. แผลงที่สำรวจหนังสือและจำนวนที่สำรวจไม่พบ จากหนังสือที่นำมาสำรวจ 15,272 รายการ สำรวจพบ 14,255 รายการ จำนวนที่หาไม่พบเป็น 1,017 รายการ ซึ่งถือว่าเป็นจำนวนน้อยที่มีหนังสือที่หาไม่พบ

2. ลักษณะต่าง ๆ ของหนังสือที่สำรวจไม่พบจำนวน 1,017 รายการ คิดเป็น ร้อยละ 6.66 จากหนังสือที่นำมาสำรวจ 15,272 รายการ พอสรุปลักษณะของหนังสือที่หาไม่พบมีดังนี้

ภาษาของหนังสือพบว่าปริมาณสัดส่วนของหนังสือที่หาไม่พบมีหนังสือภาษาไทย สูงกว่าหนังสือภาษาต่างประเทศ ด้านเนื้อหาของหนังสือที่หาไม่พบมาก ได้แก่ หนังสือหมวด วิทยาศาสตร์และหมวดภาษาศาสตร์ ราคาของหนังสือที่หาไม่พบเป็นหนังสือที่มีราคาตั้งแต่ 150-190 บาท ปีที่พิมพ์ของหนังสือที่หาไม่พบอยู่ในช่วง พ.ศ.2496-2473 และครั้งที่พิมพ์ของหนังสือที่หาไม่พบเป็นหนังสือที่มีการพิมพ์ครั้งที่ 2 ขึ้นไปสูงกว่าครั้งแรก ตลอดจนลักษณะการจัดพิมพ์และจำนวนภาพประกอบของหนังสือที่หาไม่พบ มักเป็นภาพประกอบขาว-ดำ

มีภาพประมาณ 1/3 หรือมากกว่าในเล่ม หรือเป็นภาพประกอบสีหรือมีภาพที่เป็นวัสดุพิเศษ มีหนังสือที่หาไม่พบสูงกว่า หนังสือที่ภาพประกอบน้อยกว่า 1/3 ของเล่ม

จตุพร ขวัญเมือง (2530 : 75-80) ศึกษาการยืมหนังสือในและนอกวิชาเอกของนิสิตปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ศึกษา กับนิสิตปริญญาโท ปีการศึกษา 2529 รวม 24 วิชาเอก พบว่า วิชาเอกการมัธยมศึกษา ยืมหนังสือในและนอกวิชาเอกสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 14.68 และ 15.73 ตามลำดับ ส่วนวิชาเอกที่ยืมในวิชาเอกต่ำสุดคือ วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย ร้อยละ 1.00 และเอกการศึกษาพิเศษ ไม่มีการยืมออกเลย ส่วนวิชาเอกที่ยืมนอกวิชาเอกต่ำสุดคือ วิชาเอกการศึกษาพิเศษ ร้อยละ 0.76 สาเหตุจากนิสิตส่วนใหญ่ศึกษาเนื้อหาเพื่อทำการวิจัย หรือต้องทำปริญญาโทขั้นนอกเหนือจากการศึกษาในหมวดวิชาเอกและวิชาเลือก จึงมีนิสัยมีความสนใจและต้องการอ่านหนังสือในสาขานั้น ๆ สูงตามไปด้วย

วรนุช อุฆณกร (2533: 160) ศึกษาเรื่อง ลักษณะบางประการของหนังสือภาษาอังกฤษที่ไม่มีผู้ใช้ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาสัดส่วนของจำนวนหนังสือภาษาอังกฤษที่ไม่มีผู้ใช้ ซึ่งได้แก่ หมวดหมู่ของหนังสือปีที่พิมพ์ ประเภทของหนังสือ วิธีการจัดหา การมีหรือไม่มีที่ยืมในกลุ่มต่าง ๆ ที่ไม่ได้ใช้หนังสือภาษาอังกฤษ พบว่า หนังสือจำนวน 10,409 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 43.054 ของหนังสือภาษาอังกฤษทั้งหมด ลักษณะบางประการของหนังสือภาษาอังกฤษที่ไม่มีผู้ใช้ส่วนใหญ่เป็นหนังสือในหมวดวิทยาศาสตร์มากที่สุด และอยู่ในช่วงปี พ.ศ. 2513 เป็นหนังสือตำรา มาก และส่วนใหญ่เป็นหนังสือที่ได้รับบริจาค และจากการวิเคราะห์เหตุผลที่ไม่ใช้หนังสือภาษาอังกฤษพบว่า เหตุผลในการไม่ใช้มีอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างมาก เพราะ อาจารย์มีหนังสือเป็นของตัวเองแล้ว ถ้ายืมหนังสือออกจากห้องสมุดมีการจำกัดจำนวนเล่ม จำกัดระยะเวลาในการให้ยืม อาจารย์มักค้นคว้างานสาขาของตนเสมอ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาให้เหตุผลที่ไม่ใช้หนังสือภาษาอังกฤษเพราะการอ่านภาษาอังกฤษ การแปลต้องใช้เวลามาก ในระดับปริญญาตรี สาเหตุคือ ค้นหนังสือภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษ ไม่สันทัดการใช้ภาษาอังกฤษ

มุกดา มีลาภ (2531 : ข-ง) ศึกษาเรื่องการศึกษาการใช้ทรัพยากรห้องสมุดของคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อประกอบการสอนและงานเขียนทางวิชาการ พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่ เข้าใช้ห้องสมุดมีอัตราความถี่ไม่แน่นอน โดยเข้าใช้เฉพาะเวลาที่ต้องการ

ค้นคว้าเรื่องใดเรื่องหนึ่งเพื่อเขียนตำรา ในด้านปริมาณการใช้ทรัพยากรห้องสมุด อาจารย์ใช้ทรัพยากรห้องสมุดประเภทต่าง ๆ เฉลี่ยในระดับปานกลาง โดยมีการใช้ทรัพยากรห้องสมุดประเภทหนังสือทั่วไปในภาษาต่างประเทศมากที่สุด และใช้วัสดุไม่ตีพิมพ์น้อยที่สุด ด้านปัญหาการใช้ทรัพยากรประเภทต่าง ๆ พอจำแนกเป็น ปัญหาในการใช้หนังสือทั่วไป ปัญหาการใช้หนังสืออ้างอิง ปัญหาการใช้วารสาร ปัญหาการใช้หนังสือพิมพ์ ปัญหาการใช้จุลสารและกฤตภาค ปัญหาการใช้วัสดุไม่ตีพิมพ์ และปัญหาในการใช้เอกสารอื่น ๆ เฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับปานกลาง ด้านความต้องการในการใช้ทรัพยากรห้องสมุดประเภทต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีความต้องการใช้หนังสือทั่วไป ภาษาต่างประเทศมากที่สุด และต้องการจุลสารและกฤตภาคน้อยที่สุด ส่วนข้อเสนอแนะที่สำคัญ ได้แก่ ควรนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในงานบริการของห้องสมุดและควรจัดสถานที่สำหรับอาจารย์เข้ามาศึกษาค้นคว้าโดยเฉพาะ ขยายเวลาและจำนวนของการยืมหนังสือออกนอกห้องสมุด ให้อาจารย์มีส่วนร่วมในการพิจารณาเลือกซื้อหนังสือและวารสารและห้องสมุดควรมีการประชาสัมพันธ์ที่ดี

เรณู กาญจนะภอกิน (2534 : ง-จ) ศึกษา เรื่องการวิเคราะห์การอ้างอิงในเอกสารประกอบการเรียนสาขาวิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์-มหาวิทยาลัยรามคำแหงและ ความสัมพันธ์กับทรัพยากรห้องสมุดของสำนักหอสมุดกลาง เพื่อศึกษาประเภทขอบเขตเนื้อหา อายุและภาษาของเอกสารที่ได้รับจากเอกสารในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2532 จำนวน 46 เล่มปรากฏว่ามีการอ้างอิงจากหนังสือมากที่สุดถึงร้อยละ 97.91 และวารสารร้อยละ 10.95 และจากปริทัศน์พันธ์ 0.14 ด้านขอบเขตเนื้อหาพบว่า เอกสารเคมีมีการอ้างอิงมากที่สุดร้อยละ 95.13 ด้านอายุของเอกสารที่มีอายุไม่เกิน 10 ปี จะได้รับการอ้างอิงมากที่สุด โดยเอกสารอ้างอิงเป็นภาษาอังกฤษร้อยละ 91.52 ภาษาไทยร้อยละ 8.48 ส่วนศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทรัพยากรห้องสมุดกับเอกสารที่ได้รับการอ้างอิงนั้นไม่มีความสัมพันธ์กันหรือไม่มีความสอดคล้องกัน

งานวิจัยในต่างประเทศ

บริทเทินและเวบสเตอร์ (Britten and Webster, 1992 : 238-248) ศึกษาเปรียบเทียบลักษณะของหนังสือที่มีการยืมมาก เพื่อการพัฒนางานในฝ่ายพัฒนาทรัพยากรสารนิเทศ

Comparing Characteristics Highly Circulated Titles for Demand-Driven Collection Development เพื่อใช้เป็นแนวทางการคัดสรรหนังสือให้ตรงกับความต้องการของผู้ใช้ โดยงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดอย่างคุ้มค่า วิธีการ คือ นาระบบคอมพิวเตอร์เข้าช่วยในการสืบค้นรายชื่อหนังสือที่มีการยืมมาก จากหมวดหมู่ หัวเรื่อง ผู้แต่ง ภาษา ปีที่พิมพ์ ของหนังสือทุกเล่มที่ออกให้บริการในช่วง 8 ปีที่ผ่านมา ของห้องสมุด นอกรีวิล มหาวิทยาลัยเทนเนสซี (The University of Tennessee, Knoxville Library) ซึ่งรวบรวมหนังสือกว่า 1.7 ล้านรายชื่อไว้ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2525-2533 แล้วใช้ระบบควบคุมจัดการข้อมูลในด้านการยืมคืน ด้วยระบบ UTK (UTK automated System) ซึ่งมักจะเริ่มโดยค้นจากเลขเรียกหนังสือในระบบ LC แล้วนำจำนวนหนังสือที่มีการยืมมากที่ได้มาเทียบกับ โดยนาระบบ MARC มาใช้วิเคราะห์ลักษณะหนังสือ เช่น ภาษา หัวเรื่อง ผู้แต่ง ปีที่ผลิตหนังสือ มีตารางประกอบแสดงผล เช่น แสดงผลข้อมูลหัวเรื่องที่มีผู้ยืมออกมากในแต่ละหมวด แสดงผลช่วงปีที่พิมพ์หนังสือที่มีผู้ยืมมากในแต่ละหมวด แสดงข้อมูลผู้แต่งที่ได้รับความนิยมมากไม่ว่าผู้แต่งจะผลิตผลงานเองหรือผู้แต่งที่ถูกกล่าวถึง แสดงข้อมูลของภาษาที่มีการใช้มาก แล้วนำแต่กลุ่มที่มีการใช้มากใน 400 อันดับแรก มาวิเคราะห์จากการแสดงผลข้อมูลที่ถูกกล่าวแล้ว แต่ในงานวิจัยอื่น ๆ มักจะเน้นลักษณะการใช้ตามหัวเรื่องและเปรียบเทียบการใช้หนังสือภายในห้องสมุดกับการยืมออก แต่งานวิจัยนี้เน้น Title level ของหนังสือที่มีการใช้มากกับหนังสือที่มีการใช้น้อย และศึกษาลักษณะบางประการของหนังสือแต่ละชื่อเรื่องให้เกิดประโยชน์ต่อไป ผลปรากฏว่าหนังสือที่คนยืมมากอยู่ในกลุ่มทางด้านสังคมศาสตร์ มีผู้แต่งที่ได้รับความนิยมสูงอยู่ในหมวดทางวรรณกรรม คือ เช็คสเปียร์ คือ งานที่เช็คสเปียร์เขียนขึ้นเองตลอดจนงานที่คนอื่นเขียนถึง เช็คสเปียร์สำหรับหนังสือที่มีปีที่พิมพ์สูงสุด คือ ปีพ.ศ. 2532-2533 มาก เป็นเพราะหนังสือที่คนนิยมอ่านหนังสือที่ทันสมัย ด้านภาษามักจะอ่านภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาอื่น ๆ

สตอคคาร์ด กริฟฟิน และโคบลิน (Stockard, Griffin and Coblyn. 1978 : 136-148) เรื่องการใช้สิ่งพิมพ์ของห้องสมุดมหาวิทยาลัย 3 แห่ง ในด้านการยืม-คืน และ การใช้ภายในห้องสมุด ผลการศึกษาพบว่า จะใช้แนวทางเดิมที่นิยมศึกษา คือ การนำสถิติในการยืมมาศึกษาวัสดุและประเภทของสิ่งพิมพ์ ดังนั้นจึงเสนอให้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้น้ำหนักภายในห้องสมุดและการยืมหนังสือออกในช่วงเวลาหนึ่ง และใช้วิธีการนับการใช้น้ำหนักภายในห้องสมุด โดยสุ่มตัวอย่างหนังสือจากจำนวนหนังสือ

ที่วางไว้บนโต๊ะ นามมาเปรียบเทียบกับจำนวนหนังสือที่ยืมออกไปในช่วงระยะเวลาเดียวกัน ถ้าพบว่ามีสหสัมพันธ์กัน ก็แสดงว่าห้องสมุดสามารถใช้สถิติการยืมหนังสือออกเป็นเครื่องวัด การยืมหนังสือภายในห้องสมุด การศึกษาเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ ถึงวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2520 โดยเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการเก็บหนังสือขึ้นชั้น บันทึกการยืมหนังสือตามเลขหมู่ หนังสือที่เป็นหมวดใหญ่ ทั้งระบบการจัดหมู่หนังสือของหอสมุดรัฐสภาอเมริกัน และระบบคิวอี้ รวมทั้งนับการยืมวารสาร ทั้งวารสารเย็บเล่มและวารสารเล่มปก เพื่อให้เห็นความแตกต่าง ระหว่างห้องสมุดมหาวิทยาลัยทั้ง 3 แห่ง คือ ห้องสมุดวิทยาศาสตร์ แห่งสถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์ (Massachusetts Institute of Technology) ห้องสมุดเวสเวลแห่งมหาวิทยาลัยทัฟส์ (Wessel Library at Tufts University) และห้องสมุดมาร์กาเรต แคลปป์ แห่งวิทยาลัย เวลส์เลสเลย์ (The Margaret Clapp Library of Wellesley College) ผู้วิจัยได้แสดงตารางเปรียบเทียบการใช้วัสดุของห้องสมุดทั้ง 3 แห่ง ตามสาขาวิชาที่เปิดสอนจำนวนหนังสือและวารสารทั้งหมดของห้องสมุด จำนวนที่นิ่งอ่านหนังสือ ระยะเวลาการยืมหนังสือและวารสาร พบว่าเมื่อนามมาเปรียบเทียบการใช้หนังสือและวารสาร ทั้ง 3 แห่ง คือ MIT-Tufts และ Wellesley ต่างมีการใช้เป็นอัตราส่วน 1.7 : 0.8 : 0.6 เรียงกันตามลำดับ และผลการศึกษาเมื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการยืมภายในห้องสมุด เปรียบเทียบกับจำนวนหนังสือที่มีการยืมออกใน 1 ปี แนวโน้มระหว่างการใช้หนังสือภายในห้องสมุดกับการยืมออก มีความสัมพันธ์กันเมื่อพิจารณาจากสาขาวิชาที่มีการใช้ภายในมาก กับปริมาณการยืมออกก็จะมากตามไปด้วย เช่น หมวด QA มีการใช้ภายใน 514 และยืมออก 558 อัตราส่วน 0.9 นับว่าอยู่ในช่วงที่กำหนดไว้ ตั้งแต่ 2.1-0.7 ผลของการวิจัยครั้งนี้พบว่า ถ้าหนังสือที่มีปริมาณการใช้ภายในสูงก็จะมี การยืมออกสูงด้วยในช่วงระยะเวลาเดียวกัน

แมคเกรธ (McGrath. 1968 : 347-350) ได้ศึกษาเรื่องการยืมหนังสือออกนอกห้องสมุดของผู้ใช้ โดยจำแนกเป็นหมวดหมู่เพื่อศึกษาว่า หนังสือที่ยืมมีความสัมพันธ์กับหลักสูตรการเรียนการสอนหรือไม่โดยไม่จำกัดระบบการจัดหมู่ของห้องสมุดว่าเป็นระบบใด ระบบหนึ่งโดยเฉพาะ ผลจากการศึกษาค้นคว้าจะเป็นแนวทางสำหรับบรรณารักษ์ในการจัดสรรทรัพยากร งบประมาณและการจัดสรรการทำงานของบุคลากรให้เหมาะสม ตรงกับความ ต้องการของผู้ใช้โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับหลักสูตรของมหาวิทยาลัย เป็นสำคัญ วิธีการที่ผู้วิจัยศึกษา คือ จัดรายวิชาที่สอนทั้งหมดอยู่ในคณะต่าง ๆ กำหนดให้เป็นหมวดหมู่หนังสือตามระบบการจัดหมู่หนังสือของห้องสมุดนั้น จึงลำดับหมวดหมู่หนังสือภายใต้ภาควิชาที่จัดทำไว้

เช่น ภาควิชาคณิตศาสตร์จะมีเลขหมู่หนังสือตั้งแต่ 510.0-510.4 และ 510.8-514.0 เป็นต้น วิธีการนี้ทำให้สามารถเก็บข้อมูลการใช้หนังสือได้ดีกว่าการจําแนกหมวดหมู่อย่างกว้าง ๆ เพราะการวิเคราะห์การยืมหนังสือของนักศึกษาแต่ละภาควิชาจะช่วยทำให้ทราบถึงความต้องการของนักศึกษาที่สังกัดคณะต่างๆ ได้ในบางสาขาเช่น สาขาคณิตศาสตร์ และสาขาฟิสิกส์เป็นสาขาที่กำหนดค่าให้หลักสูตรในสาขาอื่น ๆ ไว้ประกอบการค้นคว้าทำให้อัตราการยืมหนังสือสูงไปด้วย หนังสือในสาขาเหล่านี้จึงต้องการการจัดหาในปริมาณสูงและจัดหาอย่างสม่ำเสมอ ผลการวิจัยพบว่า เนื้อหาวิชาที่มีความสัมพันธ์กับหนังสือที่มีการยืมออกคือในช่วงที่มีการเรียนในวิชา เช่น คณิตศาสตร์มากก็จะมีผลต่อการยืมออกมาก และผลการวิจัยมีประการหนึ่งก็คือ เมื่อเปรียบเทียบการยืมออกนอกห้องสมุดกับการใช้ภายในห้องสมุดพบว่าหนังสือที่มีปริมาณการยืมหนังสือออกนอกห้องสมุดมีอัตราสูงกว่าการใช้ภายในห้องสมุด คือมีอัตราส่วนเป็น 1 : 0.5 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ โดแมส (Domas. 1978 : ไมโครฟิช) ที่ทำการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนหนังสือที่ยืมออกกับหนังสือที่ใช้ภายในห้องสมุด ของวิทยาลัย ซานแอนโทนิโอ (The San Antonio College Library) และใช้วิธีการนับจำนวนการใช้หนังสือภายในห้องสมุด ผลการศึกษาพบว่า หนังสือมีปริมาณการยืมออกมีสูงกว่าหนังสือที่มีการใช้ภายในห้องสมุดในอัตราส่วน 1 : 0.6 ดังนั้นการเก็บสถิติการยืมหนังสือตามหมวดหมู่ภายใต้ ภาควิชาที่จัดทำไว้จึงเป็นประโยชน์ต่อบรรณารักษ์ในการศึกษาการใช้ทรัพยากรของห้องสมุดได้อย่างละเอียด สามารถสะท้อนถึงผลการใช้หนังสือของห้องสมุดว่าสัมพันธ์กับหลักสูตรการสอนหรือไม่

ทรูซเวลล์ (Truswell. 1966 : 49-60) ได้ศึกษาเรื่องเกี่ยวกับจำนวนหนังสือที่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้โดยศึกษาจากสถิติการยืมหนังสือออกครั้งล่าสุด ซึ่งถือว่าสามารถแสดงถึงการใช้หนังสือที่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้ในขณะนั้น และสามารถนำมากำหนดจำนวนหนังสือที่ผู้ใช้ต้องการได้ ผลการวิจัยพบว่า หนังสือที่มีผู้ยืมบ่อยครั้งจะมีแนวโน้มว่าหนังสือเล่มนั้นจะยืมต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การดำเนินการวิจัยแบ่งเป็นขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. การกำหนดแหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดแหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

1. แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ หนังสือภาษาไทยในหมวด 000-900 ของสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 1,092 ชื่อเรื่อง ได้มาจากรายชื่อหนังสือใหม่จำนวน 1,231 ชื่อเรื่อง ที่ฝ่ายพัฒนาทรัพยากรและวิเคราะห์สนเทศ จัดเตรียมออกให้บริการทุกเดือนเป็นระยะเวลา 1 ปี ตั้งแต่เดือนมกราคม-เดือนธันวาคม 2533 หนังสือดังกล่าวพอจำแนกตามหมวดหมู่มีจำนวนดังต่อไปนี้

หมวด 000 จำนวน	94	ชื่อเรื่อง
หมวด 100 จำนวน	62	ชื่อเรื่อง
หมวด 200 จำนวน	77	ชื่อเรื่อง
หมวด 300 จำนวน	315	ชื่อเรื่อง
หมวด 400 จำนวน	29	ชื่อเรื่อง
หมวด 500 จำนวน	74	ชื่อเรื่อง
หมวด 600 จำนวน	220	ชื่อเรื่อง
หมวด 700 จำนวน	85	ชื่อเรื่อง
หมวด 800 จำนวน	40	ชื่อเรื่อง
หมวด 900 จำนวน	<u>96</u>	ชื่อเรื่อง
รวม จำนวน	<u>1,092</u>	ชื่อเรื่อง

หนังสือที่ไม่อยู่ในการศึกษาคั้งนี้ได้แก่ หนังสืออ้างอิง ปรินต์มานิท หนังสือแบบเรียน และหลักสูตร หนังสือสารอง สิ่งพิมพ์รัฐบาล หนังสือเด็ก นวนิยายเรื่องสั้น และหนังสือที่อยู่ในระหว่างการซ่อม

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการพิจารณาลักษณะบางประการในคั้งนี้ ได้แก่ หนังสือที่มีปริมาณการยืมมากที่สุด 222 ชื่อเรื่องแรก และหนังสือที่มีปริมาณการยืมน้อยที่สุด 222 ชื่อเรื่องสุดท้าย โดยวิธีสุ่มอย่างเจาะจง จากสถิติการยืมออกเฉลี่ยต่อเดือนของหนังสือที่ออกให้บริการในปี พ.ศ.2533 จำนวน 1,092 ชื่อเรื่อง

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบบันทึกปริมาณการยืมออกของหนังสือแต่ละชื่อเรื่องและ แบบบันทึกรายละเอียดลักษณะบางประการของหนังสือ ซึ่งเป็นแบบบันทึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร หนังสือ วารสาร วัสดุสารนิเทศอื่น ๆ ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย เพื่อหาลักษณะบางประการของหนังสือที่มีผลต่อการยืม
2. กำหนดขอบเขตของเนื้อหาที่ทำการศึกษา
3. ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างแบบบันทึก โดยศึกษาจากหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาลักษณะบางประการที่มีผลต่อความสนใจของผู้ใช้บริการ และปรึกษาอาจารย์ที่ควบคุมปรินต์มานิท
4. สร้างเกณฑ์พิจารณาลักษณะบางประการของหนังสือ ตามแนวนข้อ 3
5. กำหนดแบบบันทึก และสร้างแบบบันทึกตามเกณฑ์การพิจารณาลักษณะบางประการ ข้อมูลที่ได้มา คือ แบบบันทึกปริมาณการยืม และแบบบันทึกลักษณะบางประการ ดังนี้
 - 5.1 แบบบันทึกตอนที่ 1 บันทึกปริมาณการยืมหนังสือ มีการดำเนินการดังนี้
 - 5.1.1 สร้างแบบบันทึกปริมาณการยืม
 - 5.1.2 นำแบบบันทึกไปทดลองใช้บันทึกหนังสือในหมวด 000-900 จำนวนหมวดละ 5-8 ชื่อเรื่อง แล้วนำมาปรับปรุง
 - 5.1.3 นำไปใช้จริง โดยการนำรายชื่อหนังสือใหม่มาบันทึกเดือนที่ออกให้บริการในแบบบันทึกปริมาณการยืมตอนที่ 1 (ภาคผนวก ก)

5.2 แบบบันทึกตอนที่ 2 บันทึกลักษณะบางประการจำนวน 8 ลักษณะ โดยมีลำดับขั้นตอนในการสร้างแบบบันทึกดังนี้

5.2.1 สร้างแบบบันทึกจากเกณฑ์การพิจารณาลักษณะบางประการในข้อ 3

5.2.2 นำแบบบันทึกไปทดสอบ โดยการทดลองใช้ เก็บข้อมูลหนังสือที่สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยการสุ่มหนังสือในหมวด 000-900 หมวดละ 5-8 เล่ม เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของเครื่องมือ

5.2.3 นำมาปรับปรุงแล้วไปใช้จริง (ภาคผนวก ก)

เกณฑ์การพิจารณาลักษณะบางประการของหนังสือ

เกณฑ์ในการพิจารณาลักษณะบางประการในตอนแรก 1 คือ บันทึกลักษณะสำคัญของหนังสือจากหนังสือกลุ่มที่มีการยืมมากที่สุด จำนวน 222 ชื่อเรื่อง และหนังสือกลุ่มที่มีปริมาณการยืมน้อยที่สุด จำนวน 222 ชื่อเรื่อง ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ พอจะพิจารณาได้ดังนี้

1. ประเภทของหนังสือ โดยพิจารณาจากตัวเล่มจริงตามเกณฑ์ดังนี้

1.1 หนังสือตำรา มักปรากฏข้อความ หรือระบุค่าที่ปรากฏในส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือ ว่าเป็น

1.1.1 หนังสือที่ระบุว่าเป็นตำรา หรือ แบบเรียน

1.1.2 เอกสารประกอบการเรียนในวิชาที่มีการเรียนการสอน

1.1.3 หนังสือที่ระบุว่าเป็นสำหรับเรียนตรงตามหลักสูตรที่มีการเรียนการสอน

1.1.4 หนังสือที่ระบุว่าเป็นหลัก และทฤษฎีในวิชาใดวิชาหนึ่ง

1.2 หนังสือวิชาการ เป็นเอกสารหรือบทความที่ให้ความรู้ทางวิชาการแต่ไม่ใช่ตำรา มักนำเสนอว่าเป็น

1.2.1 หนังสือที่ระบุที่ให้ความรู้ทางวิชาการแต่ไม่ใช่ตำรา หรือแบบเรียน

1.2.2 หนังสือที่ให้ความรู้ทางวิชาการแก่ผู้อ่านโดยตรง โดยไม่ระบุว่าเป็น หนังสือตำรา แบบเรียน เอกสารประกอบการเรียน หรือเอกสารประกอบการเรียนชุดวิชา

1.2.2 หนังสือที่ระบุไว้ว่า เพื่อเสนอแนวความคิดของตนเอง วิเคราะห์วิจารณ์ มีหลักฐานประกอบ เพื่อให้ความรู้ทางวิชาการแก่ผู้อ่าน

1.2.3 หนังสือที่ใช้เป็นสื่อแลกเปลี่ยนแนวคิดทางวิชาการระหว่างกลุ่มด้วยกัน

1.3 เอกสารรายงานการวิจัย มีข้อความที่ปรากฏในส่วนใดส่วนหนึ่งของเอกสารดังนี้

1.3.1 เอกสารที่ระบุว่าเป็นรายงานการวิจัย

1.3.2 เอกสารที่มีลำดับขั้นตอนการวิจัย ได้แก่ ภูมิหลัง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า ผลการวิเคราะห์ สรุปผล การศึกษาค้นคว้า เป็นต้น

1.3.2 เอกสารที่มีกบปรากฏคำในชื่อเรื่อง ได้แก่ เอกสาร รายงานการวิจัย เอกสารรายงานผลเบื้องต้น การทดลอง การศึกษา การศึกษาเปรียบเทียบ การศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ กรณีศึกษา การวิเคราะห์ การติดตามและ ประเมินผล การประเมิน

1.4 เอกสารรายงานการประชุม มีข้อความที่ปรากฏในส่วนใดส่วนหนึ่งของเอกสารดังนี้

1.4.1 เอกสารที่มีกบปรากฏคำในชื่อเรื่อง ได้แก่ เอกสารรายงาน การประชุม การสัมมนา การฝึกอบรม

1.4.2 เอกสารที่รวบรวมบทความ จากการประชุมทางวิชาการ านที่ต่าง ๆ

1.5 หนังสือความรู้ทั่วไป มีเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

1.5.1 หนังสือที่ระบุว่าเป็น หนังสือที่ให้ความรู้ทั่ว ๆ ไป ให้ความบันเทิง

1.5.2 หนังสือที่เสนอเป็นแบบ เบสิคเตสิค ปกิณกะ เกร็ดความรู้ กวีนิพนธ์ ท่องเที่ยว ชีวิตประวัติ รวมเรื่อง

2. หมวดหมู่ โดยพิจารณาตามหมวดหมู่หนังสือที่สำนักหอสมุดกลางจัดไว้ในแต่ละชื่อเรื่อง พอจำแนกเป็น 100 หมู่ตามระบบทศนิยมดิวอี้ มีเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

2.1 หนังสือทุกเล่ม พิจารณาตามหมวดหมู่ที่ทางสำนักหอสมุดกลางกำหนดให้

2.2 พิจารณาหมวดหมู่หนังสือ เช่น หนังสือที่อยู่บนเลขหมู่ 495.91 ให้

จัดอยู่ในหมวด 490 เป็นต้น

3. ผู้แต่ง พิจารณาผู้แต่งจากรายการตามที่สำนักหอสมุดกลางจัดไว้ดังนี้

3.1 ผู้แต่งที่ลงรายการในบัตรรายการของสำนักหอสมุดจัดไว้

3.2 การจําแนกผู้แต่ง จําแนกตามรายการที่ลงส่วนรับผิดชอบผู้แต่ง
ในบัตรรายการ โดยจําแนกกลุ่มผู้แต่งเป็นดังนี้

3.2.1 กลุ่มผู้แต่งคนเดียว

3.2.2 กลุ่มผู้แต่งตั้งแต่ 2 หรือ 3 คน

3.2.3 ผู้แต่งที่มากกว่า 3 คน

3.3.3 ผู้แต่งที่เป็นนิติบุคคล มักจะปรากฏ ว่าเป็น ชื่อนิติบุคคล
ที่มีบุคคล หรือเป็นรายงานประชุม การประชุมเชิงปฏิบัติการ การสัมมนา งานฉลอง
งานออกร้าน ที่เป็นนิติบุคคล

3.3 หนังสือที่ไม่ระบุผู้รับผิดชอบในส่วหนึ่งใดส่วหนึ่งของหนังสือเลข
เข้าจัดไว้ในกลุ่ม ไม่ปรากฏผู้แต่ง

4. หัวเรื่อง พิจารณาหัวเรื่องจากรายการดังนี้

4.1 หัวเรื่องทุกหัวเรื่องจะพิจารณาจากการลงรายการในบัตรรายการ
ของสำนักหอสมุดกลางจัดไว้

4.2 หัวเรื่องใดที่มีความปรากฏในส่วหนึ่งส่วใดของชื่อเรื่องให้ถือว่า
เป็นหัวเรื่องที่ปรากฏในชื่อเรื่อง

4.3 หัวเรื่องใดที่ไม่มีความปรากฏในส่วหนึ่งส่วใดของชื่อเรื่องให้ถือว่า
เป็นหัวเรื่องที่ไม่ปรากฏในชื่อเรื่อง

5. ปีพิมพ์ จําแนกเป็นรายปี โดยศึกษาจากการลงรายการปีพิมพ์ในบัตรรายการ
ที่ทางสำนักหอสมุดกลางจัด พอจําแนกกลุ่มปีพิมพ์ได้ดังนี้

5.1 ก่อนปี พ.ศ.2530

5.2 พ.ศ.2530

5.3 พ.ศ.2531

5.4 พ.ศ.2532

5.5 พ.ศ.2533

5.6 ไม่ได้ระบุปีพิมพ์ จะใช้วิธีประมาณด้วย หากไม่แน่ใจ ต่อท้าย

ในส่วของการลงรายการปีพิมพ์

6. ภาพประกอบ พิจารณาตัวเล่มหนังสือ มีเกณฑ์พิจารณาดังนี้

6.1 ภาพประกอบที่ปรากฏในหนังสือมีภาพประกอบตั้งแต่ 1 ภาพ

ให้ถือว่า มีภาพประกอบ ตัวอย่างภาพประกอบเช่น ไรต์เพลง แบบพิมพ์ แพลน แผนที่ แผนภาพ ภาพวาด ภาพถ่าย เป็นต้น ภาพประกอบพอจำแนกได้ดังนี้

6.2 ประเภทของภาพประกอบ พอจำแนกเป็น

6.2.1 ภาพวาด เป็นภาพที่เขียนขึ้นเองหรือถ่ายทอดออกมา

โดยการใช้น้ำเส้นปรากฏอยู่ในหนังสือเล่มนั้น หรือภาพที่มีที่มาจากงานเขียน ถือว่ามีภาพประกอบประเภท ภาพวาด ซึ่งได้แก่ ภาพวาด ภาพวาดเลียนแบบภาพเหมือน ภาพการ์ตูน ไรต์เพลง แพลน แผนที่ เป็นต้น

6.2.2 ภาพถ่าย เป็นภาพที่ถ่ายมาจากของจริงหรือสถานที่จริง

มิใช่จากจินตนาการหรือการวาดภาพ สามารถถ่ายทอดข่าวสารไปยังผู้ดูได้อย่างชัดเจน ถือว่ามีภาพประกอบประเภท ภาพถ่าย ซึ่งได้แก่ ภาพถ่าย สถานที่ สินค้า งานแสดง บุคคล สัตว์ พืช วัสดุ และครุภัณฑ์ เป็นต้น

6.2.3 มีทั้งภาพวาดและภาพถ่าย มีปรากฏในหนังสือเล่มเดียวกัน

ก็จัดไว้อยู่ในกลุ่มที่ทั้งภาพวาดและภาพถ่าย

6.3 ปริมาณภาพประกอบ อาจกระทำได้โดยการนับจำนวนภาพเทียบกับจำนวนหน้าของเล่ม หรือจากการประมาณภาพกับหนังสือทั้งเล่ม พอจำแนกเป็น

6.3.1 มีภาพประกอบประมาณ 1 ใน 4 ของเล่ม

6.3.2 มีภาพประกอบประมาณ 1 ใน 2 ของเล่ม

6.3.3 มีภาพประกอบประมาณ 3 ใน 4 ของเล่ม

6.3.4 มีภาพประกอบมากกว่า 1 ใน 4 หรือมีภาพทั้งเล่ม

6.5 ไม่มีภาพประกอบ เป็นหนังสือที่ไม่มีภาพประกอบปรากฏในเนื้อหาของหนังสือเลยหรือเป็นหนังสือที่มี ตาราง สูตร หรือการวาดลวดลายสำหรับตกแต่งประกอบเพื่อความสวยงามของรูปเล่ม โดยไม่มีความหมายในเนื้อหาหนังสือเลยให้ถือว่า ไม่มีภาพประกอบ

7. สำนักพิมพ์ มีเกณฑ์พิจารณาสำนักพิมพ์ได้ดังนี้

7.1 จำแนกประเภทสำนักพิมพ์ จากการลงรายการในส่วนสำนักพิมพ์ของบัตรรายการที่ทางสำนักหอสมุดกลางจัดไว้ พอจำแนกสำนักพิมพ์เป็น

7.1.1 สำนักพิมพ์เอกชน

7.1.2 สำนักพิมพ์หน่วยราชการ

7.2 หนังสือที่ไม่ระบุสำนักพิมพ์ในส่วนของ การลงรายการในบัตรรายการ มักจะปรากฏชื่อที่อยู่วงเล็บ [] หรือ ที่มีคำว่า ม.ป.พ. ในส่วนของสำนักพิมพ์ ให้จัดไว้ในกลุ่ม ไม่ปรากฏสำนักพิมพ์

8. ส่วนสำคัญของหนังสือ พิจารณาจากหนังสือเล่มจริง โดยมีเกณฑ์พิจารณา ส่วนสำคัญของหนังสือไว้ดังนี้

8.1 หนังสือทุกเล่มที่มีส่วนสำคัญครบทั้ง 3 ส่วนคือ หน้าปกใน บรรณานุกรม และดรรชนี ถือว่าเป็นหนังสือที่ได้ตามมาตรฐาน ISO

8.2 หนังสือที่มีส่วนสำคัญไม่ครบทั้ง 3 ส่วน ให้ถือว่า เป็นหนังสือที่ไม่ตาม มาตรฐาน ISO

8.3 หนังสือที่มีรายการบรรณานุกรมทุกเล่ม นำมาจัดกลุ่มดังนี้

8.3.1 บรรณานุกรม ตั้งแต่ 1-5 รายการ

8.3.2 บรรณานุกรม ตั้งแต่ 6-10 รายการ

8.3.3 บรรณานุกรม ตั้งแต่ 11-15 รายการ

8.3.4 บรรณานุกรม ตั้งแต่ 16-20 รายการ

8.3.5 บรรณานุกรม ตั้งแต่ 21-25 รายการ

8.3.6 บรรณานุกรม ตั้งแต่ 26-30 รายการ

8.3.7 บรรณานุกรม มากกว่า 30 รายการขึ้นไป

แบบบันทึกข้อมูล มี 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 บันทึกข้อมูล ปริมาณการยืมออก เรียงตามลำดับหมวดหมู่

1.1 เลขเรียกหนังสือ

1.2 เลขทะเบียน

1.3 เดือนที่ออกให้บริการ

1.4 ปริมาณการใช้ทั้งหมด

1.5 จำนวนเดือนทั้งหมดที่ออกให้บริการ

1.6 เฉลี่ยการใช้ต่อเดือน

ตอนที่ 2 บันทึกข้อมูลลักษณะบางประการของหนังสือ มีรายการดังนี้

- 2.1 หัวเรื่อง
- 2.2 ผู้แต่ง
- 2.3 ชื่อเรื่อง
- 2.4 ประเภทของหนังสือ
- 2.5 ปีที่พิมพ์
- 2.6 ภาพประกอบ
- 2.7 สำนักพิมพ์
- 2.8 ส่วนสำคัญของหนังสือ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยรวบรวมรายชื่อหนังสือใหม่ของฝ่ายพัฒนาทรัพยากรและวิเคราะห์สนเทศของสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่จัดพิมพ์ออกในระหว่างเดือน มกราคม-ธันวาคม 2533
2. ผู้วิจัยเริ่มบันทึกรายการหนังสือใหม่ในหมวด 000-900 โดยบันทึกรายละเอียด ดังนี้ เลขเรียกหนังสือ, ผู้แต่ง, ชื่อหนังสือ, สถานที่พิมพ์, สำนักพิมพ์ และ ปีที่พิมพ์ ลงในแบบบันทึกข้อมูลตอนที่ 2
3. นำแบบบันทึกที่บันทึกรายการตามข้อ 2 ของหนังสือ มาจัดเรียงตามลำดับหมวดหมู่ 000-900 จำนวน 1,231 ชื่อเรื่อง โดยนำแบบบันทึกดังกล่าวไปค้นหาหนังสือแต่ละเล่มบนชั้นเพื่อบันทึก เดือนที่ออกให้บริการ และบันทึกการยืมออก ในแบบบันทึกตอนที่ 1 ปรากฏว่าพบหนังสือจำนวน 1,092 ชื่อเรื่อง โดยเริ่มบันทึกข้อมูล ระหว่างวันที่ 11 ตุลาคม - 28 พฤศจิกายน 2535
4. นำสถิติการยืมหนังสือแต่ละชื่อเรื่อง มาหาค่าเฉลี่ยปริมาณการยืมออกใน 1 เดือน โดยการนับจำนวนครั้งที่ออกให้บริการในแต่ละชื่อเรื่องทุกระดับ (copy) แล้วเอาจำนวนเดือนที่ออกให้บริการมาหาค่าเฉลี่ยการยืมต่อเดือน ได้ทำการรวบรวมในช่วงปิดเทอมเป็น 2 ระยะคือ ในระหว่างวันที่ 11 ตุลาคม 2535 ถึง 25 พฤศจิกายน 2535 และในระหว่างวันที่ 15 มีนาคม 2536 ถึง 30 เมษายน 2536 ปรากฏว่าหาหนังสือพบจำนวน 1,092 ชื่อเรื่อง หนังสือที่หาไม่พบจำนวน 139 ชื่อเรื่อง แล้วนำรายชื่อทั้งหมด 1,092

ชื่อเรื่องมาหาค่าเฉลี่ยการยืมต่อเดือน แล้วจัดอันดับปริมาณการยืมจากมากไปหาน้อย เพื่อหาหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากที่สุด 222 ชื่อเรื่องแรก และหนังสือที่มีปริมาณการยืม น้อยที่สุด 222 ชื่อเรื่องสุดท้าย รวมทั้งสิ้น 444 ชื่อเรื่อง ผลปรากฏว่า หนังสือที่มีปริมาณ การยืมสูงสุด เฉลี่ยต่อคนต่อเดือนต่อชื่อเรื่อง เป็น 6.11 และหนังสือที่มีปริมาณการยืมต่ำสุด เฉลี่ยต่อเดือนต่อคนต่อชื่อเรื่องเป็น 0.00

5. จัดกลุ่มหนังสือที่มีการยืมมากที่สุด 222 ชื่อเรื่องแรก ไว้เป็นหนังสือ ที่มีปริมาณการยืมมาก และจัดหนังสือที่มีการยืมน้อยที่สุด 222 ชื่อเรื่องสุดท้าย ไว้เป็น กลุ่มหนังสือที่มีปริมาณการยืมน้อย

6. นำหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากที่สุด 222 ชื่อเรื่องแรก และหนังสือที่มีปริมาณ การยืมน้อยที่สุด 222 ชื่อเรื่องสุดท้าย มาจัดเรียงตามลำดับหมวดหมู่ แล้วไปค้นหาตัวเล่มจาก ชั้นหนังสือ บันทึกรายการเพิ่มลงในแบบบันทึก ตอนที่ 2 คือลักษณะบางประการของหนังสือ เริ่มบันทึกข้อมูลระหว่าง วันที่ 10 ตุลาคม - 11 พฤศจิกายน 2536 จำนวน 444 ชื่อเรื่อง โดยบันทึกส่วนต่าง ๆ ดังนี้

6.1 ประเภทหนังสือ

6.2 ภาพประกอบ

6.3 ส่วนสำคัญของหนังสือ ได้แก่ หน้าปกใน บรรณานุกรม และ ตรีชนี

7. นำบัตรบันทึกหนังสือทั้ง 2 กลุ่ม จำนวน 444 ชื่อเรื่อง ไปค้นหาจากบัตรรายการ จากบัตรผู้แต่ง หรือบัตรชื่อเรื่อง ของหนังสือแต่ละเล่ม เพื่อบันทึก หัวเรื่องของหนังสือ ในระหว่างวันที่ 26 พฤศจิกายน 2536 ถึง 20 ธันวาคม 2536

8. นำแบบบันทึกข้อมูลที่บันทึกรายละเอียดแล้วมาบันทึกลงใน ดีเบส ตรี พัลส์ เพื่อจัดกลุ่มของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมาก และหนังสือที่มีปริมาณการยืมน้อย เพื่อ การวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบบันทึกข้อมูลฉบับสมบูรณ์มาจัดกระทำดังนี้

1. นำหนังสือที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง คือ หนังสือกลุ่มที่มีปริมาณการยืมมากที่สุด 222 ชื่อเรื่องแรก และกลุ่มที่มีปริมาณการยืมน้อยที่สุด 222 ชื่อเรื่องสุดท้ายมาจัดกลุ่มตาม ลักษณะบางประการที่ปรากฏ โดยใช้ ดีเบส ตรี พัลส์ มาจำแนกลักษณะบางประการดังต่อไปนี้

- 1.1 จำนวนประเภทของหนังสือและหาค่าร้อยละ
- 1.2 จำนวนตามหมวดหมู่ของหนังสือและหาค่าร้อยละ
- 1.3 จำนวนตามหมู่ของหนังสือและหาค่าร้อยละ
- 1.4 จำนวนประเภทผู้แต่งของหนังสือและหาค่าร้อยละ
- 1.5 จำนวนความสัมพันธ์ของหัวเรื่องที่ปรากฏในหนังสือและหาค่าร้อยละ
- 1.6 จำนวนปีที่พิมพ์และหาค่าร้อยละ
- 1.7 จำนวนภาพประกอบและหาค่าร้อยละ
- 1.8 จำนวนตามประเภทภาพประกอบและหาค่าร้อยละ
- 1.9 จำนวนปริมาณภาพประกอบของหนังสือและหาค่าร้อยละ
- 1.10 จำนวนตามประเภทสำนักพิมพ์และหาค่าร้อยละ
- 1.11 จำนวนตามส่วนสำคัญของหนังสือและหาค่าร้อยละ
- 1.12 จำนวนตามกลุ่มปริมาณบรรณานุกรมและหาค่าร้อยละ

2. สถิติที่ใช้ ค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ

- 2.1 ค่าคะแนนเฉลี่ย \bar{X} คำนวณจากสูตร (บุญถม ศรีสะอาด. 2532 : 113)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของการไข่มอก
	N	แทน	จำนวนเดือนที่ออกให้บริการ

3.2 หาค่าร้อยละ (Percentage) จากสูตร

$$P = \frac{X}{N} \times 100$$

P แทน ค่าร้อยละ
X แทน จำนวนความถี่ของหนังสือ
N แทน จำนวนหนังสือทั้งหมด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ต่าง ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

000 หมายถึง	ความรู้ทั่วไป
100 หมายถึง	ปรัชญา
200 หมายถึง	ศาสนา
300 หมายถึง	สังคมศาสตร์
400 หมายถึง	ภาษาศาสตร์
500 หมายถึง	วิทยาศาสตร์
600 หมายถึง	วิทยาศาสตร์ประยุกต์ เทคโนโลยี
700 หมายถึง	ศิลปะ และนันทนาการ
800 หมายถึง	วรรณคดี
900 หมายถึง	ภูมิศาสตร์และประวัติศาสตร์

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลลักษณะบางประการของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและปริมาณการยืมน้อย
จำแนกตาม ลักษณะต่อไปนี้

1. ประเภทหนังสือ
2. หมวดหมู่
3. ผู้แต่ง
4. หัวเรื่อง
5. ปีที่พิมพ์
6. ภาพประกอบ
7. สำนักพิมพ์
8. หนังสือที่ตามมาตรฐาน ISO

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ลักษณะบางประการของหนังสือที่มีปริมาณการพิมพ์มากและปริมาณการพิมพ์น้อย
 จำแนกตามประเภทของหนังสือ ปรากฏผลดังตาราง 1

ตาราง 1 ประเภทของหนังสือที่มีปริมาณการพิมพ์มากและปริมาณการพิมพ์น้อย

ประเภทหนังสือ	พิมพ์มาก		พิมพ์น้อย	
	ชื่อเรื่อง	ร้อยละ	ชื่อเรื่อง	ร้อยละ
ตำรา	120	54.06	22	9.91
วิชาการ	66	29.73	79	35.59
งานวิจัย	7	3.15	43	19.37
การประชุม	5	2.25	19	8.56
ความรู้ทั่วไป	24	10.81	59	26.57
รวม	222	100.00	222	100.00

จากตาราง 1 แสดงว่า ประเภทของหนังสือที่มีปริมาณการพิมพ์มาก มีหนังสือตำรา
 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.06 ส่วนประเภทของหนังสือที่มีปริมาณการพิมพ์น้อย
 มีหนังสือวิชาการ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.59 และมีเอกสารรายงานการประชุม
 น้อยที่สุดทั้งสองกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 2.25 และ 8.56 ตามลำดับ

2. ลักษณะบางประการของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและปริมาณการยืมน้อยจำแนกตามหมวดหมู่ ปรากฏผลดังตาราง 2-3

2.1 ลักษณะบางประการของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและการยืมน้อยจำแนกตามหมวดหมู่ปรากฏผลดังตาราง 2

ตาราง 2 หมวดหมู่ของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและปริมาณการยืมน้อย

หมวดหมู่	ยืมมาก		ยืมน้อย	
	ชื่อเรื่อง	ร้อยละ	ชื่อเรื่อง	ร้อยละ
000	34	15.31	13	5.86
100	26	11.71	-	0.00
200	1	0.45	27	12.16
300	56	25.22	71	31.98
400	9	4.05	7	3.15
500	39	17.57	8	3.60
600	23	10.37	51	22.98
700	23	10.37	8	3.60
800	6	2.70	8	3.60
900	5	2.25	29	13.07
รวม	222	100.00	222	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่าหนังสือในหมวด 300 มีมากที่สุดทั้งหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและหนังสือที่มีปริมาณการยืมน้อย คิดเป็นร้อยละ 25.22 และ 31.98 ตามลำดับ

ส่วนหนังสือในหมวด 200 มีปริมาณการยืมน้อยที่สุดในกลุ่มที่มีปริมาณการยืมมาก คิดเป็นร้อยละ 0.45 แต่กลับเป็นอันดับที่ 4 ในกลุ่มที่มีปริมาณการยืมน้อย คิดเป็นร้อยละ 12.16

2.2 ลักษณะบางประการของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและการยืมน้อย

จำนวนตามหมู่หนังสือปรากฏดังตาราง 3

ตาราง 3 หมู่ของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและที่มีปริมาณการยืมน้อย

หมู่	ยืมมาก		ยืมน้อย	
	ชื่อเรื่อง	ร้อยละ	ชื่อเรื่อง	ร้อยละ
หมวด 000 ความรู้ทั่วไป				
000-009	25	73.53	3	23.08
020-029	8	23.53	-	0.00
030-039	-	0.00	1	7.69
070-079	-	0.00	2	15.38
080-089	-	0.00	7	53.85
090-099	1	2.94	-	0.00
รวม	34	100.00	13	100.00
หมวด 100 ปรัชญา				
130-139	4	15.38	-	0.00
140-149	1	3.85	-	0.00
150-159	20	76.92	-	0.00

ตาราง 3 (ต่อ)

หมู่	ยืมมาก		ยืมน้อย	
	ชื่อเรื่อง	ร้อยละ	ชื่อเรื่อง	ร้อยละ
180-189	1	3.85	-	0.00
100	26	100.00	-	100.00
หมวด 200 ศาสนา				
240-249	-	0.00	1	3.70
290-299	1	100.00	26	96.30
200	1	100.00	27	100.00
หมวด 300 สังคมศาสตร์				
300-319	8	14.29	13	18.31
320-329	12	21.42	6	8.45
330-339	5	8.92	8	11.27
340-349	1	1.79	12	16.90
350-359	-	0.00	3	4.23
360-369	1	1.79	4	5.63
370-379	28	50.00	17	23.94
380-389	1	1.79	-	0.00
390-399	-	0.00	8	11.27
300	56	100.00	71	100.00

ตาราง 3 (ต่อ)

หมู่	ยืมมาก		ยืมน้อย	
	ชื่อเรื่อง	ร้อยละ	ชื่อเรื่อง	ร้อยละ
หมวด 400 ภาษาศาสตร์				
410-419	1	11.12	-	0.00
420-429	4	44.44	1	14.29
490-499	4	44.44	6	85.71
400	9	100.00	7	100.00
หมวด 500 วิทยาศาสตร์				
500-509	2	5.13	-	0.00
510-519	10	25.64	-	0.00
530-539	12	30.77	2	25.00
540-549	8	20.51	1	12.50
570-579	4	10.26	1	12.50
580-589	1	2.56	1	12.50
590-599	2	5.13	3	37.50
500	39	100.00	8	100.00
หมวด 600 วิทยาศาสตร์ประยุกต์				
600-609	-	0.00	1	1.96
610-619	4	17.39	12	23.53

ตาราง 3 (ต่อ)

หมู่	ยืมมาก		ยืมน้อย	
	ชื่อเรื่อง	ร้อยละ	ชื่อเรื่อง	ร้อยละ
620-629	2	8.70	5	9.80
630-639	1	4.35	17	33.33
640-649	3	13.04	5	9.80
650-659	10	43.48	8	15.69
660-669	3	13.04	1	1.96
670-679	-	0.00	1	1.96
680-689	-	0.00	1	1.96
รวม	23	100.00	51	100.00
หมวด 700 ศิลปะ				
700-709	5	21.74	-	0.00
730-739	-	0.00	1	12.50
740-749	4	17.39	-	0.00
750-759	1	4.35	-	0.00
760-769	-	0.00	1	12.50
770-779	1	4.35	-	0.00
780-789	3	13.04	-	0.00
790-799	9	39.13	6	75.00
รวม	23	100.00	8	100.00

ตาราง 3 (ต่อ)

หมู่ย่อย	ยืมมาก		ยืมน้อย	
	ชื่อเรื่อง	ร้อยละ	ชื่อเรื่อง	ร้อยละ
หมวด 800 วรรณคดี				
800-809	1	16.67	0	0.00
810-819	-	0.00	1	12.50
830-839	-	0.00	1	12.50
840-849	-	0.00	1	12.50
890-899	5	83.33	5	62.50
รวม	6	100.00	8	100.00
หมวด 900 ประวัติศาสตร์				
900-909	2	40.00	-	0.00
910-919	1	20.00	3	10.35
920-929	-	0.00	19	65.52
930-939	-	0.00	3	10.35
950-959	2	40.00	4	13.80
900	5	100.00	29	100.00

จากตาราง 3 แสดงว่าหนังสือหมวด 000 ของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมาก มีในหมวด 000-009 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.53 และมีในหมวด 090-099 น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.94 ส่วนหนังสือที่มีปริมาณการยืมน้อย มีในหมวด 080-089 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.85 และมีในหมวด 030-039 น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.69

หนังสือหมวด 100 ของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมาก มีในหมวด 150-159 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.92 และมีในหมวด 140-149 และหมวด 180-189 น้อยที่สุดเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 3.85 และไม่มีหนังสือในกลุ่มที่มีปริมาณการยืมน้อยเลย

หนังสือหมวด 200 ของหนังสือมีในหมวด 290-299 มากที่สุดทั้งสองกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 100 และ 96.30 ตามลำดับ ส่วนหนังสือที่มีปริมาณการยืมน้อย มีในหมวด 240-249 น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.70

หนังสือหมวด 300 ของหนังสือทั้งสองกลุ่ม มีในหมวด 370-379 มากที่สุดเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ 18.31 ตามลำดับ ส่วนหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากมีหนังสือในหมวด 340-349, หมวด 360-369 และหมวด 380-389 น้อยที่สุดเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 1.79 ส่วนหนังสือที่มีปริมาณการยืมน้อย มีหนังสือในหมวด 350-359 น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.23

หนังสือหมวด 400 ของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมาก มีในหมวด 420-429 และ มีในทั้งสองกลุ่ม ในหมวด 490-499 มากที่สุดเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 44.44 และหนังสือที่มีปริมาณการยืมมาก มีหนังสือในหมวด 410-419 น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.12 ส่วนหนังสือที่มีปริมาณการยืมน้อย มีหนังสือในหมวด 420-429 น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 14.29

หนังสือหมวด 500 ของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากมีในหมวด 530-539 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.77 และมีในหมวด 580-589 น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.56 ส่วนหนังสือที่มีปริมาณการยืมน้อย มีในหมวด 590-599 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.50 และมีในหมวด 540-549, หมวด 570-579 และหมวด 580-589 น้อยที่สุดเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 12.50

หนังสือหมวด 600 ของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากมีในหมวด 650-659 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.48 และมีในหมวด 630-639 น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.35 ส่วนหนังสือที่มีปริมาณการยืมน้อย กลับมีหมวด 630-639 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.33 และมีหนังสือในหมวด 600-609, หมวด 660-669, หมวด 670-679 และหมวด 680-689 น้อยที่สุดเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 1.96

หนังสือหมวด 700 ของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมาก มีในหมวด 700-709 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 21.74 และมีในหมวด 750-759 และหมวด 770-779 น้อยที่สุด เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 4.35 ส่วนหนังสือที่มีปริมาณการยืมน้อย มีในหมวด 790-799 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.00 และมีในหมวด 730-739 และ 760-769 น้อยที่สุดเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 12.50

หนังสือหมวด 800 ของหนังสือทั้งสองกลุ่ม มีในหมวด 890-899 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.33 และ 62.50 ตามลำดับ และหนังสือที่มีปริมาณการยืมมาก มีในหมวด 800-809 น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 16.67 ส่วนหนังสือที่มีปริมาณการยืมน้อย มีในหมวด 810-819, 830-839 และ 840-849 น้อยที่สุดเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 12.50

หนังสือหมวด 900 ของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมาก มีในหมวด 900-909 และ หมวด 950-959 มากที่สุดเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 40.00 และมีในหมวด 910-919 น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 20.00 ส่วนหนังสือที่มีปริมาณการยืมน้อย มีในหมวด 920-929 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.52 และมีในหมวด 910-919 และ 930-939 น้อยที่สุดเท่ากัน คิดเป็น ร้อยละ 10.35

3. ลักษณะบางประการของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและปริมาณการยืมน้อย

จำแนกตามประเภทผู้แต่ง ปรากฏผลดังตาราง 4

ตาราง 4 ประเภทผู้แต่งของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและปริมาณการยืมน้อย

ประเภท ผู้แต่ง	ยืมมาก		ยืมน้อย	
	ชื่อเรื่อง	ร้อยละ	ชื่อเรื่อง	ร้อยละ
ผู้แต่งคนเดียว	178	80.18	110	49.54
ผู้แต่ง 2-3 คน	13	5.86	14	6.31
ผู้แต่งที่มากกว่า 3 คน	10	4.50	13	5.86
นิติบุคคล	11	4.96	32	14.42
ไม่ปรากฏผู้แต่ง	10	4.50	53	23.87
รวม	222	100.00	222	100.00

จากตาราง 4 แสดงว่าหนังสือที่มีผู้แต่งคนเดียว มีปริมาณมากที่สุดคือนหนังสือทั้งสองกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 80.18 และ 49.54 ตามลำดับ ส่วนหนังสือที่มีผู้แต่งมากกว่า 3 คนมีปริมาณน้อยที่สุดคือนหนังสือทั้งสองกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 4.50 และ 5.86 ตามลำดับเช่นกัน

4. ลักษณะบางประการของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและปริมาณการยืมน้อย
 จำแนกตามความสัมพันธ์ของหัวเรื่อง ปรากฏผลดังตาราง 5

ตาราง 5 ความสัมพันธ์ของหัวเรื่องในหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและที่มีปริมาณการยืมน้อย

ความสัมพันธ์ของหัวเรื่อง ที่ปรากฏในชื่อเรื่อง	ยืมมาก		ยืมน้อย	
	จำนวน หัวเรื่อง	ร้อยละ	จำนวน หัวเรื่อง	ร้อยละ
หัวเรื่องที่มีค่าปรากฏในชื่อเรื่อง	231	58.78	194	44.80
หัวเรื่องที่ไม่ปรากฏในชื่อเรื่อง	162	41.22	239	55.20
รวม	393	100.00	433	100.00

จากตาราง 5 แสดงว่าหัวเรื่องที่มีค่าปรากฏในชื่อเรื่อง มีในหนังสือที่มีปริมาณการยืมมาก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.59 ส่วนในหนังสือที่มีปริมาณการยืมน้อย มีหัวเรื่องที่ไม่ปรากฏในชื่อเรื่อง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.20

5. ลักษณะบางประการของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและปริมาณการยืมน้อยจำแนกตามปีที่พิมพ์ ปรากฏผลดังตาราง 6

ตาราง 6 ปีที่พิมพ์ของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและปริมาณการยืมน้อย

ปีที่พิมพ์	ยืมมาก		ยืมน้อย	
	ชื่อเรื่อง	ร้อยละ	ชื่อเรื่อง	ร้อยละ
ก่อนพ.ศ. 2530	16	7.21	31	13.96
พ.ศ. 2530	17	7.66	17	7.66
พ.ศ. 2531	35	15.77	59	26.58
พ.ศ. 2532	93	41.89	58	26.13
พ.ศ. 2533	44	19.82	23	10.36
ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์	17	7.65	34	15.31
รวม	222	100.00	222	100.00

จากตาราง 6 แสดงว่า หนังสือที่มีปริมาณการยืมมาก มีปีพ.ศ. 2532 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.89 และหนังสือที่พิมพ์ก่อนพ.ศ. 2530 น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.21 ส่วนหนังสือที่มีปริมาณการยืมน้อย มีหนังสือที่พิมพ์ปีพ.ศ. 2531 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.58 และมีหนังสือที่พิมพ์ปีพ.ศ. 2530 น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.66

6. ลักษณะบางประการของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและปริมาณการยืมน้อย

จำแนกตามภาพประกอบ ปรากฏผลดังตาราง 7-9

6.1 ลักษณะบางประการของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและปริมาณการยืมน้อยจำแนกตามภาพประกอบ ปรากฏผลดังตาราง 7

ตาราง 7 ภาพประกอบของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและที่มีปริมาณการยืมน้อย

ภาพประกอบ	ยืมมาก		ยืมน้อย	
	ชื่อเรื่อง	ร้อยละ	ชื่อเรื่อง	ร้อยละ
มีภาพประกอบ	118	53.15	125	56.31
ไม่มีภาพประกอบ	104	46.85	97	43.69
รวม	222	100.00	222	100.00

จากตาราง 7 แสดงว่ามีภาพประกอบปรากฏในหนังสือทั้งสองกลุ่ม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.15 และ 56.31 ตามลำดับ

6.2 ลักษณะบางประการของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและปริมาณการยืมน้อย

จำแนกตามประเภทของภาพประกอบ ปรากฏผลดังตาราง 8

ตาราง 8 ประเภทภาพประกอบของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและที่มีปริมาณการยืมน้อย

ประเภทของภาพประกอบ	ยืมมาก		ยืมน้อย	
	ชื่อเรื่อง	ร้อยละ	ชื่อเรื่อง	ร้อยละ
ภาพวาด	72	61.02	42	33.60
ภาพถ่าย	22	18.64	62	49.60
ภาพวาดและภาพถ่าย	24	20.34	21	16.80
รวม	118	100.00	125	100.00

จากตาราง 8 แสดงว่า ประเภทภาพประกอบของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมาก มีภาพวาด มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.02 และมีภาพถ่าย น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.64 ส่วนหนังสือที่มีปริมาณการยืมน้อย มีภาพถ่าย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.60 และมีทั้งภาพวาดและภาพถ่าย น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 16.80

6.3 ลักษณะบางประการของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและปริมาณการยืมน้อย จำนวนตามปริมาณภาพประกอบ ปรากฏผลดังตาราง 9

ตาราง 9 ปริมาณภาพประกอบของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและที่มีปริมาณการยืมน้อย

ปริมาณภาพประกอบ	ยืมมาก		ยืมน้อย	
	ชื่อเรื่อง	ร้อยละ	ชื่อเรื่อง	ร้อยละ
ภาพ 1 ใน 4	84	71.19	96	76.80
ภาพ 1 ใน 2	8	6.78	11	8.80
ภาพ 3 ใน 4	7	5.93	4	3.20
มากกว่า 3 ใน 4 หรือทั้งเล่ม	19	16.10	14	11.20
รวม	118	100.00	125	100.00

จากตาราง 9 แสดงว่าปริมาณภาพประกอบของหนังสือทั้งสองกลุ่มต่างก็มีปริมาณภาพ 1 ใน 4 ของเล่ม มากที่สุดเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 71.19 และ 76.80 ตามลำดับ และต่างก็มี ภาพประกอบ 3 ใน 4 ของเล่ม น้อยที่สุดเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 5.93 และ 3.20 ตามลำดับ

7. ลักษณะบางประการของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและปริมาณการยืมน้อย

จำแนกตามสำนักพิมพ์ ปรากฏผลดังตาราง 10-11

7.1 สำนักพิมพ์ของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและปริมาณการยืมน้อย

ปรากฏผลดังตาราง 10

ตาราง 10 สำนักพิมพ์ของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและที่มีปริมาณการยืมน้อย

สำนักพิมพ์	ยืมมาก		ยืมน้อย	
	ชื่อเรื่อง	ร้อยละ	ชื่อเรื่อง	ร้อยละ
เอกชน	92	41.44	69	31.08
หน่วยงานราชการ	116	52.25	79	35.59
ไม่ปรากฏสำนักพิมพ์	14	6.31	74	33.33
รวม	222	100.00	222	100.00

จากตาราง 10 แสดงว่าประเภทสำนักพิมพ์ของหนังสือทั้งสองกลุ่ม ต่างก็มีสำนักพิมพ์
หน่วยราชการ มากที่สุดเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 52.25 และ 35.59 ตามลำดับ และหนังสือ
ที่มีปริมาณการยืมมาก มีหนังสือที่ไม่ปรากฏสำนักพิมพ์ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.31
ส่วนหนังสือที่มีปริมาณการยืมน้อย มีสำนักพิมพ์เอกชน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.98

ต้นฉบับไม่มีหน้า 63

สำนักพิมพ์หน่วยงานราชการของหนังสือที่มีปริมาณการพิมพ์มาก มีหนังสือตำรา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 74.14 และมีหนังสือความรู้ทั่วไป น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.59 ส่วนหนังสือที่มีปริมาณการพิมพ์น้อย มีหนังสือวิชาการ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.65 และมีหนังสือตำรา น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10.13

หนังสือที่ไม่ปรากฏสำนักพิมพ์ ในกลุ่มที่มีปริมาณการพิมพ์มาก มีหนังสือวิชาการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.00 ส่วนหนังสือที่มีปริมาณการพิมพ์น้อย มีหนังสือความรู้ทั่วไป มากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 28.38 และมีเอกสารรายงานการประชุม น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.46

8. ลักษณะบางประการของหนังสือที่มีปริมาณการพิมพ์มากและปริมาณการพิมพ์น้อย
จำแนกตามส่วนสำคัญของหนังสือ ปรากฏผลดังตาราง 12-13

8.1 ลักษณะบางประการของหนังสือที่มีปริมาณการพิมพ์มากและปริมาณการพิมพ์น้อย
จำแนกตามมาตรฐาน ISO ปรากฏผลดังตาราง 12

ตาราง 12 มาตรฐาน ISO ของหนังสือที่มีปริมาณการพิมพ์มากและที่มีปริมาณการพิมพ์น้อย

มาตรฐาน ISO	พิมพ์มาก		พิมพ์น้อย	
	ชื่อเรื่อง	ร้อยละ	ชื่อเรื่อง	ร้อยละ
ตามมาตรฐาน ISO	23	10.36	9	4.05
ไม่ตามมาตรฐาน ISO	199	89.64	213	95.95
รวม	222	100.00	222	100.00

จากตาราง 12 แสดงว่า หนังสือที่ตามมาตรฐาน ISO ของหนังสือทั้งสองกลุ่ม ต่างก็ไม่ตามมาตรฐาน ISO เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 89.64 และ 95.95 ตามลำดับ

ตาราง 11 สำนักพิมพ์ของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและหนังสือที่มีปริมาณการยืมน้อยจำแนกตามประเภทหนังสือ

ประเภทของหนังสือ	เอกชน				หน่วยราชการ				ไม่ปรากฏสำนักพิมพ์			
	ยืมมาก		ยืมน้อย		ยืมมาก		ยืมน้อย		ยืมมาก		ยืมน้อย	
	ช.	ร้อยละ	ช.	ร้อยละ	ช.	ร้อยละ	ช.	ร้อยละ	ช.	ร้อยละ	ช.	ร้อยละ
ตำรา	34	36.96	4	5.80	86	74.14	8	10.13	-	0.00	10	13.51
วิชาการ	36	39.13	35	50.72	16	13.79	25	31.65	14	100.00	19	25.68
งานวิจัย	1	1.09	2	2.90	6	5.17	24	30.38	-	0.00	17	22.97
การประชุม	-	0.00	3	4.35	5	4.31	9	11.39	-	0.00	7	9.46
ความรู้ทั่วไป	21	22.82	25	36.23	2	2.59	13	16.45	-	0.00	21	28.38
รวม	92	100.00	69	100.00	116	100.00	79	100.00	14	100.00	74	100.00

*ช. หมายถึง ชื่อเรื่อง

จากตาราง 11 แสดงว่าสำนักพิมพ์เอกชนของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมาก มีหนังสือตำรา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.96 และเอกสารรายงานการวิจัย น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.09 ส่วนหนังสือที่มีปริมาณการยืมน้อย มีหนังสือวิชาการ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.72 และมีเอกสารรายงานการวิจัย น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.90

สำนักพิมพ์หน่วยงานราชการของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมาก มีหนังสือตำรา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 74.14 และ มีหนังสือความรู้ทั่วไป น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.59 ส่วนหนังสือที่มีปริมาณการยืมน้อย มีหนังสือวิชาการ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.65 และมีหนังสือตำรา น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10.13

9. ลักษณะบางประการของหนังสือที่มีปริมาณการพิมพ์มากและปริมาณการพิมพ์น้อย

จำแนกตามบรรณานุกรม ปรากฏผลดังตาราง 14-15

9.1 ลักษณะบางประการของหนังสือที่มีปริมาณการพิมพ์มากและปริมาณการพิมพ์น้อย

ตามหนังสือที่มีบรรณานุกรม โดยจำแนกตามประเภทของหนังสือ ปรากฏผลดังตาราง 14

ตาราง 14 บรรณานุกรมของหนังสือที่มีปริมาณการพิมพ์มากและปริมาณการพิมพ์น้อย

จำแนกตามประเภทหนังสือ

ประเภทหนังสือ	จำนวนหนังสือที่มีบรรณานุกรมจำแนกตามกลุ่ม			
	พิมพ์มาก	ร้อยละ	พิมพ์น้อย	ร้อยละ
ตำรา	101	67.79	18	17.14
วิชาการ	35	23.49	29	27.62
งานวิจัย	7	4.70	37	35.24
งานประชุม	4	2.68	8	7.62
ความรู้ทั่วไป	2	1.34	13	12.38
รวม	149	100.00	105	100.00

จากตาราง 14 แสดงว่าหนังสือที่มีบรรณานุกรมในหนังสือที่มีปริมาณการพิมพ์มาก เป็นหนังสือตำรา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.79 และเป็นหนังสือความรู้ทั่วไป น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.34 ส่วนหนังสือที่มีบรรณานุกรมในหนังสือที่มีปริมาณการพิมพ์น้อย เป็นเอกสารรายงานวิจัย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.24 และ เป็นเอกสารรายงานการประชุม น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.62

9.2 ลักษณะบางประการของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและปริมาณการยืมน้อย

จำนวนตามกลุ่มที่มีปริมาณบรรณานุกรม ปรากฏผลดังตาราง 15

ตาราง 15 กลุ่มปริมาณบรรณานุกรมของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและที่มีปริมาณการยืมน้อย

กลุ่มปริมาณบรรณานุกรม	ยืมมาก		ยืมน้อย	
	ชื่อเรื่อง	ร้อยละ	ชื่อเรื่อง	ร้อยละ
1-5 รายการ	10	6.71	10	9.52
6-10 รายการ	22	14.77	16	15.24
11-15 รายการ	18	12.08	18	17.14
16-20 รายการ	14	9.40	12	11.43
21-25 รายการ	10	6.71	5	4.76
26-30 รายการ	10	6.71	2	1.91
มากกว่า 30 รายการ	65	43.62	42	40.00
รวม	149	100.00	105	100.00

จากตาราง 15 แสดงว่ากลุ่มปริมาณบรรณานุกรมของหนังสือทั้งสองกลุ่ม ต่างก็มีปริมาณบรรณานุกรมมากกว่า 30 รายการ มากที่สุดเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 43.62 และ 40.00 ตามลำดับ ส่วนหนังสือที่มีปริมาณการยืมมาก มีหนังสือที่มีปริมาณบรรณานุกรมช่วง 1-5, 21-25 และช่วง 26-30 รายการ น้อยที่สุดเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 6.71 สำหรับหนังสือที่มีปริมาณการยืมน้อย มีปริมาณบรรณานุกรมในช่วง 26-30 รายการ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.91

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาลักษณะบางประการของหนังสือภาษาไทยที่มีปริมาณการยืมมากและปริมาณการยืมน้อย ของสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. การกำหนดแหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ หนังสือภาษาไทย หมวด 000-900 ของสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่ออกให้บริการครั้งแรกตั้งแต่ เดือนมกราคมถึงเดือนธันวาคม 2533 จำนวน 1,092 ชื่อเรื่อง โดยถือเอาปริมาณการยืมออกจาก เดือนมกราคม 2533 ถึงเดือนตุลาคม 2535 สำหรับหนังสือที่มื่ออยู่ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ หนังสืออ้างอิง ปรินต์ยูนิพันธ์ หนังสือแบบเรียนและหลักสูตร หนังสือสารรอง สิ่งพิมพ์รัฐบาล หนังสือเด็ก นวนิยาย เรื่องสั้น และหนังสือที่อยู่ในระหว่างการซ่อม ซึ่งหนังสือเหล่านี้จัดแยกจากหนังสือทั่วไป

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยได้สร้างแบบบันทึกข้อมูลดังต่อไปนี้

2.1 แบบบันทึกข้อมูลปริมาณการยืมออก เฉพาะหนังสือใหม่ ที่ออกให้บริการในปี พ.ศ. 2533 เป็นเวลา 1 ปี นหนังสือเหล่านี้มีบันทึกปริมาณการยืมออก ตั้งแต่เดือนที่ออกให้บริการถึงเดือนตุลาคม 2535 แล้วนำสถิติที่ได้จากหนังสือแต่ละชื่อเรื่องนั้นมาหาค่าเฉลี่ยปริมาณการยืมออกต่อเดือน

2.2 แบบบันทึกข้อมูลลักษณะบางประการของหนังสือ ซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับประเภทหนังสือ หมวดหมู่ ผู้แต่ง หัวเรื่อง ปีที่พิมพ์ ภาพประกอบ สำนักพิมพ์ ส่วนสำคัญที่ปรากฏตามมาตรฐาน ISO

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ดำเนินการสำรวจหนังสือภาษาไทยจากรายชื่อหนังสือใหม่ที่ฝ่ายพัฒนา-ทรัพยากรและวิเคราะห์สนเทศออกให้บริการใน เดือนมกราคม-ธันวาคม พ.ศ.2533 มีหนังสือที่ทำการศึกษาคั้งนี้จำนวน 1,231 ชื่อเรื่อง

3.2 นำรายชื่อหนังสือทั้งหมดมาบันทึกเลขเรียกหนังสือ บันทึกผู้แต่ง และชื่อเรื่อง, สถานที่พิมพ์, สำนักพิมพ์ และปีที่พิมพ์ นำแบบบันทึกข้อมูลเรียงตามลำดับหมวดหมู่ 000-900 แล้วไปค้นหาหนังสือบนชั้นทุกเล่ม เพื่อบันทึกปริมาณการยืมออก ปรากฏว่าพบหนังสือจำนวน 1,092 ชื่อเรื่อง

3.3 นำหนังสือทุกชื่อเรื่องมาหาค่าเฉลี่ยในการยืมออกต่อเดือน แล้วนำหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากที่สุด 222 ชื่อเรื่องแรก และหนังสือที่มีปริมาณการยืมน้อยที่สุด 222 ชื่อเรื่องสุดท้าย จำนวน 444 ชื่อเรื่อง แล้วมาศึกษาหาลักษณะบางประการที่กำหนดไว้

3.4 นำแบบบันทึกลักษณะบางประการมาบันทึกรายการต่าง ๆ จากแหล่งข้อมูลดังนี้

3.4.1 ตัวเล่มหนังสือ เพื่อบันทึกข้อมูลที่ปรากฏในส่วนเนื้อหาโดยนำแบบบันทึกหนังสือทั้ง 2 กลุ่ม มาจัดเรียงตามหมวดหมู่ 000-900 แล้วไปค้นตัวเล่มจริง เพื่อบันทึกลักษณะบางประการที่กำหนดไว้ดังนี้

3.4.1.1 ประเภทของหนังสือ

3.4.1.2 ภาพประกอบ

3.4.1.3 ส่วนสำคัญที่ปรากฏตามมาตรฐาน ISO

3.4.1.4 จำนวนบรรณานุกรม

3.4.2 บัตรรายการ เพื่อบันทึกข้อมูลที่ปรากฏในส่วนประกอบของหนังสือ โดยนำแบบบันทึกหนังสือทั้ง 2 กลุ่ม มาจัดเรียงตามลำดับผู้แต่ง แล้วไปค้นหาที่ตู้บัตรรายการ ถ้าหาไม่พบจะค้นหาจากบัตรชื่อเรื่อง เพื่อบันทึกหัวเรื่อง

3.5 นำแบบบันทึกที่บันทึกข้อมูลในข้อ 3.4 ที่ครบแล้วมาบันทึกลงใน ดีเบสพริพลัส เพื่อจัดกลุ่มของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและปริมาณการยืมน้อย จากลักษณะบางประการที่กำหนด แล้วนำมาวิเคราะห์ และหาค่าร้อยละ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเป็นขั้นตอนดังนี้

4.1 พิจารณาจำนวนหนังสือทั้งหมดที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ โดยแจกแจงตามความถี่ของการยืมหนังสือทั้งหมดแล้วหาค่าเฉลี่ยการยืมต่อเดือน เพื่อจัดอันดับหนังสือที่มีหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากที่สุดจนถึงหนังสือที่มีปริมาณการยืมน้อย

4.2 พิจารณาจัดอันดับหนังสือจากข้อ 4.1 แล้วนำหนังสือที่มีปริมาณการยืมมาก (222 อันดับแรก) และหนังสือที่มีปริมาณการยืมน้อย (222 อันดับสุดท้าย) มาศึกษาลักษณะบางประการ โดยจำแนกตามประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- 4.2.1 จำแนกประเภทของหนังสือและหาค่าร้อยละ
- 4.2.2 จำแนกตามหมวดหมู่ของหนังสือและหาค่าร้อยละ
- 4.2.3 จำแนกตามหมู่ของหนังสือและหาค่าร้อยละ
- 4.2.4 จำแนกประเภทผู้แต่งของหนังสือและหาค่าร้อยละ
- 4.2.5 จำแนกความสัมพันธ์ของหัวข้อเรื่องที่ปรากฏานของหนังสือและหาค่าร้อยละ
- 4.2.6 จำแนกปีที่พิมพ์และหาค่าร้อยละ
- 4.2.7 จำแนกภาพประกอบและหาค่าร้อยละ
- 4.2.8 จำแนกตามประเภทภาพประกอบและหาค่าร้อยละ
- 4.2.9 จำแนกปริมาณภาพประกอบของหนังสือและหาค่าร้อยละ
- 4.2.10 จำแนกตามประเภทสำนักพิมพ์และหาค่าร้อยละ
- 4.2.11 จำแนกตามส่วนสำคัญของหนังสือและหาค่าร้อยละ
- 4.2.15 จำแนกตามกลุ่มปริมาณบรรณานุกรมและหาค่าร้อยละ

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. หนังสือทั้งหมดที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นหนังสือที่สำรวจพบจำนวน 1,092 ชื่อเรื่องนั้น คิดเป็นร้อยละ 88.71 ของหนังสือที่นำออกให้บริการทั้งหมด 1,231 ชื่อเรื่อง
2. พิจารณาลักษณะบางประการของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและที่มีปริมาณการยืมน้อย พบว่า

2.1 ประเภทหนังสือ ของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมาก พบว่า มีหนังสือตำรา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.06 และมีเอกสารรายงานการประชุม น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ

2.25 ส่วนหนังสือที่มีปริมาณการยืมน้อย พบว่า มีหนังสือวิชาการ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.59 และมีเอกสารรายงานการประชุม น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 8.56

2.2 หมวดหมู่ของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและปริมาณการยืมน้อย พบว่า หนังสือทั้งสองกลุ่ม มีหนังสือในหมวด 300 คือ สังคมศาสตร์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.22 และ 31.98 ตามลำดับ และหนังสือที่มีปริมาณการยืมมาก พบว่ามีหมวด 200 คือ ศาสนา น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.45 ส่วนหนังสือที่มีปริมาณการยืมน้อย พบว่า มีหมวด 400 คือ ภาษาศาสตร์ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.15

2.3 ประเภทผู้แต่งของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและปริมาณการยืมน้อย พบว่า หนังสือทั้งสองกลุ่มมีผู้แต่งคนเดียว มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.18 และ 49.54 ตามลำดับ และหนังสือที่มีปริมาณการยืมมาก พบว่า มีผู้แต่งมากกว่า 3 คน และไม่ปรากฏผู้แต่ง น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.50 ส่วนหนังสือที่มีปริมาณการยืมน้อย พบว่า มีผู้แต่งมากกว่า 3 คน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.86

2.4 ความสัมพันธ์ของหัวเรื่องกับชื่อเรื่องของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมาก พบว่า มีหัวเรื่องที่ปรากฏในชื่อเรื่อง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.76 ส่วนหนังสือที่มีปริมาณการยืมน้อย พบว่า มีหัวเรื่องที่ไม่ปรากฏในชื่อเรื่อง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.20

2.5 ปีที่พิมพ์ของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมาก พบว่า มีพ.ศ.2532 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.89 และมีปีก่อนพ.ศ.2530 น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.21 ส่วนหนังสือที่มีปริมาณการยืมน้อย พบว่า มีพ.ศ.2531 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.58 และมีปีพ.ศ.2530 น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.66

2.6 ภาพประกอบของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและปริมาณการยืมน้อย พบว่า หนังสือทั้งสองกลุ่ม มีภาพประกอบ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.15 และ 56.31 ตามลำดับ และจำแนกลักษณะภาพประกอบได้ดังนี้

2.6.1 ประเภทภาพประกอบของหนังสือที่มีปริมาณการยืมมาก พบว่า มีภาพวาด มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.02 และมีภาพถ่าย น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.64 ส่วนหนังสือที่มีปริมาณการยืมน้อย พบว่า มีภาพถ่าย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.60 และมีทั้งภาพวาดและภาพถ่าย น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 16.80

2.6.2 กลุ่มปริมาณภาพประกอบของหนังสือทั้งสองกลุ่ม มีปริมาณภาพ 1 ใน 4 ของเล่ม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.19 และ 76.80 ตามลำดับ และหนังสือทั้งสองกลุ่ม มีปริมาณภาพ 3 ใน 4 ของเล่ม น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.93 และ 3.20 ตามลำดับ

2.7 ประเภทสำนักพิมพ์ของหนังสือที่มีปริมาณการพิมพ์มากและปริมาณการพิมพ์น้อย พบว่า หนังสือทั้งสองกลุ่ม มีสำนักพิมพ์หน่วยงานราชการ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.55 และ 35.59 ตามลำดับ และหนังสือที่มีปริมาณการพิมพ์มาก พบว่า ไม่ปรากฏสำนักพิมพ์ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.31 ส่วนหนังสือที่มีปริมาณการพิมพ์น้อย พบว่า มีในสำนักพิมพ์เอกชน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.08

2.8 ส่วนสำคัญที่ตามมาตรฐาน ISO ของหนังสือที่มีปริมาณการพิมพ์มากและหนังสือที่มีปริมาณการพิมพ์น้อย พบว่าหนังสือทั้งสองกลุ่ม ไม่ครบตามมาตรฐาน ISO มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 89.64 และ 95.95 ตามลำดับ และพอจำแนกส่วนสำคัญได้ดังนี้

2.8.1 หน้าปกใน ของหนังสือที่มีปริมาณการพิมพ์มากและหนังสือที่มีปริมาณการพิมพ์น้อย พบว่า หนังสือทั้งสองกลุ่ม มีหน้าปกใน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 97.75 และ 94.15 ตามลำดับ

2.8.2 บรรณานุกรม ของหนังสือที่มีปริมาณการพิมพ์มากและหนังสือที่มีปริมาณการพิมพ์น้อย พบว่า หนังสือทั้งสองกลุ่ม มีบรรณานุกรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.12 และ 47.30 ตามลำดับ

2.8.3 ครอบหุ้ม ของหนังสือที่มีปริมาณการพิมพ์มากและหนังสือที่มีปริมาณการพิมพ์น้อย พบว่า หนังสือทั้งสองกลุ่ม ไม่มีครอบหุ้ม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 86.04 และ 95.50 ตามลำดับ

2.9 บรรณานุกรม ของหนังสือที่มีปริมาณการพิมพ์มากและหนังสือที่มีปริมาณการพิมพ์น้อย พอจำแนกตามปริมาณของบรรณานุกรม ได้ดังนี้

2.9.1 บรรณานุกรมที่ปรากฏในหนังสือที่มีปริมาณการพิมพ์มาก พบว่า เป็นหนังสือตำราที่มีบรรณานุกรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.79 และมีบรรณานุกรมน้อยที่สุดในหนังสือความรู้ทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 1.34 ส่วนหนังสือที่มีปริมาณการพิมพ์น้อย จำแนกตามประเภทหนังสือ พบว่า มีเอกสารรายงานการวิจัยที่มีบรรณานุกรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.24 และมีเอกสารรายงานการประชุมที่มีบรรณานุกรม น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.62

2.9.2 กลุ่มปริมาณบรรณานุกรมของหนังสือที่มีปริมาณการพิมพ์มาก และหนังสือที่มีปริมาณการพิมพ์น้อย ต่างก็มีปริมาณบรรณานุกรมมากกว่า 30 รายการมากที่สุดเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 43.62 และ 40.00

อภิปรายผล

ผลการศึกษาคั้งนี้สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. หนังสือทั้งหมดที่ทำการศึกษามีจำนวน 444 ชื่อเรื่อง ในหนังสือที่มีปริมาณการพิมพ์มาก เป็นหนังสือตำราสูงสุด (ตาราง 1) นับว่าสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของมหาวิทยาลัย จัดหาหนังสือได้ตรงกับความต้องการของนักศึกษา (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2530 : 5)
2. หนังสือมีในหมวด 300 ปรากฏในหนังสือที่มีปริมาณการพิมพ์มากและหนังสือที่มีปริมาณการพิมพ์น้อย (ตาราง 2) นับว่าสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของมหาวิทยาลัยคือ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2530 : 5) คือเน้นเนื้อหาการเรียนการสอนทางสาขาวิชาทางการศึกษา สามารถจัดหาหนังสือในหมวดนี้เข้ามามากและพบว่าหนังสือปรากฏในทั้งสองกลุ่ม สอดคล้องกับงานวิจัยของจตุพร ขวัญเมือง ที่ศึกษาว่าผู้ที่พิมพ์หนังสือในและนอกสาขาวิชาคือกลุ่มทางการศึกษา (จตุพร ขวัญเมือง. 2530 : 67)
3. ความสัมพันธ์ของหัวเรื่องที่มีปรากฏในชื่อเรื่อง ในหนังสือที่มีปริมาณการพิมพ์มาก มีหัวเรื่องที่มีปรากฏในชื่อเรื่องมากที่สุด (ตาราง 5) และ ในหนังสือที่มีปริมาณการพิมพ์น้อยไม่มีหัวเรื่องที่มีปรากฏในชื่อเรื่องมากที่สุด (ตาราง 5) นับว่าสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฟรอสท์ ว่าใช้วิธีการสืบค้นข้อมูลด้วยระบบคอมพิวเตอร์มักนิยมมาใช้ คำสำคัญ keyword ที่สืบค้นคำที่ปรากฏในชื่อเรื่อง (Frost. 2532 : 166)
4. ลักษณะบางประการที่ปรากฏในหนังสือที่มีปริมาณการพิมพ์และปริมาณการพิมพ์น้อย ไม่แตกต่างกันในลักษณะดังนี้ ได้แก่ หมวดหมู่ อยู่ในหมวด 300 ประเภทผู้แต่งเป็นผู้แต่งคนเดียว มีภาพประกอบ ประเภทสำนักพิมพ์มีหน่วยงานราชการเป็นผู้รับผิดชอบ และมีส่วนประกอบที่ไม่ครบตามมาตรฐาน ISO ซึ่งลักษณะบางประการต่าง ๆ เหล่านี้ที่ไม่แตกต่างกันอาจมีข้อจำกัดในการศึกษาคั้งนี้ หลายประการเช่น

4.1 จำนวนหนังสือที่ใช้ศึกษานั้น เป็นการรวบรวมหนังสือในรอบ 1 ปี ซึ่งจำนวนหนังสือมีไม่เพียงพอที่จะจําแนกความแตกต่างของลักษณะบางประการที่กำหนดได้

4.2 สถิติที่ใช้บันทึกข้อมูล จะรวบรวมสถิติการใช้ประมาณ 3 ปี ซึ่งอาจจะได้ ข้อมูลไม่ชัดเจนพอ

4.3 จำนวน ระเบียบ ของหนังสือแต่ละชื่อเรื่องไม่เท่ากัน อาจทำให้เก็บสถิติ คลาดเคลื่อนได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะต่อสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จากผลของการศึกษาครั้งนี้ ลักษณะของหนังสือไม่ว่าจะเป็น หมวดหมู่ ประเภทผู้แต่ง ประเภทสำนักพิมพ์ ภาพประกอบ ส่วนประกอบสำคัญของหนังสือ ไม่ส่งผลต่อการยืมมากยืมน้อย อย่างเด่นชัด แต่พอจะพบข้อสังเกตว่าเป็นหนังสือตำรา มีหน่วยราชการเป็นผู้รับผิดชอบในส่วนของสำนักพิมพ์ ซึ่งจากจุดนี้ เป็นสิ่งที่สำนักหอสมุดกลาง ำใช้เป็นแนวทางในการจัดซื้อหนังสือ ของพิจารณาซื้อหนึ่งต้องเป็นหนังสือตำรา และถ้าตำราก็สามารถพิจารณาเพิ่มว่าควรเป็นตำรา ที่มีหน่วยงานราชการรับผิดชอบในส่วนของสำนักพิมพ์

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาลักษณะบางประการจากสิ่งพิมพ์ประเภทอื่น เช่น จากหนังสือ ภาษาอังกฤษ หนังสืออ้างอิง วารสาร สิ่งพิมพ์รัฐบาล และสิ่งพิมพ์พิเศษอื่น ๆ เป็นต้น

2.2 สาเหตุของผู้ใช้ ที่ไม่ใช้หรือใช้เอกสารรายงานการประชุม น้อยมาก

บรรณานุกรม

- กมลลา รุ่งอุทัย และคนอื่นๆ. หลักเกณฑ์การลงรายการแบบแองโกลอเมริกัน ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 2 (AACR 2) สำหรับหนังสือ วิทยานิพนธ์ และสิ่งพิมพ์ต่อเนื่อง. ม.ป.ท., 2534.
- จงดี ปิยะศิรินันท์. การผลิตหนังสือประเภทราชของสำนักพิมพ์เอกชนในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ อ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534. อัดสำเนา.
- จตุพร ขวัญเมือง. การศึกษาการยืมหนังสือในและนอกวิชาเอกของนิสิตปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.
- จรรยา ไพโรจน์กุล. ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของหนังสือที่ยืมออกกับประเภทของหนังสือที่ำเข้าภายในห้องสมุดของห้องสมุดมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ อ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อัดสำเนา.
- จรินทร์ สกฤตถาวร. "งานวิจัยปัญหาของห้องสมุดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่," คุรุปริทัศน์. 11 : 47-49 ; มีนาคม 2529.
- จิรวรรณ ภัคดีบุตร. "บทบาทของบรรณารักษ์และนักบริการสารนิเทศในอนาคต," ใน บุคลากรสารนิเทศในยุคไฮเทค : มุมมองและทิศทาง. หน้า 44-46. กรุงเทพฯ : สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย วันที่ 7-10 ธันวาคม 2535. ณ โรงแรมแอมบาสซาเดอร์ กรุงเทพฯ, 2535.
- _____. "ผู้ใช้และผู้บริการสารนิเทศ," ใน สารนิเทศศาสตร์เบื้องต้น หน่วยที่ 1-8. หน้า 161-202. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2532.
- ชุติมา สัจจานันท์. สารนิเทศวิทยาสาสตร์และเทคโนโลยี. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2530.
- ทองหยด ประทุมวงศ์. หัวข้อเรื่องสำหรับหนังสือภาษาไทยของห้องสมุด มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2521.

ธรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัย. หัวเรื่องสำหรับหนังสือภาษาไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2512.

ชาติศักดิ์ วชิรปรีชาพงศ์. การเลือกและจัดหาทรัพยากรห้องสมุด. กรุงเทพฯ :
บูรพาสาสน์, 2527.

นางนวล สำภา. การจัดซื้อหนังสือและการใช้หนังสือของห้องสมุดวิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร ในระยะเวลา 3 ปี (พ.ศ. 2510-2512). ปริชญานิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2514. อัดสำเนา.

นางลักษณ์ ไหมหน่ายกิจ. "การประเมินทรัพยากรห้องสมุด, " ชมรมนิสิตบรรณารักษ์จุฬาลงกรณ์.
5 ; 2528.

นฤมล รักษาสุข. "บริการยืม-คืนทรัพยากรสารสนเทศ, " ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการบริการ
และเผยแพร่สารสนเทศ หน่วยที่ 8-15. หน้า 533-583. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมมาธิราช, 2533.

บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. มหาสารคาม : ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2532.

บุญเหลือ เทพยสุวรรณ. "ประสบการณ์การเขียนตำราและเอกสารวิชาการ, " เอกสาร
ประกอบการประชุมปฏิบัติการเรื่อง การเขียนตำราและบทความทางการศึกษา. หน้า
1-2. 27-29 ตุลาคม 2529.

_____. "ประสบการณ์จากการเขียนตำราและเอกสารวิชาการ, " เอกสารประกอบการ
ประชุมทางวิชาการระดับชาติ เรื่อง การเขียนหนังสือวิชาการ. หน้า 83-90
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2536.

ประยงค์ศรี พัฒนกิจจารุณ. การพัฒนาทรัพยากรห้องสมุด : การเลือกการจัดหาหนังสือ
และวัสดุ. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

ประภาวดี สิบสนธิ์. "การประเมินทรัพยากรสารสนเทศที่จัดหา, " ใน เอกสารการสอนชุดวิชา
การพัฒนาทรัพยากร หน่วยที่ 9-15. หน้า 789-843. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมมาธิราช, 2533.

- "บทบาทของบรรณารักษ์และนักบริการสารนิเทศในอนาคต, " ใน บุคลากรสารนิเทศในยุคไฮเทค : มุมมองและทิศทาง. กรุงเทพฯ : สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย วันที่ 7-10 ธันวาคม 2535. ณ โรงแรมแอมบาสซาเดอร์ กรุงเทพฯ, 2535.
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2525. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2530.
- พรพิมล แสนแสนห์. การศึกษาลักษณะหนังสือที่สำรวจไม่พบในสำนักหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ปริชญานีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.
- พวา พันธุ์เมฆา. การกำหนดหัวเรื่องสำหรับหัวเรื่องหนังสือภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบรรณารักษ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
- สารนิเทศกับการศึกษาค้นคว้า : เอกสารประกอบการศึกษาในรายวิชา
บรร 101. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรุงเทพฯ, 2535.
- มุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, คณะ. เอกสารการสอนวิชาห้องสมุดและวิธีค้นคว้า.
ขอนแก่น : ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2529.
- มาลี บุญศิริพันธ์. การเขียนสารคดีสำหรับสื่อสิ่งพิมพ์. กรุงเทพฯ : คณะวารสารศาสตร์
และสื่อสารมวลชนมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.
- การเขียนสารคดีสำหรับสื่อสิ่งพิมพ์. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์,
2530.
- มุกดา มีลาภ. การศึกษาการใช้ทรัพยากรห้องสมุดคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง
เพื่อประกอบการสอนและงานเขียนทางวิชาการ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
รามคำแหง, 2531.
- เรณู กาญจนะโกสิน. การศึกษาพฤติกรรมการใช้หนังสือภายในห้องสมุดและการยืมหนังสือ
ออกนอกห้องสมุดในเวลาเปิดบริการ ณ สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
ปริชญานีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2529. อัดสำเนา.

- รายงานวิจัย การวิเคราะห์การอ้างอิงในเอกสารประกอบการเรียนสาขาวิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และความสัมพันธกับทรัพยากรห้องสมุดของ สำนักหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพฯ : สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2534.
- วรุณ อุษณกร. ลักษณะบางประการของหนังสือภาษาอังกฤษที่ไม่มีผู้ใช้ในหอสมุดจอห์น เอฟ. เคนเนดี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. ปริชญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- วรลักษณ์ ชุมสาย ณ อยุธยา. การสำรวจปริมาณและคุณภาพของหนังสือภาษาอังกฤษ ด้าน สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ที่เกี่ยวกับประเทศไทยในหอสมุดกลางจุฬาลงกรณ์ วิทยานิพนธ์ อ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อัดสำเนา.
- วัลลภ สวัสดิวัลลภ. คู่มืองานเทคนิคและการฝึกงานห้องสมุด. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ, 2533.
- ศรีนครินทรวิโรฒ, มหาวิทยาลัย. หลักสูตรและคู่มือการศึกษาชั้นปริญญาตรี พ.ศ. 2530. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2531.
- ศรีนครินทรวิโรฒ, มหาวิทยาลัย. สำนักหอสมุดกลาง. คู่มือการปฏิบัติงานการทํามัครรายการ. กรุงเทพฯ : ฝ่ายวิเคราะห์สนเทศ สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2531.
- สมบูรณ์ สุริยวงศ์. "หลักการและเทคนิคการเขียนตำราและบทความทางวิชาการ, " ใน รายงานการสัมมนาทางวิชาการเรื่องการเขียนตำราและบทความทางวิชาการ. หน้า 18-21. กรุงเทพฯ : ทบวงมหาวิทยาลัยร่วมกับสมาคมสถาบันอุดมศึกษา เอกชนแห่งประเทศไทย ณ มหาวิทยาลัยกรุงเทพฯ 4-5 กรกฎาคม 2533.
- สอางศรี พรสุวรรณ. "มาตรฐานการผลิตหนังสือและสื่อความรู้่ออย่างอื่น, " มาตรฐานเพื่อ การพัฒนาบริการห้องสมุด. (Standard for Library Service Development) กรุงเทพฯ : สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย, 2529.

- สุนทร แก้วลาย. "การพัฒนาห้องสมุดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, " วารสารบรรณศาสตร์. 7(1) : 25-48 ; มกราคม 2527.
- . "บรรณมิติปริทัศน์เอกสาร, " วารสารบรรณศาสตร์. 2 (1) : 77-106 ; มกราคม 2522.
- สุวคนธ์ พดุงอรรด. ระบบเลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ Internation Standard book number system. กรุงเทพฯ : หอสมุดแห่งชาติ, 2528.
- อรทัย วารีสอาด คู่มือปฏิบัติงานพัฒนารัพยากรห้องสมุด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2534.
- อัมพร ทีชะระ. "ปรัชญาและหน้าที่ของผู้ปฏิบัติงานในห้องสมุด, " ใน บุคลากรสารนิเทศในยุคไฮเทค : มุมมองและทิศทาง. หน้า 29-30 กรุงเทพฯ : สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย วันที่ 7-10 ธันวาคม 2535. ณ โรงแรมแอมบาสซาเดอร์ กรุงเทพฯ, 2535.
- อัมพร บันศรี. การจัดและบริหารงานห้องสมุด. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : กราฟิคอาร์ต, 2526.
- อารีย์ ชื่นวัฒนา. การวิเคราะห์การอ้างอิงของวิทยานิพนธ์สาขาวิชาบรรณารักษที่มีขอบเขตเนื้อหาเกี่ยวกับห้องสมุดวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ อ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- อุไรวรรณ วิพุทธิกุล. คู่มือปฏิบัติงานจัดหา ห้องสมุดมหาวิทยาลัยศิลปากร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2528.
- Bloomer, Marty . Introduction to Technical Service for Library Technicians. 5 th. Library Unlimited, Littleton, Colo, 1985.
- Britten, William A. and Judith D.Webster. "Comparing Characteristics Highly Circulated Titles for Demand-Driven Collection Development, " College & Research Libraries. 53(3) : 239-248 ; May 1992.

Clair, Guy st. and Williamson Joan. "Collection development and the acquisitions process, " in Managing the New One-Person Library. p. 105-111. London : Boaber [Saur], 1992.

Domas, Raip E. "Correlating the Classes of Books Taken out of the Books Used Within an Open Stack Library" Research Paper Aprils, 1978. microfiche.

Frost, Caron O. "Title Words as Entry Vocabulry to LCSH : Correlation Between Assigned LCSH Terms from Titles in Bibliographic Records with Implications for Subject Access in Online Catalogs, " in Subject Control in Online Catalog. p. 165-179. New York : The Haworth Press, 1989.

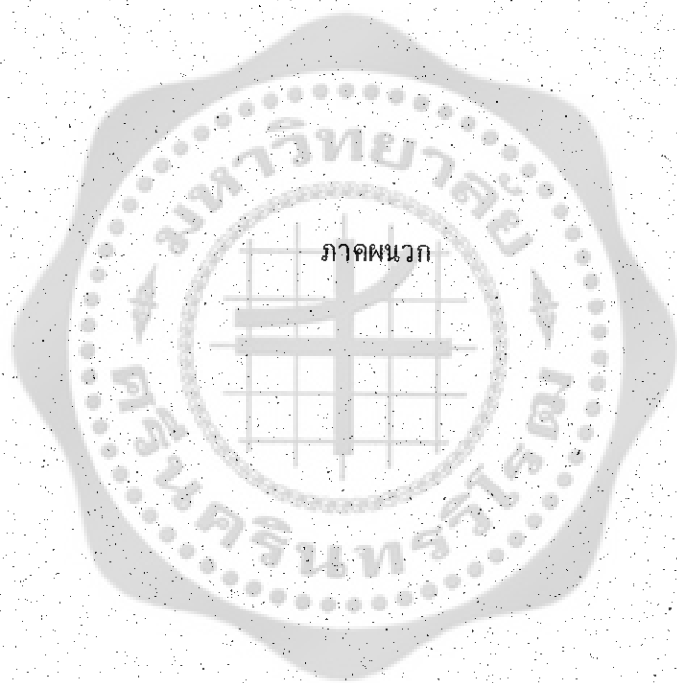
MaGrath, William E. "The Significance of Books used According to a classified Profied Profile of Academic Department," College & Research Libraries. 32 : 280-285 , July, 1971.

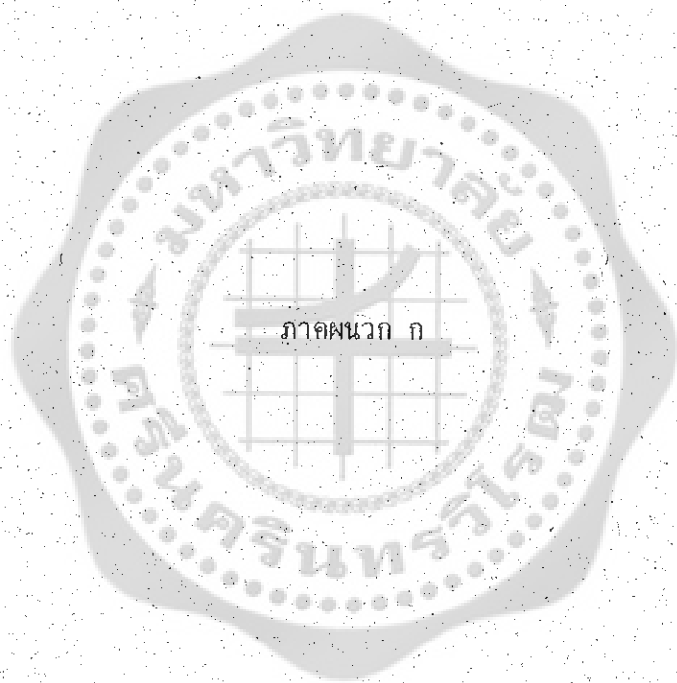
International Organization for Standardization, Information Transfer ISO Standards Handbook 1. 3rd. p.437-490 1 Geneva, 1988.

Stockard, Joan, Mary Ann. Griffin and Clementine Coblyn. "Document Exposure Counts in Three Academic Libraries : Circulation and In-Library use, " in Quantitives : Measurement and Dynamic Library Service. p. 136-148. London : Oryx Press, 1978.

Truswell, Richard. "Determining the Optimal Nuber of Volumes for a Library's Core Collection, " Libri. 16 : 49-60 ; 1966.

ภาคผนวก ก

ตอนที่ 2 ลักษณะบางประการของหนังสือ

1. บันทึกรายละเอียดการลงรายการรายชื่อหนังสือใหม่

- 1.1 เลขเรียกหนังสือ.....
- 1.2 หัวเรื่อง 1. 2. 3.
4. 5. 6. 7.
- 1.3 ชื่อผู้แต่ง.....
- 1.4 ชื่อหนังสือ.....
- 1.5 ปีที่พิมพ์
- 1.6 ชื่อสำนักพิมพ์.....

2. บันทึกลักษณะบางประการที่ปรากฏในหนังสือ

- 2.1 หมวดหมู่.....
- 2.2 ผู้แต่ง ผู้แต่งคนเดียว ผู้แต่ง 2-3 คน
 ผู้แต่งมากกว่า 3 คน นิติบุคคล
 ไม่ปรากฏผู้แต่ง
- 2.3 หัวเรื่องมีจำนวน รายการ ดังนี้
 หัวเรื่องที่ปรากฏชื่อเรื่อง
 หัวเรื่องที่ไม่ปรากฏชื่อเรื่อง
- 2.4 ปีที่พิมพ์ ก่อนปีพ.ศ. 2530 พ.ศ. 2530 พ.ศ. 2531
 พ.ศ. 2532 พ.ศ. 2533 ไม่ได้ปรากฏปีที่พิมพ์
- 2.5 ประเภทของหนังสือ
 หนังสือตำรา หนังสือวิชาการ รายงานการวิจัย
 รายงานการประชุม ความรู้ทั่วไป

2.6 ภาพประกอบที่ปรากฏในหนังสือ

2.6.1 ภาพประกอบที่ปรากฏในหนังสือ

มีภาพประกอบ ไม่มีภาพประกอบ

2.6.2 ประเภทภาพประกอบ

ภาพวาด ภาพถ่าย

มีทั้งภาพวาดและภาพถ่าย

2.6.3 ปริมาณภาพประกอบ

มีภาพไม่น้อยกว่า 1 ใน 4 ของเล่ม

มีภาพไม่น้อยกว่า 1 ใน 2 ของเล่ม

มีภาพไม่น้อยกว่า 3 ใน 4 ของเล่ม

มีภาพมากกว่า 3 ใน 4 หรือมีภาพทั้งเล่ม

2.7 สำนักพิมพ์

สำนักพิมพ์เอกชน สำนักพิมพ์หน่วยราชการ

ไม่ปรากฏสำนักพิมพ์

2.8 ส่วนสำคัญของหนังสือ

2.8.1 ศึกษามาตรฐาน ISO

ตามมาตรฐาน ISO ไม่ได้ตามมาตรฐาน ISO

2.8.2 ส่วนสำคัญของหนังสือ

หน้าปก มี ไม่มี

บรรณานุกรม มี ไม่มี

ดรรชนี มี ไม่มี

2.8.3 นับปริมาณจำนวนรายการบรรณานุกรมของหนังสือแต่ละเล่ม

บรรณานุกรม ตั้งแต่ 1-5 รายการ

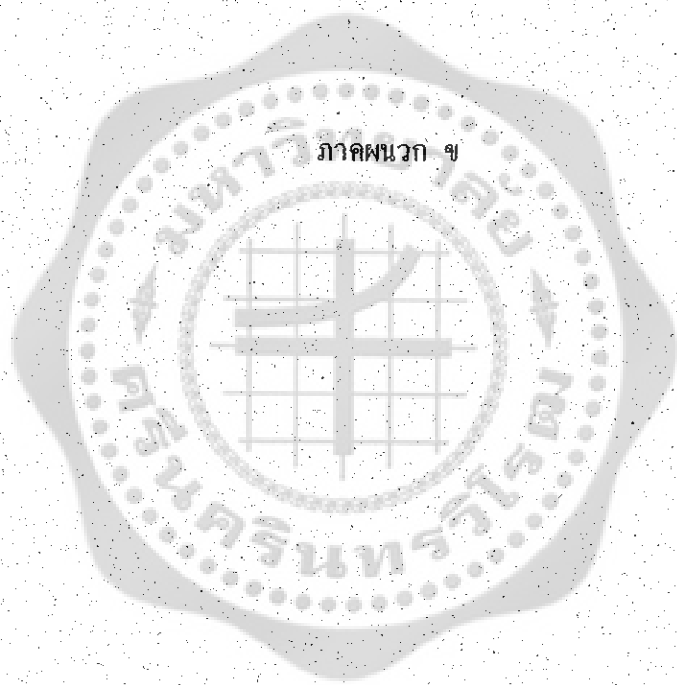
บรรณานุกรม ตั้งแต่ 6-10 รายการ

บรรณานุกรม ตั้งแต่ 11-20 รายการ

บรรณานุกรม ตั้งแต่ 21-25 รายการ

บรรณานุกรม ตั้งแต่ 26-30 รายการ

บรรณานุกรมมากกว่า 30 รายการ

ลักษณะบางประการของหนังสือทั้งหมด

และลักษณะบางประการของหนังสือกลุ่มที่มีการยืมมากและน้อย

ลักษณะบางประการของหนังสือทั้งหมดและลักษณะบางประการของหนังสือกลุ่มที่มีการยืมมากและน้อย

1. จำนวนหนังสือที่ทำการศึกษาคั้งนี้ เป็นหนังสือภาษาไทย ในหมวด 000-900

ที่ออกให้บริการในช่วง เดือนมกราคม - ธันวาคม 2533 จำนวนตามหมวดหมู่ได้ดังนี้

1.1 หนังสือที่ทำการศึกษาจำนวนตามหมวดหมู่

ตาราง 1 จำนวนหนังสือ จำนวนตามหมวดหมู่

หมวด	หนังสือทั้งหมด		
	ชื่อเรื่อง	ร้อยละ	อันดับ
000	94	8.61	4
100	62	5.68	8
200	77	7.05	6
300	315	28.85	1
400	29	2.66	10
500	74	6.78	7
600	220	20.15	2
700	85	7.78	5
800	40	3.66	9
900	96	8.78	3
รวม	1,092	100.00	

จากตาราง 1 แสดงว่ามีหนังสือที่ทำการศึกษาคั้งนี้มีในหมวด 300 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.85 รองลงมาในหมวด 600 คิดเป็นร้อยละ 20.15 และมีในหมวด 900 เป็นอันดับที่สาม คิดเป็นร้อยละ 8.78 สำหรับหนังสือที่มีน้อยที่สุดในหมวด 400 คิดเป็นร้อยละ 2.66

ต้นฉบับไม่มีหน้านี้

1.2 จำนวนหนังสือที่ทำการศึกษา จำแนกตามประเภทของหนังสือ

ตาราง 2 จำนวนหนังสือจำแนกตามประเภทของหนังสือ

ประเภทของหนังสือ	หนังสือทั้งหมด	
	ชื่อเรื่อง	ร้อยละ
ตำรา	235	21.52
วิชาการ	447	40.94
งานวิจัย	88	8.06
การประชุม	47	4.30
ความรู้ทั่วไป	275	25.18
รวม	1,092	100.00

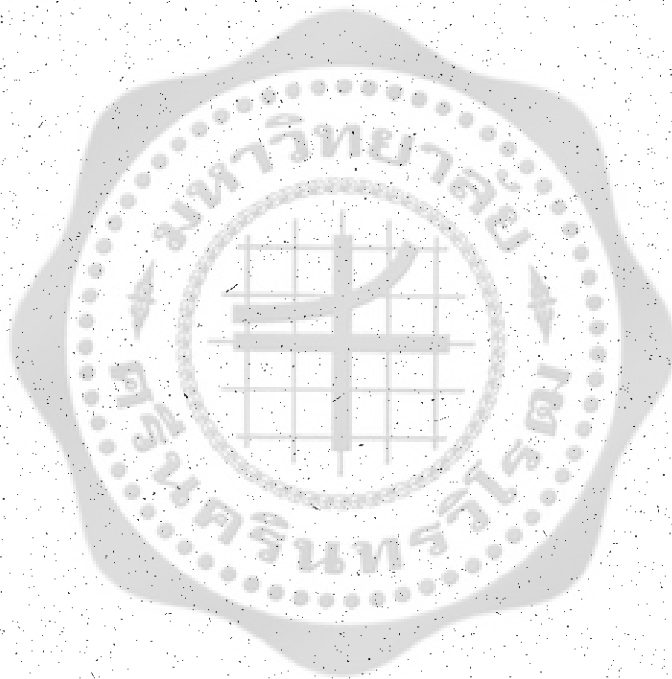
จากตาราง 2 แสดงว่าหนังสือทั้งหมดที่ศึกษา มีหนังสือวิชาการ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.94 และมีเอกสารรายงานการประชุม น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.30

หนังสือที่ศึกษาจากแนกตามหนังสือวิชาการ มีในหมวด 300 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.08 และมีในหมวด 800 น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.57

หนังสือที่ศึกษาจากแนกตามเอกสารรายงานการวิจัย มีในหมวด 300 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.45 และมีในหมวด 100, 200, 400 และ 900 น้อยที่สุดเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 1.14

หนังสือที่ศึกษาจากแนกตามเอกสารรายงานการประชุม มีในหมวด 300 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.42 และมีในหมวด 200 และ 900 น้อยที่สุดเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 2.13 สำหรับหนังสือที่ปรากฏในกลุ่มนี้เลยคือ หมวด 100, 400, 500 และ 800

หนังสือที่ศึกษาจากแนกตามหนังสือความรู้ทั่วไป มีในหมวด 900 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 22.54 และมีในหมวด 500 น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.36

2. ปริมาณการยืมออกของหนังสือในแต่ละหมวดหมู่ ดังปรากฏผลในตาราง 4-5

2.1 ปริมาณการยืมออกของหนังสือทั้งหมดในแต่ละหมวดหมู่ ดังปรากฏผลในตาราง 4

ตาราง 4 หนังสือกับปริมาณการยืมออก จำแนกตามหมวดหมู่

หมวดหมู่	ปริมาณการยืมออก		
	ความถี่ (ครั้ง)	ร้อยละ การยืม	อันดับ
000	1,506	11.71	5
100	1,514	11.78	4
200	303	2.36	10
300	3,655	28.43	1
400	429	3.34	8
500	1,529	11.89	3
600	1,670	12.99	2
700	1,347	10.48	6
800	372	2.89	9
900	532	4.13	7
รวม	12,857	100.00	

*หมายเหตุ ความถี่ (ครั้ง) หมายถึง จำนวนปริมาณการยืมของหนังสือทุกเล่มในแต่ละหมวด

จากตาราง 4 แสดงว่าหนังสือที่ศึกษาจำแนกตามปริมาณการยืมออก มีในหมวด 300 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.43 รองลงมาในหมวด 600 คิดเป็นร้อยละ 12.99 และมีในหมวด 500 เป็นอันดับที่สาม คิดเป็นร้อยละ 11.89 สำหรับหนังสือที่มีปริมาณการยืมออกน้อยที่สุด มีในหมวด 200 คิดเป็นร้อยละ 2.36

2.2 เปรียบเทียบปริมาณการยืมออกของหนังสือทั้งหมดกับปริมาณหนังสือในแต่ละหมวดหมู่ ดังปรากฏผลในตาราง 5

ตาราง 5 ความถี่ในการยืมหนังสือกับจำนวนหนังสือในแต่ละหมวด

หมวดหมู่	ความถี่ (ครั้ง)	หนังสือทั้งหมด (ชื่อเรื่อง)	ร้อยละ การยืม	อันดับ
000	1,506	94	16.02	3
100	1,514	62	24.42	1
200	303	77	3.94	10
300	3,655	315	11.60	6
400	429	29	14.79	5
500	1,529	74	20.66	2
600	1,670	220	7.59	8
700	1,347	85	15.85	4
800	372	40	9.30	7
900	532	96	5.54	9
รวม	12,857	1,092	11.77	

จากตาราง 5 แสดงว่าความถี่ในการยืมออกเทียบกับปริมาณหนังสือในแต่ละหมวด มีในหมวด 100 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.42 รองลงมา มีในหมวด 500 คิดเป็นร้อยละ 20.66 และ มีในหมวด 000 คิดเป็นร้อยละ 16.02 เป็นอันดับที่สาม สำหรับหนังสือที่มีความถี่ในการยืมออกน้อยที่สุด มีในหมวด 200 คิดเป็นร้อยละ 3.94

3. เปรียบเทียบปริมาณของหนังสือทั้งหมดกับปริมาณหนังสือที่อยู่ในกลุ่มหนังสือที่มีปริมาณการยืมมากและกลุ่มที่มีปริมาณการยืมน้อย ในแต่ละหมวดหมู่ ดังปรากฏผลในตาราง 6-7

3.1 เปรียบเทียบปริมาณของหนังสือทั้งหมดกับปริมาณหนังสือที่อยู่ในกลุ่มหนังสือที่มีปริมาณการยืมมาก ในแต่ละหมวดหมู่ ดังปรากฏผลในตาราง 6

ตาราง 6 หนังสือกับหนังสือกลุ่มที่มีปริมาณการยืมมาก จำแนกแต่ละหมวดหมู่

หมวด	หนังสือ (ชื่อเรื่อง)	กลุ่มยืมมาก (ชื่อเรื่อง)	ร้อยละ	อันดับ
000	94	34	36.17	3
100	62	26	41.94	2
200	77	1	1.30	10
300	315	56	17.78	6
400	29	9	31.04	4
500	74	39	52.70	1
600	220	23	10.46	8
700	85	23	27.06	5
800	40	6	15.00	7
900	96	5	5.21	9
รวม	1,092	222	20.33	

จากตาราง 6 แสดงว่าหนังสือกับกลุ่มหนังสือที่มีปริมาณการยืมมาก มีในหมวด 500 มากที่สุด เป็นอันดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 52.70 และมีในหมวด 200 น้อยที่สุด เป็นอันดับที่ 10 คิดเป็นร้อยละ 1.30

3.2 หนังสือกับกลุ่มหนังสือที่มีปริมาณการยืมน้อย จำนวนแต่ละหมวดหมู่

ปรากฏผลดังตาราง 7

ตาราง 7 หนังสือกับกลุ่มหนังสือที่มีปริมาณการยืมน้อย จำนวนแต่ละหมวดหมู่

หมวด	หนังสือ (ชื่อเรื่อง)	ยืมน้อย (ชื่อเรื่อง)	ร้อยละ	อันดับ
000	94	13	13.83	6
100	62	-	0.00	10
200	77	27	35.07	1
300	315	71	22.54	5
400	29	7	24.14	4
500	74	8	10.81	7
600	220	51	23.18	3
700	85	8	9.41	8
800	40	8	20.00	9
900	96	29	30.21	2
รวม	1,092	222	20.33	

จากตาราง 7 แสดงว่าหนังสือกับกลุ่มหนังสือที่มีปริมาณการยืมน้อย มีในหมวด 200 มากที่สุด เป็นอันดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 35.07 และมีในหมวด 100 น้อยที่สุด เป็นอันดับที่ 10 คิดเป็นร้อยละ 0.00

4. ลักษณะบางประการของหนังสือกลุ่มที่มีปริมาณการยืมมากกับหนังสือกลุ่มที่มีปริมาณการยืมน้อย

4.1 ชื่อของผู้แต่งในหนังสือกลุ่มที่มีปริมาณการยืมมากที่สุด 1-20 อันดับ

จากหนังสือทั้งหมด 1,092 อันดับ ปรากฏผลดังตาราง 8

ตาราง 8 จัดอันดับหนังสือที่มีการยืมมากที่สุด 1-20 อันดับ จากหนังสือ 1,092 อันดับ

อันดับ	หมวดหมู่ย่อย	ชื่อผู้แต่ง	ชื่อหนังสือ	ความถี่/เดือน
1	300	พวงรัตน์ ทวีรัตน์	วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์	6.11
2	370	สุพิน บุญชูวงศ์	หลักการสอน	5.88
3	510	กมล เอกไทยเจริญ	อินทิกรัลแคลคูลัส = Integral calculus	5.84
4	150	วีระ ไชยศรีสุข	สุขภาพจิต = Mental Health	4.79
5	370	วนิดา (นิมเสมอ) จึงประสิทธิ์	การบริหารและการบริการงานโสตทัศนศึกษา	4.74
6	370	กิติมา ปรีดีติลล	การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น	4.41
7	540	ศิริวรรณ ศรีสรจักร	สมดุลวัฏภาค = Phase equilibria	3.83
8	150	สุวัฒน์ วัฒนวงศ์	จิตวิทยาการเรียนรู้ผู้ใหญ่=Adult learning Psychology	3.75
9	700	อัศนีย์ ชูอรุณ	ประวัติศิลปะตะวันตก	3.68
10	000	นางน้อย ใจอ่อนน้อม	โปรแกรมสั่งงานในการประมวลผลข้อมูลทางธุรกิจโดยภาษาโคบอล	3.45
11	750	ไพก์ จอห์น	การเขียนสีน้ำ = Watercolor	3.39
12	150	ประภาพันธุ์ กรโกสิยกาจ	การศึกษาเด็ก = Child study	3.27
13	380	บุญเกื้อ ควรหาเวช	การผลิตรายการวิทยุกระจายเสียง	3.04
14	000	วรชัย เขาวปาลี	โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติสำหรับไมโครคอมพิวเตอร์ SPSS\PC ขั้นพื้นฐาน	2.81

ตาราง 8 (ต่อ)

อันดับ	หมวดหมู่ย่อย	ชื่อผู้แต่ง	ชื่อหนังสือ	ความถี่/
15	510	ณรงค์ ปั่นน้อม	พีชคณิตระดับมหาวิทยาลัย	2.71
16	710	วิจิต สุวรรณปรีชา	โบราณสถาน	2.67
17	300	รัชไนกร เศรษฐ	โครงสร้างสังคมและวัฒนธรรมไทย	2.43
18	510	ดำรง ทิพย์โยธา	คณิตศาสตร์ชั้นสูง=Advance mathematics	2.39
19	020	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมา- ธิราช	สารนิเทศศาสตร์เบื้องต้น	2.30
20	150	จรูญ ทองถาวร	จิตวิทยาพัฒนาการ = Development Phychology	2.24
20	000	วรชัย เขาวป่าณี	โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติสำหรับ ไมโครคอมพิวเตอร์ SPSS\PCขึ้นก้าวหน้า	2.24

จากตาราง 8 แสดงว่า หนังสือที่อยู่ในหมวด 300 เขียนโดยพวงรัตน์ ทวีรัตน์ ชื่อว่า วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ มากที่สุด มีความถี่เฉลี่ยต่อเดือนจำนวน 6.11 รองลงมา มีในหมวด 370 เขียนโดย สุทิน บุญวงศ์ ชื่อว่า หลักการสอน ความถี่เฉลี่ยต่อเดือนจำนวน 5.88 และอันดับที่สาม มีในหมวด 510 เขียนโดย กมล เอกไทยเจริญ มีความถี่เฉลี่ยต่อเดือน จำนวน 5.84

4.2 ชื่อของผู้แต่งในหนังสือกลุ่มที่มีปริมาณการยืมน้อยที่สุด 1-20 อันดับ
จากหนังสือทั้งหมด 1,092 ชื่อเรื่อง ปรากฏผลดังตาราง 9

ตาราง 9 จัดอันดับชื่อผู้แต่งที่มีชื่อซ้ำในกลุ่มหนังสือที่มีปริมาณการยืมมาก

ชื่อผู้แต่งที่ปรากฏในกลุ่มหนังสือที่มีปริมาณการยืมมาก	ความถี่	อันดับ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	4	1
ประพัฒน์ อุทยภาส	3	2
วรชัย เขียวปราณี	3	2
แน่นน้อย ใจอ่อนน้อย	3	2
สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์	3	2
กาญจนาคพันธุ์	2	6
ชัยวุฒิ จันมา	2	6
ชัยอนันต์ สมุทรวณิช	2	6
ชอลก์ สี	2	6
ทง อัครธีรนนท์	2	6
ทวีพงษ์ กลิ่นหอม	2	6
ธงชัย พันธุ์เมธาฤทธิ	2	6
ภิชาติ เกละสวัสดิ์	2	6
ยีน ภู่วรรณ	2	6
วรภรณ์ บารุงกุล	2	6
วิจิตรวาทการ, หลวง	2	6
สุชาติ สุธรรมรักษ์	2	6
สุนันท์ บัทมาคม	2	6
อุทุมพร (ทองอุทัย) จามรमान	2	6
เมธี ชื่นสาราญ	2	6

ตาราง 9 (ต่อ)

ชื่อผู้แต่งที่ปรากฏในกลุ่มหนังสือที่มีปริมาณการยืมมาก	ความถี่	อันดับ
วรรณทิพา รอดแรงคำและ	2	6
วรรณวดี มีลาพอง	2	6
สุภารัตน์ วรทอง	2	6
ประคอง กรรณสูตร	2	6
วิมลชัย วิโนกุล	2	6

จากตาราง 9 แสดงว่า ชื่อผู้แต่งที่ปรากฏในกลุ่มหนังสือที่มีปริมาณการยืมมาก คือ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช มากที่สุดเป็นอันดับที่ 1 รองลงมา คือ ประพันธ์ อุทยภาศ และ วรชัย เขาวปราณี, แนน้อย ใจอ่อนนุ่มและสุชาติ ประสิทธิ์รัฐสิทธิ์ เป็นอันดับที่สาม

4.3 จัดอันดับจำนวนความถี่ชื่อผู้แต่งที่มีปรากฏอยู่ในกลุ่มหนังสือที่มีปริมาณการยืมน้อย ปรากฏผลดังตาราง 10

ตาราง 10 จัดอันดับชื่อผู้แต่งที่มีชื่อซ้ำในกลุ่มหนังสือที่มีปริมาณการยืมน้อย

ชื่อผู้แต่งที่ปรากฏในกลุ่มหนังสือที่มีปริมาณการยืมน้อย	ความถี่	อันดับ
พระเทพเวที	4	1
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช	3	2
กฤษณาสักดิ์ เกอรั๊ก	2	3
ปรากรม ประยูรรัตน์	2	3
วิลาศ มณีวัตร	2	3
วีระชาติ สอนไพรินทร์	2	3
ฐาภรณ์ เฮอร์ รพินทรนาถ	2	3

จากตาราง 10 แสดงว่า ชื่อผู้แต่งที่ปรากฏในกลุ่มหนังสือที่มีปริมาณการยืมน้อย คือ พระเทพเวที มากที่สุดเป็นอันดับ 1 รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช และ คูบลิตส์กี เกอร์กี, ปรากรม ประยูรรัตน์ , วิลาศ มณีวัต, วีระชาติ สอนไพรินทร์ และฐาغر เซอร์พรินทรนาถ เป็นอันดับที่สาม

4.4 จัดอันดับความถี่ของชื่อสำนักพิมพ์ในกลุ่มหนังสือกลุ่มที่มีปริมาณการยืมมาก
ปรากฏผลดังตาราง 11

ตาราง 11 จัดอันดับชื่อสำนักพิมพ์ ที่อยู่ในกลุ่มหนังสือที่มีปริมาณการยืมมาก

สำนักพิมพ์ที่ปรากฏในกลุ่มหนังสือที่มีการยืมมาก	ความถี่	อันดับ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	19	1
โอเดียนสตรี	16	2
ซีเอ็ดยูเคชั่น	14	3
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	8	4
ไทยวัฒนาพานิช	6	5
ดอกหญ้า	4	6
สถาบันพัฒนาบริหารศาสตร์	4	6
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา	3	7
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช	3	7
มิเดียพิกส์	3	7
ต้นอ่อน	3	7
แพร่พิทยา	3	7
กรมวิชาการ	2	12
คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ	2	12

ตาราง 11 (ต่อ)

สำนักพิมพ์ที่ปรากฏในกลุ่มหนังสือที่มีการยืมมาก	ความถี่	อันดับ
เคล็ดไทย	2	12
มหาวิทยาลัย	2	12
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	2	12
มหาวิทยาลัยมหิดล	2	12
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร	2	12
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม	2	12
มูซา	2	12
มูลนิธิโกลบอลคิมทอง	2	12
ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพฯ	2	12
ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ	2	12
ศูนย์หนังสือจุฬา	2	12
สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ	2	12
สยามคอมพิวเตอร์	2	12
สำนักพิมพ์อื่น ๆ จำนวน 45 แห่ง ที่มีความถี่	1	
ที่ไม่ปรากฏสำนักพิมพ์อีก จำนวน 61 แห่ง		

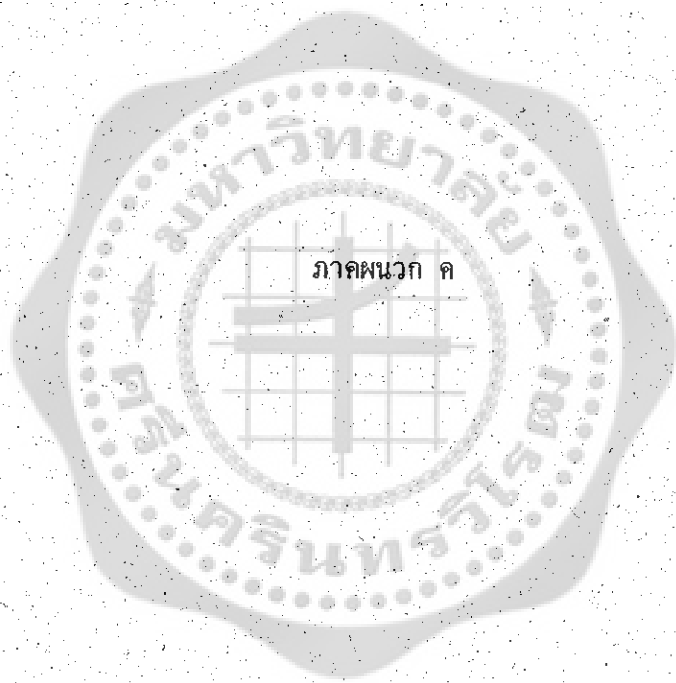
จากตาราง 11 แสดงว่า ชื่อสำนักพิมพ์ที่อยู่ในกลุ่มหนังสือที่ปริมาณการยืมมาก มีชื่อสำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มากที่สุด จำนวน 19 ชื่อเรื่อง รองลงมา คือ โรเดียนส์เตอร์ จำนวน 16 ชื่อเรื่อง และ ซีเอ็ดยูเคชั่น จำนวน 14 ชื่อเรื่อง เป็นอันดับที่สาม

4.5 จัดอันดับความถี่ชื่อสำนักพิมพ์ ที่ปรากฏอยู่ในกลุ่มหนังสือที่มีปริมาณการยืมน้อย

ปรากฏผลดังตาราง 12

ตาราง 12 จัดอันดับชื่อสำนักพิมพ์ที่ปรากฏอยู่ในกลุ่มหนังสือที่มีปริมาณการยืมน้อย

สำนักพิมพ์ที่ปรากฏในหนังสือที่มีปริมาณการยืมน้อย	ความถี่	อันดับ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	12	1
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	6	2
กรมพลศึกษา	4	3
กรมศิลปากร	4	3
พี. วาทีพัลลิเคชั่น	3	5
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	3	5
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมิกราช	3	5
นิติธรรม	3	5
โอเดียนสตรี	3	5
แปลนพับลิชิ่ง	2	10
มหาวิทยาลัย	2	10
มหาวิทยาลัยรามคำแหง	2	10
มหาวิทยาลัยมหิดล	2	10
มหาวิทยาลัยศิลปากร	2	10
มหาวิทยาลัยสงขล	2	10
มูลนิธิเสฐียรโกเศศนาคะประทีป	2	10
สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย	2	10
สำนักพิมพ์อื่น ๆ จำนวน 91 แห่ง ที่มีความถี่	1	
ที่ไม่ปรากฏสำนักพิมพ์อีก จำนวน 74 แห่ง		

รายชื่อหนังสือที่ในกลุ่มหนังสือที่มีปริมาณการยืมมาก และปริมาณการยืมน้อย

กลุ่มหนังสือที่มีปริมาณการยืมมาก จำนวน 222 ชื่อเรียงตามลำดับปริมาณการยืม มีดังนี้

วงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2531.

สุพิน บุญชูวงศ์. หลักการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูสวนดุสิต, 2532.

กมล เอกไทยเจริญ. อินทิกรัลแคลคูลัส = Integral calculus. กรุงเทพฯ :
สุวีริยาสาส์น, 2533.

วิระ ไชยศรีสุข. สุขภาพจิต = Mental health. กรุงเทพฯ : ดันอ้อ, 2533.

วนิดา (น้อมเสมอ) จึงประสิทธิ์. การบริหารและบริการงานโสตทัศนศึกษา. กรุงเทพฯ :
ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2532.

กิตติมา ปรีดีติลล. การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : อักษราพัฒนา, 2532.

คู่มือปฏิบัติงานแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ, ม.ป.ป.

สุจิตต์ธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. สารนิเทศศาสตร์เบื้องต้น = Introduction to
information science หน่วยที่ 1-8. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมมาธิราช, 2532.

ศิริวรรณ ศรีสรณ์. สมดุลยภาพ Phase equilibria. มหาสารคาม : ภาควิชาเคมี
คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2533.

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. จิตวิทยาการเรียนรู้ผู้ใหญ่ = Adult learning psychology.
ม.ป.ท., 2533.

อัสนีย์ ชูอรุณ. ประวัติศิลปะตะวันตก. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2530.

แฉ่งน้อย ใจอ่อนนุ่ม. โปรแกรมสั่งงานในการประมวลข้อมูลทางธุรกิจโดยใช้
ภาษาโคบอล = Business programming : COBOL. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2531.

ไพฑูริย์ จอห์น. การเขียนสีน้ำ = Watercolor. แปลจาก Watercolor โดย
นิวัติ ทะนันท์. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2532.

- บุญเกื้อ ควรหาเวช. การผลิตรายการวิทยุกระจายเสียง. กรุงเทพฯ : ศูนย์ผลิตเอกสารและตำรา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน, 2533.
- ประภาพันธุ์ กรโกสิกาจ. การศึกษาเด็ก = Child study. ม.ป.ท., 2531.
- วรชัย เยาวบาณี. โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติสำหรับไมโครคอมพิวเตอร์ SPSS/PC ขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : โอเคียนสตรี, 2532.
- ณรงค์ ปันนัม. พีชคณิตระดับมหาวิทยาลัย = University algebra. กรุงเทพฯ : ภาควิชาคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.
- วิจิต สุวรรณปรีชา, ผู้เรียบเรียง. โบราณสถาน. ม.ป.ท., ม.ป.ป.
- ปราณี กุลละวณิชย์ และคนอื่น ๆ. ภาษาทัศนาศาสตร์. กรุงเทพฯ : โครงการตำราคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- รัชนิกร เศรษฐ์. โครงสร้างและวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2532.
- ดำรงค์ ทิพย์โยธา. คณิตศาสตร์ขั้นสูง = Advanced mathematics. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- วรชัย เยาวบาณี. โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สำหรับไมโครคอมพิวเตอร์ SPSS/PC ขั้นสูง. กรุงเทพฯ : โอเคียนสตรี, 2533.
- วัชรารักษ์ สุริยาภิวัฒน์ และคนอื่น ๆ. เทคนิคทางสถิติขั้นสูงสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยไมโครคอมพิวเตอร์และโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS PC + เล่ม 3. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2533.
- . โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS สำหรับเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2532.
- จรรยา ทองถาวร. จิตวิทยาพัฒนาการ = Developmental psychology. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2530.
- ไขแสง สุขะวัฒนะ. ดนตรีปริทรรศน์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2532.
- ชวลีย์ ณ ถกลาง. ประวัติศาสตร์เศรษฐกิจยุโรป. ม.ป.ท., 2532.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และกรรณิการ์ สุขเกษม. เทคนิคทางสถิติขั้นสูงสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยไมโครคอมพิวเตอร์และโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS PC + เล่ม 1. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2533.

- อุทุมพร (ทองอุไทย) จามรมาน. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดลักษณะผู้เรียน.
กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- โฮล์ม, บี.เจ. การเขียนโปรแกรมภาษาเบสิก = A complete test on BASIC programming. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น, 2533.
- ขจัตถัย บุรุษพัฒน์. ไทยกับเพื่อนบ้านในอินโดจีน. กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา, 2531.
- อินทรา ศรีพิชัย, ดวงรักษ์ นันทวิสารกุล และกัลณกา สาชิตชาดา. พิลึกส์ 1. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพิลึกส์ คณะครุศาสตร์และอุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ธนบุรี, 2531.
- พิไลพรรณ พงษ์กุล. Pathogenic Bacteriology. ชลบุรี : ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2531.
- ไพโรจน์ ตีระธนากุล. ไฟฟ้าแม่เหล็ก : พิลิกส์พื้นฐาน. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริม-กรุงเทพฯ, 2531.
- โรมิ ซีนสาราญ. เอกสารประกอบการสอนไทย 101 : ทักษะและความรู้ทางภาษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- เพิ่มเกียรติ ขมวัฒนา, บรรณาธิการ. สู่เส้นทางใหม่ทางการศึกษา : คอมพิวเตอร์กับการศึกษา. กรุงเทพฯ : โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- วราภรณ์ บำรุงกุล. ความรู้พื้นฐานทางวรรณคดี. ม.ป.ท. : ม.ป.ป.
- พิเชษฐ ลีสมบูรณ์. กลศาสตร์เชิงวิเคราะห์ = Analytical mechanics. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพิลึกส์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ธนบุรี, 2531.
- สมชัย ฤชุพันธุ์. ภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับประเทศไทย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : กฎหมายธุรกิจ, 2533.
- ชะวักชัย ภาคินธุ์. ศิลปะ ศิลปิน หรือ ศิลปิน ศิลปะ. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2532.
- วิจิตรวาทการ, หลวง. ความฝัน. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : มีเดียเพกัส, 2532.
- วิชัย ราษฎร์ศิริ. หลักสูตรและแบบเรียนมัธยมศึกษา (ศึกษา 431) และประกอบการเรียนวิชาศึกษา 331. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2526.
- จินอต, ไอมี จี. พ่อแม่และวัยรุ่น = Between parent and teenager. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 2532.

- สุภารัตน์ วรทอง. เอกสารประกอบการสอน วิชา พลศึกษา 215 RE 215 เกมเบ็ดเตล็ด (Minor games). กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ม.ป.ป.
- กาจร สุนพงษ์ศรี. ประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตก = History of Western art. กรุงเทพฯ : ส่งเสริมศิลปศึกษา, 2532.
- ชันนาล เทพรานนท์. ปฏิบัติการเคมีอินทรีย์พื้นฐาน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2532.
- กติกาบาสเกตบอลและแนวปฏิบัติของผู้ตัดสิน. แปลโดย อุดม พิมพ์า. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2530.
- ไพฑูรย์ ลินลารัตน์. การอุดมศึกษากับสังคมไทย. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- สุภาพร ดุษฎีพดดิพันธ์. การทบทวนรายการหนังสือตามกฎ AACR II. ม.ป.พ., 2532.
- เปลื้อง ณ นคร. สร้างกำลังใจ. กรุงเทพฯ : ข้าวฟ่าง, 2533.
- เพ็ญศรี บุญสวรรค์สง. คู่มือการสอนเคมี 1. พิษณุโลก : ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2531.
- ศลักษณ์ ทรพรหมพันธ์. เคมีนิวเคลียร์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- พดดิพงษ์ เล็กศิริรัตน์. เอกสารคำสอน : เทคนิ 421 การสัมมนา. สงขลา : ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2532.
- วัฒนชัย วินิจจะกูล, บรรณาธิการ. สมุดภาพเดือนตุลา. กรุงเทพฯ : สหพันธ์นักศึกษาแห่งประเทศไทย, 2531.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ม.ป.ป.
- สุนันท์ ชุนชาติประเสริฐ. สเป็คโทรสโกปี สำหรับสารประกอบอินทรีย์. กรุงเทพฯ : ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.
- สงวน รอดบุญ. ลัทธิและสกุลช่างศิลปะตะวันตก. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2533.
- วิบูลย์ ลี้สุวรรณ. เครื่องจักสานในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2532.

ทรง เมธาศิริ. ฟิสิกส์แผนใหม่. กรุงเทพฯ : ภาควิชาฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

วรรณวดี ม้าลาพอง. การสร้างแบบทดสอบความถนัด = Aptitude test construction.

เชียงใหม่ : โครงการตำราครุศึกษา คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูเชียงใหม่, 2532.

สุรพงษ์ โสชนะเสถียร. การสื่อสารกับสังคม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
2533.

ยีน ภู่วรรณ. โปรแกรมคอมพิวเตอร์ dBASE III Plus. กรุงเทพฯ :
ซีเอ็ดดูเคชั่น, 2531.

นงนุช ภัทราเดช. สถิติการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ, 2531.

ประพัฒน์ อุตโยภาส. เรียนเวิร์ดสตาร์ 5.5 ด้วยตนเอง. กรุงเทพฯ :
ซีเอ็ดดูเคชั่น, 2533.

สุมาลี เหลือสกุล. จุลชีววิทยาทางอาหาร = Food microbiology. กรุงเทพฯ :
ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2527.

สุจิตา กาญจนวิรัช. เคมีอินทรีย์พื้นฐาน. สงขลา : ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, ม.ป.ป.

ซอลก์, ลี. ตอบคุณแม่เรื่องคุณลูกสำหรับวัย 0-10 ขวบ = Ask Dr.Salk. กรุงเทพฯ
: ซีเอ็ดดูเคชั่น, 2532.

วิชัย เทียนน้อยและประชา อินทร์แก้ว. มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ :
โอเดียนสโตร์, 2533.

อาจอง ชุมสาย ณ อยุธยา. แนวทางสู่ความสุข บทเรียนแห่งชีวิต. พิมพ์ครั้งที่ 2.
ม.ป.ท., 2533.

ดวงเดือน พันธมนาวิน. รายงานการวิจัยเรื่อง การควบคุมอิทธิพลสื่อมวลชนของครอบครัว
กับจิตลักษณะที่สำคัญของเยาวชนไทย. ม.ป.ท., 2529.

กิตต์ วิสุทธีวิเศษ. กลศาสตร์ควอนตัม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

เทคนิคการถ่ายภาพ. กรุงเทพฯ : เลเซอร์กราฟิค, ม.ป.ป.

ศศิวิมล. ศศิวิมลท่องเที่ยว. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ดอกหญ้า, 2533.

พยุง วงศ์ศิธร. ตำราการตัดเสื้อ. ม.ป.ป, 2532.

- สุทธิพงศ์ หกสุวรรณ. คอมพิวเตอร์กราฟิกส์สำหรับครู. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมหาสารคาม, 2532.
- พนิดดา เทศนิยม. การพัฒนาเศรษฐกิจ. กรุงเทพฯ : ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ม.ป.ป.
- สุชาดา สุธรรมรงค์. ทฤษฎีการเรียนรู้. ขอนแก่น : ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2531.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. ปรัชญาและคุณธรรมสำหรับครู (ศึกษา 312). ฉบับแก้ไขปรับปรุง ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต, 2526.
- อุทัย หิรัญโต. หลักการบริหารงานบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2531.
- วรรณทิพา รอดแรงคำ และจิต นวนแก้ว. ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียน. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ, 2532.
- กิติมา อมรทัต. วิกฤติการณ์ในตะวันออกกลาง (กรณีศึกษาทปาเลสไตน์-อิสราเอล). กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2532.
- ชาคริต ชุ่มวัดณะ. คู่มือประกอบการสอนประวัติศาสตร์นำพนธ์ 1 = Historiography I. กรุงเทพฯ : ภาควิชาประวัติศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- ซอลก์, ลี. ตอบคุณแม่เรื่องคุณลูกสำหรับวัย 11-19 ปี = Ask Dr. Salk. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น, 2532.
- มะชาอะคี, ทะคะอูจิ. สนุกเข้ากับเกมกวน. แปลโดย จุง. กรุงเทพฯ : ดอกหญ้า, 2533.
- คู่มือปฏิบัติงานแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ, ม.ป.ป.
- ประมวล ดิฉินสัน. จิตวิทยาการศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพัฒนศึกษาและเอกสารวิชาการ กรมการฝึกหัดครู, 2532.
- วิชาการ, กรม. การสัมมนาระดับชาติเรื่องหลักสูตรมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ, 2532.
- โทเฟล แฮนด์บุ๊ก = TOEFL handbook. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : PSP, 2533.

- ประเสริฐ จิตดีวัฒนพงศ์. การเมืองและนโยบายต่างประเทศญี่ปุ่น. กรุงเทพฯ :
คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533.
- อรอนงค์ นัยวิกุล. เอกสารการสอนวิชา เคมีทางอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์, 2532.
- บรรจบ เขียมมณี. รัฐศาสตร์ทั่วไป. กรุงเทพฯ : คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
บางเขน, 2532.
- รวีวรรณ อังคนุรักษ์พันธุ์. เอกสารประกอบการสอนวิชา วท.401 การวัดผลการศึกษา.
ชลบุรี : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ภิชาติ เลณะสวัสดิ์. รวมโน้ตเพลงไทย เล่ม 2. สกลนคร : วิทยาลัยครูสกลนคร, 2532.
- . รวมโน้ตเพลงไทย เล่ม 1. สกลนคร : วิทยาลัยครูสกลนคร, 2532.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และกรรณิการ์ สุขเกษม. เทคนิคทางสถิติขั้นสูงสำหรับการวิเคราะห์
ข้อมูลด้วยไมโครคอมพิวเตอร์และโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS PC + เล่ม 3.
กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2533.
- . เทคนิคทางสถิติขั้นสูงสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยไมโครคอมพิวเตอร์และ
โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS PC + เล่ม 2. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒน-
บริหารศาสตร์, 2533.
- นรินทร์ วัฒนกุล. ดิจิทัลเบื้องต้นและไมโครคอมพิวเตอร์ซีพีดี. กรุงเทพฯ :
ซีเอ็ดยูเคชั่น, 2533.
- ซุรุ เทียนหลุย. ทดสอบไอคิวเด็ก IQ. กรุงเทพฯ : บิคุบุค, 2533.
- สุวรรณ สดาอานันท์. มนุษย์ที่คืนในรัชฎาตะวันออก. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2533.
- สุทธิชัย ศรีรัตนวงศ์. คู่มือการใช้ Design CAD. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น, 2533.
- เจษฎา เจียรณัย. รักช. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2530.
- วิเชียร ลีลาวัชรมาศ. การใช้เอนไซม์และเซลล์ที่ถูกตรึงในอุตสาหกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : ภาควิชาเทคโนโลยีชีวภาพ คณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์, 2525.
- ชัยรัตน์ บูรณะวิวัฒน์, ผู้เรียบเรียง. ท้าวอย่างไร ทำงานเก่ง. กรุงเทพฯ :
บัตเตอร์ฟลาย, 2533.

- ชินวาท สุทรสิมะ. ความสำเร็จและความสุขของบัณฑิต : หลักธรรมของผู้ปกติ คិតดี พุคดี และทำการดี. ม.ป.ท., 2532.
- กิติ ดยัคตามานท์. นักบริหารทันสมัย. กรุงเทพฯ : บัดเตอร์ฟลาย, 2532.
- วิบูลย์ ลี้สุวรรณ, บรรณาธิการ. ศิลปหัตถกรรมไทย. กรุงเทพฯ : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2532.
- บุญเยี่ยม หุ่นสะดี. สถิติเบื้องต้น. ม.ป.ท., 2531
- บันลือ พงกษะวัน. มิติใหม่ในการสอนอ่าน = The new dimensions in the teaching of reading. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2532.
- ยรรยง เต็งอำนวยการ. ระบบปฏิบัติการ = Operation systems. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น, 2533.
- จูรี โอศิริ. ป้าจ้อยอยากเล่า. กรุงเทพฯ : สามสี, 2533.
- สิริลักษณ์ แก้วคงยศ. ชุมชนแออัด ตะกอนบางกอก. กรุงเทพฯ : ศิลปาบรรณาการ, 2533.
- เพนสเตอร์โฮม, เฮอร์เบิร์ต. ทำอย่างไรปากกับใจถึงจะตรงกัน. กรุงเทพฯ : ซีวีดี, 2531.
- เสาชวนหัว. เปิดหน้ากากขงเบ้ง. กรุงเทพฯ : เคล็ดไทย, 2533.
- อบรม ลินภิบาล. ฝึกเขียนจดหมายอังกฤษ = Practical English letter-writing. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2525.
- ศิริชัย กาญจนวาลี. สถิติประยุกต์สำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ : ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ม.ป.ป.
- สมชาย โอสุวรรณ. จลนพลศาสตร์วิศวกรรมเคมี = Chemical engineering. กรุงเทพฯ : ภาควิชาเคมีเทคนิค คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- บทีบ เมธาคุณวุฒิ. หลักสูตรอุดมศึกษา : การประเมินและการพัฒนา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- วิจิตรวาทการ, หลวง. มหัศจรรย์ทางจิต. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : มีเดียเพกัส, 2532.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. สุขภาพจิตเบื้องต้น = Introduction to mental health. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2526.

วรรณทิพา รอดแรงคำ และพิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

สำหรับครู. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ, 2532.

รวีวรรณ งามสันติกุล. โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS-X ในงานสถิติวิเคราะห์.

กรุงเทพฯ : คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2533.

ประสิทธิ์ ประพัฒน์กิจการ. หลักการระบบสื่อสาร. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น, 2533.

ธีระ ภัคดี. การบริหารโรงเรียนเชิงพฤติกรรม = Behavioral organization in school administration. กทม. เพชร : คณะวิชาครุศาสตร์

วิทยาลัยครูกำแพงเพชร สหวิทยาลัยพุทธชินราช, 2531.

กาญจนาคุณพันธ์. สำนวนไทย เล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บารุงสาส์น, 2522.

กาญจนาคุณพันธ์. สำนวนไทย เล่ม 2. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บารุงสาส์น, 2522.

อัมพร ทีชะระ. คู่มือการจัดหมู่ระบบหอสมุดรัฐสภาอเมริกัน. ม.ป.ท., 2532.

ประคอง กรรณสูตร. สถิติเพื่อการวิจัยคำนวณด้วยภาษา Basic. กรุงเทพฯ :

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

สมศรี ลิปลิพัฒน์วิทย์. ชีววิทยาทั่วไป = General biology. กรุงเทพฯ : ภาควิชา

จุลชีววิทยา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, 2531.

วัชรภรณ์ สุริยาภิวัดน์ และคนอื่นๆ. โลตัส 1-2-3 = Lotus 1-2-3. กรุงเทพฯ :

ศูนย์หนังสือจุฬา, 2532.

สุโขทัยธรรมมาราช, มหาวิทยาลัย. สารนิเทศศาสตร์เบื้องต้น = Introduction to information science หน่วยที่ 9-15. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัย-

ธรรมมาราช, 2532.

_____. หลักและระบบบริหารการศึกษา หน่วยที่ 1-8. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย-

สุโขทัยธรรมมาราช, 2529.

_____. หลักและระบบบริหารการศึกษา หน่วยที่ 9-15. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย

สุโขทัยธรรมมาราช, 2529.

ประพัฒน์ ลักษณะพิเศษ. เกมส์พลศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย, 2530.

การประกวดโครงข่ายยอดเยี่ยมแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ม.ป.ป.

- ชนบดี สวัสดิ์ศรี. Spirit of word. กรุงเทพฯ : เคล็ดไทย, 2533.
- สิทธิ์ บุตรอินทร์. มนุษยนิยม = Humanism. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2532.
- กระแสด ชนะวงศ์. ความสำเร็จอยู่แต่เอื้อม. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : มาลัย, 2532.
- บลัม, มิลตัน แอล. กลยุทธ์และการสร้างพลังผู้นำธุรกิจรุ่นใหม่. แปลโดย มนูญ ตนะวัฒน์. กรุงเทพฯ : สามัคคีสาส์น, 2532.
- วิรัช สงวนวงศ์วาน. การบริหารครบวงจร. กรุงเทพฯ : แมสพิบลิชซิง, 2531.
- ชัยวุฒิ จันมา. การใช้ราชวิถีเวิร์ดพีซี. กรุงเทพฯ : สยามคอมพิวเตอร์, 2532.
- ยีน กูว์รารรณ. โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ภาษาแอสแซมบลี 8086. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ด ยูเคชั่น, 2532.
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. สังคมวิทยาการเมือง = หลักการและการประยุกต์. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬา, 2532.
- วิวัฒน์ มุ่งการดี. นโยบายต่างประเทศสหรัฐอเมริกา : โครงสร้างกระบวนการ และรูปแบบ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- ชนินทร์ พทยาวิวิธ. ธนาคารพาณิชย์ : ใช้มาตรการอะไรในการพิจารณาปล่อยสินเชื่อ. พิมพ์ครั้งที่ 3. ม.ป.ท., 2533.
- เจริญ วรรณะสิน. ส่องโลกอนาคตล่วงหน้า 200 ปี กับนอสตาดามุส. กรุงเทพฯ : มีเดียแพกส์, 2532.
- ทอง อัครธีรานนท์. นิวเคลียร์ฟิสิกส์. มหาสารคาม : ภาควิชาฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2531.
- ลือชา สุบรรณพงศ์. เอกสารประกอบการสอน วิชาพล 121 มวยสากล 1. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา, 2530.
- จันทร์ฉาย จงตระการสมบัติ. คณิตศาสตร์สำหรับฟิสิกส์ = Mathematics for Physics. มหาสารคาม : ภาควิชาฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2532.
- ศรีสมร คงพันธุ์. คู่มือการจัดงานเลี้ยง. กรุงเทพฯ : แสงแดด, 2532.
- ประเสริฐ ภูจันทิก. ฟิสิกส์กับเวกเตอร์วิเคราะห์. พิษณุโลก : ภาควิชาฟิสิกส์ และวิทยาศาสตร์ทั่วไป คณะวิทยาศาสตร์ วิทยาลัยครูพิษณุโลก, 2525.

- ธนบดี สวัสดิ์ศรี. Spirit of word. กรุงเทพฯ : เคล็ดไทย, 2533.
- สิทธิ์ บุตรอินทร์. มนุษยนิยม = Humanism. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2532.
- กระแสด ชนะวงศ์. ความสำเร็จอยู่แค่เอื้อม. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : มอริส,
2532.
- บลัม, มิลตัน แอล. กลยุทธ์และการสร้างพลังผู้นำธุรกิจรุ่นใหม่. แปลโดย
บุญญ ตนะวัฒน์. กรุงเทพฯ : สามัคคีสาส์น, 2532.
- วิรัช สงวนวงษ์วาน. การบริหารครบวงจร. กรุงเทพฯ : แมสพิบลิชซิง, 2531.
- ชัยวุฒิ จันมา. การใช้ราชวิถีเวิร์คพีซี. กรุงเทพฯ : สยามคอมพิวเตอร์, 2532.
- ปิ่น ภู่วรรณ. โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ภาษาแอสแซมบลี 8086. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ด
ยู.เคชั่น, 2532.
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. สังคมวิทยาการเมือง = หลักการและการประยุกต์. กรุงเทพฯ :
ศูนย์หนังสือจุฬา, 2532.
- วิวัฒน์ มุ่งการดี. นโยบายต่างประเทศสหรัฐอเมริกา : โครงสร้างกระบวนการ
และรูปแบบ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- ชนินทร์ พิทยาวิรัช. ธนาคารพาณิชย์ : ใช้มาตรการอะไรในการพิจารณาปล่อยสินเชื่อ.
พิมพ์ครั้งที่ 3. ม.ป.ท., 2533.
- เจริญ วรรณะสิน. ส่องโลกอนาคตล่วงหน้า 200 ปี กับนอสตาดามุส. กรุงเทพฯ :
มีเดียเพกัส, 2532.
- ทง อัครธีรานนท์. นิวเคลียร์ฟิสิกส์. มหาสารคาม : ภาควิชาฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2531.
- ลือชา สุบรรณพงศ์. เอกสารประกอบการสอน วิชาพล 121 มวยสากล 1. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา, 2530.
- จันทร์ฉาย จงตระการสมบัติ. คณิตศาสตร์สำหรับฟิสิกส์ = Mathematics for Physics.
มหาสารคาม : ภาควิชาฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาสารคาม, 2532.
- ศรีสมร คงพันธุ์. คู่มือการจัดงานเลี้ยง. กรุงเทพฯ : แสงแดด, 2532.
- ประเสริฐ ภูจันทิก. ฟิสิกส์กับเวกเตอร์วิเคราะห์. พิษณุโลก : ภาควิชาฟิสิกส์
และวิทยาศาสตร์ทั่วไป คณะวิทยาศาสตร์ วิทยาลัยครูพิษณุโลก, 2525.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อารยธรรม : สมัย 4-5. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ :

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

บุญมาก พรหมพวย. คุณก็คือคุณ. กรุงเทพฯ : มัดหมี่สถาบันต์ย์, 2532.

สุรางค์ อนุกุล. ปฏิบัติการเคมีคุณภาพวิเคราะห์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

ทวีพงษ์ กลิ่นหอม. เอกสารคำสอน วิชาลีลาศ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พลศึกษา, 2531.

สุชาติ สุธรรมรักษ์. เอกสารประกอบการสอนวิชา จต.101 จิตวิทยาเบื้องต้น. ขอนแก่น :
ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2531.

นันทวัน, บรรณาธิการ. สมุนไพรไม่ใช่น้ำมัน. กรุงเทพฯ : หน่วยข้อมูลสมุนไพร
คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2532.

กมลารุ่งอุทัยและคนอื่น ๆ. วิธีจัดหมู่ระบบหอสมุดรัฐสภาอเมริกัน : พร้อมแบบฝึกหัดและเฉลย.
ม.ป.ท., 2533.

พร้อมพรรณ อุดมลิน. การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนคณิตศาสตร์.
กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

อรุณีย์ แสงอรียวนิช. นิวเคลียร์ฟิสิกส์. กรุงเทพฯ : ภาควิชาฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2525.

พูนศักดิ์ ประถมบุตร. การทดสอบและการประเมินผลพลศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์,
2532.

ทวีพงษ์ กลิ่นหอม. การประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเอกพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพลศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา, 2531.

เป็ไรรา, อาเธอร์ พี. พัฒนาตนเองสู่ความสำเร็จ = Success in 30 days.
กรุงเทพฯ : มูซา, 2532.

นิรวรรณ. เล่นอย่างไรให้สร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : แบลน, 2533.

เสริมศรี เปลียนบางยาง. กายวิภาคศาสตร์และสรีรวิทยา = Anatomy and
physiology. ม.ป.ท., 2532.

ทองศรี ลาบุญ ณ อุษยา, บรรณาธิการ. การบริหารงานบุคคลในแนวทางใหม่.
กรุงเทพฯ : คณะรัฐศาสตร์ สำนักบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2532.

- บริดจ์ = Bridge. กรุงเทพฯ : การไฟฟ้านครหลวง, 2532.
- โจทย์ข้อสอบ GMAT. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : PSP, 2532.
- มนต์วิภา ชัยพัฒน์มานนท์. กำเนิดความคิด. ม.ป.ท., 2530.
- อุทุมพร (ทองอุไทย) จามรมาน. คู่มือการเลือกใช้เทคนิคทางสถิติเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมศาสตร์ = A Guides for selecting statistical techniques for analyzing social science data. ม.ป.ท., 2531.
- วิจิตร บุญยะโหดระ. สวัสดิศึกษา : เพื่อสวัสดิภาพของประชาชน. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันอัปัติภัยแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี, 2527.
- การสัมมนาเชิงปฏิบัติการการ์ตูน : สื่ออัจฉริยะ (ใจ). อุบลราชธานี : วิทยาลัยครู-อุบลราชธานี, 2532.
- ถาวร ช่วยประสิทธิ์. นักเรียนเทคนิคทหารบก. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : พี.วาทีนพับลิเคชั่น, 2531.
- สุนันท์ บัณฑาคม. การผลิตสื่อประสม : สไลด์ประกอบเสียง. กรุงเทพฯ : โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530
- บ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา, วิทยาลัยครู. สารนิเทศศาสตร์. ม.ป.ท., 2532.
- สุรินทร์ มัจฉาชีพ. สัตว์ชายฝั่งทะเลไทย. กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา, 2532.
- เรด, ลอรี. อ่านหญิงจากลายมือ (วิธีทำนายลายมือสำหรับผู้หญิงยุคใหม่). ม.ป.ท., 2532.
- ศรียา ทรรทรานนท์ และพัชรินทร์ สุขประมุข. ศิลปะและหัตถกรรมไทย. กรุงเทพฯ : กรมศิลปากร, 2532.
- การศึกษาเชิงคุณภาพ : เทคนิคการวิจัยภาคสนาม. นครปฐม : โครงการเผยแพร่ข่าวสารและการศึกษาด้านประชากร สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2531.
- บุญยงค์ เกศเทศ. ภาษาวិทยานิพนธ์. มหาสารคาม : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2532.
- สุนันท์ บัณฑาคม. การสอนแบบโปรแกรม. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- สัตว์ป่าเมืองไทย : ก่อนจะเหลือเพียงความทรงจำ. กรุงเทพฯ : วีระยุทธธุรกิจ, 2531.

จนเรต. ปราชญ์ปกรัถ. กรุงเทพฯ : มูซ่า, 2532.

กานติ ฅ ศรีรักษา. ขวัญใจเจ้า : รวบรวมบทกวีท่ามกลางยุคสมัย. กรุงเทพฯ : ดันฮ้อ, 2532.

ชัยอนันต์ สมุทรวณิช. รัฐกับสังคม : ไตรลักษณ์รัฐไทยในพหุสังคมสยาม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

เดช บุญนาค. การปกครองระบบเทศาภิบาลของประเทศสยาม พ.ศ.2435-2458 : กระทรวงมหาดไทยสมัยสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ = The provincial administration of Siam, 1892-1915 : the ministry of the interior under Prince Damrong Rajanubhab. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2532.

นงราม เศรษฐพานิช และคนอื่นๆ. ค่าใช้จ่ายและผลตอบแทนจากการลงทุนทางการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2532.

ฉอาน อิศรศักดิ์. ฝึกกำลังใจ. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ : แพร์พิทยา, 2532.

ตารา ฅ เมืองใต้. บุคคลภายในสามก๊ก. กรุงเทพฯ : ดอกหญ้า, 2531.

วิจิตร บุญยรัตระ. ภัยจากอาหาร. กรุงเทพฯ : ดวงกลมสมัย, 2533.

สุวัฒน์ พัฒนาไพบูลย์. บริหารโครงการ = Project management. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น, 2532.

ธงชัย พันธุ์เมธาฤทธิ. พิลึกสี่ควอนตัม เล่ม 1. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2530.

พรพิมล ม่วงไทย. การวิเคราะห์ด้วยเครื่องมือ. กรุงเทพฯ : ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.

โรมรี ชื่นสาราญ. ธุรกิจนิเทศหลักการอ่านเขียนทางธุรกิจ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ม.ป.ป.

สุจินดา ม่วงมี. การศึกษานอกระบบโรงเรียน. ชลบุรี : ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2531.

- จอห์น, เนย์บิตต์. เมกาเทรนด์ : ทางสายใหญ่สู่อนาคต = Megatrends : ten new directions transforming our lives. กรุงเทพฯ : รวมทรงศน์, 2532.
- ชินภัทร ภูมิรัตน์ และคนอื่น ๆ. การวิจัยและประเมินคุณภาพโรงเรียนประถมศึกษา.
กรุงเทพฯ : คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, ม.ป.ป.
- สุวรรณ ทงสีสุขาส. ศึกษาโปรแกรม Mini-micro CDS/ISIS ด้วยตนเอง. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2532.
- ยุทะคะ ทะชะวะและคนอื่น ๆ. ประวัติวัฒนธรรมญี่ปุ่น : ภาพโดยทั่วไปอย่างกว้าง ๆ
โดย ยุทะคะทะชะวะ. กรุงเทพฯ : กระทรวงการต่างประเทศญี่ปุ่น, ม.ป.ป.
- พิมพ์ร ลีลาพรพิสิฐ. เครื่องสำอางเพื่อความสะอาด = Cleaning cosmetics.
กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2532.
- ดวงแก้ว สวามิภักดิ์. ระบบดำเนินงานยูนิกซ์. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น, 2531.
- ลีทธิชน โภไคยอุดม. ทฤษฎีและการคำนวณวงจรอิเล็กทรอนิกส์. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น, 2532.
- ทง อัครธีรานนท์. เอกสารประกอบการสอน วิชาฟิสิกส์ 104 ฟิสิกส์เบื้องต้น 2.
มหาสารคาม : ภาควิชาฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาสารคาม, 2528.
- ธงชัย พันธุ์เมธาฤทธิ์. เอกสารประกอบการสอน ฟิสิกส์สถานะของแข็งเบื้องต้น
ฟิสิกส์ 461. พิษณุโลก : ภาควิชาฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัย-
ศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2530.
- แชลลิส, ไมเคิล. วิพากษ์คอมพิวเตอร์เทวรูปแห่งยุคสมัย. กรุงเทพฯ : มุลนิธิ
โกลมลิมทอง, 2533.
- ชัยอนันต์ สมุทรวณิช. รัฐกับสังคม : ไตรลักษณ์รัฐบาลไทยในพหุสังคมสยาม. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- ชัยวัฒน์ ลิ่มเศรษฐานูวัต. จิตร ภูมิศักดิ์ : ฉบับการ์ตูนจากลิปส์ดีลา...ถึงสังคมก่อนยุคนิค.
กรุงเทพฯ : ชาวชาร์ลี, 2532.
- ชัยวุฒิ จันมา. ดีเบสทีพีลัส = dBase III Plus. กรุงเทพฯ : สยามคอมพิวเตอร์, 2532.
- อาวุธ วัฒนสิน. นอนพาราเมตริกเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย-
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.

วรรณวดี มีลาภทอง. การสร้างแบบทดสอบความถนัด. เชียงใหม่ : โครงการตำรา-
ครุศึกษา คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูเชียงใหม่, 2530.

ภาษีมูลค่าเพิ่มฉบับสมบูรณ์ 2533 : พร้อมร่างพระราชบัญญัติภาษีมูลค่าเพิ่มและกฎหมายอื่น
ที่เกี่ยวข้อง. กรุงเทพฯ : ธรรมนิติ, 2533.

พจนา จันทรสันติ. แดดสาดละอองฉาย : บทกวีพิงจากห้วงลึก. กรุงเทพฯ :
มูลนิธิโกลบอลคิมทอง, 2532.

ประพัฒน์ อุทยานาศ. คู่มือการใช้เครื่องพิมพ์ EPSON รุ่น LQ, LX และ FX. กรุงเทพฯ :
ซีเอ็ดดูเคชั่น, 2531.

การประชุมทางวิชาการเรื่อง บทบาทของบุคลากร เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาห้องสมุด.
ม.ป.ท., 2532.

สุภัทรา วรรณพิน. ประวัติศาสตร์และเหตุการณ์ปัจจุบันในเอเชียใต้. กรุงเทพฯ :
โอเดียนสตรี, 2532.

สุรศักดิ์ วงศ์กิตติเวชกุล. คู่มือการเลี้ยงปลาทองฉบับสมบูรณ์. กรุงเทพฯ : เอ็ม
ซีพหลาย, 2532.

ประทุม ม่วงมี. โครงสร้างและการทำงานของร่างกายมนุษย์ 1. ชลบุรี : ภาควิชา
พลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2533.

นิตย์ ลัมมนาพันธ์. การบริหารคุณภาพแบบญี่ปุ่น = Japanese quality management
: QC circle. กรุงเทพฯ : โครงการส่งเสริมเอกสารวิชาการ
สำนักบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2532.

เสนาะ ดิยาวี. การบริหารงานบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ :
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2532.

ตันกัน, เรย์. แอตวานซ์เอ็ดมเอสตอส. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น, 2533.

สรศักดิ์ งามจจรกุลกิจ. ขบวนการเสรีไทยกับความขัดแย้งทางการเมืองภายในประเทศ.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

สุนทร มณีสวัสดิ์. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย 2721212. กรุงเทพฯ :
อักษราพัฒนา, 2532.

อภิรักษ์ พันธเสน และคนอื่นๆ. การเตรียมอุดมศึกษาเพื่อการเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมที่พึงปรารถนา.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533.

รายชื่อหนังสือที่อยู่ในกลุ่มหนังสือที่มีปริมาณการพิมพ์น้อย จำนวน 222 ชื่อเรื่อง

กลุ่มหนังสือที่ไม่มีการพิมพ์ออกเลย จำแนกตามหมวดหมู่ ได้ดังนี้

หนังสือานหมวด 000 ความรู้ทั่วไป มีจำนวน 11 ชื่อเรื่อง

หมวด 000-009 จำนวน 2 ชื่อเรื่อง

ส.บุญเสนอ. ตามรอยลายสีไทย. กรุงเทพฯ : พี.วาทีนพับลิเคชั่น, 2531.

ห้องสมุดแห่งประเทศไทย, สมาคม. สมาคมห้องสมุดฯ 25 ที่ระลึกในงานฉลองครบรอบ 25 ปี ของสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ : สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย, 2522.

หมวด 030-039 จำนวน 1 ชื่อเรื่อง

อนุสรณ์งานศพประกิจ สุขรังสรรค์ นาย ณ วัดธาตุทอง. ม.ป.ท., 2527

หมวด 070-079 จำนวน 2 ชื่อเรื่อง

พรทิพย์ วรกิจภคคาร. รายงานการวิจัยเรื่อง การพิจารณาคัดเลือกข่าวประชาสัมพันธ์ของนักหนังสือพิมพ์. กรุงเทพฯ : คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526.

สถิตธรรม เพ็ญสุข. บันทึกตกหล่น บนเส้นทาง"นักข่าว"ในปรอทและเข็มนาฬิกา.

กรุงเทพฯ : หนังสือพิมพ์เดอะมิเรอร์, 2530.

หมวด 080-089 จำนวน 6 ชื่อเรื่อง

กลิ่นมหาดไทย. ม.ป.ท., 2530.

ที่ระลึกงานสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปีพุทธศักราช 2525. กรุงเทพฯ :

ราชบัณฑิตสถาน, 2525.

พาสเชลส์,ปีเตอร์. สุดยอดธุรกิจและผลิตภัณฑ์ = The best. กรุงเทพฯ :

จันทิมา, ม.ป.ป.

รวมสารคดีแปล'89. กรุงเทพฯ : ชมรมนักแปลจีนไทยแห่งประเทศไทย, 2532.

วิลาศ มณีวัต. ธารสายการตลาด. กรุงเทพฯ : มีเดียพับลิช, 2532.

อนุสรณ์งานศพฯ ณ บ้านเบิก, นาง ณ เมรุวัดพระศรีมหาธาตุ วรมหาวิหาร

8 พฤษภาคม 2520. ม.ป.ท., 2520.

หนังสือในหมวด 200 ศาสนา มีจำนวน 9 ชื่อเรื่อง

การสัมมนาพระสงฆ์ : ผู้ในระดับท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาชุมชน. ม.ป.ท., 2528.

เขมานันตะ. หิ่งห้อย = Five flies. มปท., 2532.

จินดา กิริมาเนท์. ไปเยือนถิ่นพุทธภูมิ. ม.ป.ท., 2533.

เจาะลึก ญาณวัชรภักษ์. กรุงเทพฯ : เคล็ดไทย, 2532.

เชวง เดชะโกศยะ. จุดเริ่มต้น. ม.ป.ท., 2532.

ทางเลือก. ม.ป.ท., ม.ป.ป.

พระเทพเวที (ประยูรย์ ปยุตโต) พุทธบริษัทกับพระธรรมวินัย. ม.ป.ท., 2532.

พุทธศาสนิกฯ และปุ่น จงประเสริฐ. คำสอนผู้บวช. กรุงเทพฯ : สำนักหนังสือธรรมมุข, ม.ป.ป.

พระธรรมเทศนา. ม.ป.ท., ม.ป.ป.

หนังสือในหมวด 300 สังคมศาสตร์ มีจำนวน 71 ชื่อเรื่อง

หมวด 300-309 จำนวน 13 ชื่อเรื่อง

การประชุมทางวิชาการเรื่องทรัพยากรสิ่งมีชีวิตทางน้ำ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

การสัมมนาเรื่องหลักสูตรสังคมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา. ม.ป.ท., ม.ป.ป.

เกื้อ วงศ์บุญสิน. การประเมินผลการให้บริการด้านการวางแผนครอบครัวในสี่จังหวัด

ภาคใต้ของไทย พ.ศ. 2531 = Evaluation of the family planning in four frontier provinces in the south of thailand.

กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

ชาย โภชิตตาและกุศล สุนทรธาดา. การศึกษาวิจัยเรื่องการวางแผนครอบครัวและ

สวัสดิการสำหรับพนักงานหญิงในโรงงานอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ : สถาบัน

วิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2531.

เชษฐ บุญประเทือง. ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความแตกต่างภาวะเจริญพันธุ์ระดับภาค

= Factor associated with regional fertility differentials.

โครงการประชากรกับการพัฒนา สถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

และกองวางแผนประชากรและกำลังคน สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ

และสังคมแห่งชาติ, 2525.

- นพวรรณ จงวัฒนา และ เกื้อ วงศ์บุญสิน. โครงการสำรวจการวางแผนครอบครัวของผู้
อพยพลี้ภัยอินโดจีนในประเทศไทย พ.ศ.2531 : ศูนย์เขาอีตาง จังหวัดปราจีนบุรี
และศูนย์บ้านวินัย จังหวัดเลย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- เพ็ญพร ชีระสวัสดิ์, ภัสสร สิมานนท์ และ เกื้อ วงศ์บุญสิน. ความเป็นเมืองและการย้ายถิ่น
ประมวลข้อมูลจากสำมะโนประชากร พ.ศ.2523. กรุงเทพฯ : สถาบัน
ประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. สำนักวิจัย ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะชุมชนในชนบท
กับประสิทธิภาพในการพัฒนา. ม.ป.ท., ม.ป.ป.
- สมพร เพ็ญจันทร์ และกมล ส่งวัฒนา. รายงานการวิจัยนโยบายการพัฒนาแหล่งน้ำ
ขนาดเล็ก กรณีศึกษาการนํานโยบายไปปฏิบัติในหมู่บ้านชนบทยากจน จังหวัด
สงขลา = Small-scale water resource development policy
a case study of policy implementation in poverty-stricken
village in chang Songkia. ม.ป.ท., 2530.
- สังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. การฝึกอบรมความเป็นผู้นำให้แก่สตรีชนบท :
แนวทางการมีส่วนร่วม รุ่นที่ 1. ม.ป.ท., 2532.
- สุดสวาท ดิศโรจน์. อิทธิพลของโครงสร้างครัวเรือนและความสัมพันธ์ในครอบครัว
ต่อการทำงานเชิงเศรษฐกิจของผู้หญิง. ม.ป.ท., 2531.
- สุนันทา สุวรรณอุดม. เงื่อนไขทางสังคม สิ่งแวดล้อมและขนาดการถือครองที่ดิน
ที่สัมพันธ์กับการดำรงชีพของเกษตรกรไทย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2527.
- สุนันทา สุวรรณอุดม และคนอื่นๆ. ลักษณะทางประชากรและการใช้พื้นที่ในเขต
ชานกรุงเทพฯ : เขตบางกะปิ เขตบางเขน และเขตมีนบุรี. กรุงเทพฯ :
สถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- หมวด 320-329 จำนวน 6 ชื่อเรื่อง
- ณรงค์ ลินสวัสดิ์. พฤติกรรมการแข่งขันงานสังคมไทย. กรุงเทพฯ : คณะรัฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2529.

พรหมวิหาร, ไกรสร. บางบทเรียนต้นตอและบางปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาใหม่
ของการปฏิวัติลาว. นนทบุรี : สันติธรรม, 2531.

สุดารัตน์ ศุภพิพัฒน์ และคนอื่น ๆ. การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากสตรีไทยกับ
ปัญหาสิทธิมนุษยชน. กรุงเทพฯ : สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2527.

สุนทรพิพิธ, พระยา. วิญญาณ (Spirit) แห่งนักปกครอง. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ,
ม.ป.ป.

อนุสรณ์ทศวรรษสมาคมมิตรภาพไทย-จีน. ม.ป.ท.,ม.ป.ป.

อุทัย พิมพ์ใจชน : บนเส้นทางการเมืองที่ท้าทาย. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนา
ผู้นำทางการเมือง, ม.ป.ป.

หมวด 330-339 จำนวน 8 ชื่อเรื่อง

การประชุมทางวิชาการเรื่อง ทรัพยากรสิ่งมีชีวิตของน้ำ = Proceedongs of
sheiliving aquatic resources. กรุงเทพฯ : โครงการ
เผยแพร่ผลงานวิจัย ฝ่ายวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

การสัมมนาทางวิชาการเรื่องศักยภาพและแนวทางการพัฒนาภาคตะวันตก
ของประเทศไทย : รายงานผลการสัมมนา 28-30 พฤศจิกายน 2528.

จังหวัดกาญจนบุรี. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย, ม.ป.ป.

การสัมมนาเรื่องการใช้สินค้าอุตสาหกรรมที่ผลิตในประเทศของส่วนราชการและ
รัฐวิสาหกิจ : รายงานการสัมมนา 31 มีนาคม 2531. ม.ป.ท., ม.ป.ป.

เจดีย์ เจริญโก. เศรษฐกิจทั่วไป : เศรษฐกิจสองระบบ. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช, 2533.

ประโชค ชุมพล. สถาบันการเงิน. ม.ป.ท.,ม.ป.ป.

มนัส สุวรรณ. นิเวศวิทยากับการพัฒนาเศรษฐกิจ = Ecology and aconomic
development. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2532.

สมชาติ อุ่อ้น. การศึกษาปัจจัยบางประการที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการทำฟาร์ม
โคนมบริเวณหนองโพ อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี. ม.ป.ท., 2531.

สุชาติ ตันตสุรฤกษ์. โผยเกี่ยว : การส่งเงินกลับประเทศโดยชาวจีนโพ้นทะเลใน
ประเทศไทย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

หมวด 340-349 จำนวน 12 ชื่อเรื่อง

คู่มือการดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน 2518.

กรุงเทพฯ : สำนักงาน ก.พ., ม.ป.ป.

ไชยยศ เหมะรัชตะ. มรดก : บัณฑิตกฎหมายชาวบ้าน เล่ม 2. กรุงเทพฯ :
นิติธรรม, 2531.

ธรรมเนียมการบัญชีและภาษีอากร, บริษัท. การบริหารค่าเสื่อมราคาค่าสึกหรอและ
ข้อมูลรายจ่ายที่มีปัญหา. กรุงเทพฯ : บริษัท, ม.ป.ป.

ธุรกิจบัณฑิตย์; มหาวิทยาลัย. วิทยาลัทธิ 2532. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ธุรกิจบัณฑิต, 2532.

พระราชบัญญัติควบคุมกิจการเหมและวัสดุโทรศัพท์ 2530. กรุงเทพฯ :
ฟิลิกส์เซ็นเตอร์, ม.ป.ป.

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน. กรุงเทพฯ :
ธรรมเนียมการบัญชีและภาษีอากร, 2531.

พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติพุทธศักราช 2485. กรุงเทพฯ : สุตรไพศาล,
2532.

พระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. 2511 พร้อมด้วยประกาศของคณะปฏิวัติแก้ไขเพิ่มเติม
กฎกระทรวงและประกาศกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ ออกตามความใน
พระราชบัญญัตินี้ กับประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 141 เรื่องการจัดตั้ง
กลุ่มเกษตรกร. กรุงเทพฯ : ธีรานุสรณ์, ม.ป.ป.

รุ่งโรจน์ รื่นเรืองวงศ์. เหตุเกิดในศาลแรงงาน. ม.ป.ท., ม.ป.ป.

สุทัศน์ สิบเหล่านกรบ. วิชาการที่ดิน. กรุงเทพฯ : นิติธรรม, 2533.

สวัสดิ์ คำชาย. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายเสื่อมวลชน. กรุงเทพฯ :
โอเดียนสตรี, 2532.

อานันท์ คล้ายสังข์. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วยเช่าทรัพย์เช่าซื้อ.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533.

หมวด 350-359 จำนวน 3 ชื่อเรื่อง

วิบูลย์พงศ์ พูนประสิทธิ์. การปกครองระบบพันธรัฐของอเมริกา : ความสัมพันธ์ของ
ระบบสหพันธรัฐกับการเลือกประธานาธิบดี. กรุงเทพฯ : คณะรัฐศาสตร์

- มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2531.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. เรื่องนำรัฐสำหรับข้าราชการเกษียณอายุ.
กรุงเทพฯ : สำนักงานก.พ., 2533.
- อนุสรณ์งานศพพลสกลสงกากร, หลวง (วิลเลียม นีลคซ์ ณ เมรุวัดธาตุทอง 27
ธันวาคม 2520. ม.ป.ท., ม.ป.ป.
- หมวด 360-369 จำนวน 4 ชื่อเรื่อง
- ทัศนีย์ ลักขณาภิชนนัท. การสังคมสังเคราะห์ชุมชน = Community work. ม.ป.ท.,
2533.
- สราญ บุญยานุสนธิ์. เรื่องนำรัฐเกี่ยวกับคนหูหนวก. ม.ป.ท., 2531.
- อนุสรณ์งานศพกองวิศกักรรณ, นาย ณ เมรุวัดเทพศิรินทราวาส 14 มกราคม 2531.
ม.ป.ท., ม.ป.ป.
- อเมอเรเชียน. กรุงเทพฯ : องค์การการกุศลเฟิร์เอสต์, 2531.
- หมวด 370-379 จำนวน 17 ชื่อเรื่อง
- การสัมมนาเชิงวิชาการ ความจำเป็นของงานวิจัยทางการศึกษาผู้ใหญ่และบทคัดย่องานวิจัย
ทางการศึกษาผู้ใหญ่ : การสัมมนาเชิงวิชาการ 24-25 พฤศจิกายน 2531 ณ จังหวัด
นครศรีธรรมราช. กรุงเทพฯ : กรมการศึกษานอกโรงเรียน, 2531.
- คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาประชาธิปไตยในโรงเรียนประถมศึกษา.
กรุงเทพฯ : สำนักงานประถมศึกษา, 2531.
- ความจำเป็นของงานวิจัยทางการศึกษาผู้ใหญ่และบทคัดย่องานวิจัยทาง
กรุงเทพฯ : ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน, 2530.
- ความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาประชาชน ป.ศ.2493. กรุงเทพฯ : ศึกษาธิการ, 2493.
- พิมพ์ธรรม ทองกลิ่น. ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม
นักเรียนที่ส่งเสริมลักษณะความเป็นพลเมืองดีของโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2531.
- ดวงเดือน อ่อนนุ่ม. สนุกกับรูปเรขาคณิต. ม.ป.ท., 2533.
- เดชา พริงลาญ, พองจันทร์ สุขสวัสดิ์ ณ อยุธยาและนุชรี ตรีการพันธุ์. การประเมินการจัดการ
ศึกษาภาคเรียนฤดูร้อนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,
2531.

- ทวีศักดิ์ ศูนย์กลาง. เจตคติต่อวิชาพลศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาเมื่อแรกเข้าศึกษา
ปีการศึกษา 2530. มหาสารคาม : วิทยาลัยพลศึกษามหาสารคาม, 2530.
- บุญมา จาริก. การศึกษาการเรียนรู้แนวคิดทางคณิตระดับประถมศึกษาปีที่ 1 = The study
of mathematical concept barning in grade I. ม.ป.ท., ม.ป.ป.
- ปก แก้วกาญจน์. พัฒนาการทางการศึกษานานาชาติ ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 ถึง พ.ศ. 2503.
สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2531.
- ประชุม รอดประเสริฐ และคนอื่น ๆ. สรุปผลการวิจัยเรื่องการกระจายด้านบริการและทรัพยากรทาง
การศึกษาของการศึกษาเอกชน. กรุงเทพฯ : สำนักงานการศึกษาแห่งชาติ, 2531.
- วิชัย ราษฎร์ศิริ. เอกสารคำสอน วิชาศึกษา 335. ม.ป.ท., 2529.
- วีโรจน์ สารรัตน์. การวางแผนโรงเรียนมัธยมศึกษา. ม.ป.ท., 2532.
- วีระชาติ สวนไพรินทร์. ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติระดับการศึกษาอาชีพรายได้ของ
ผู้ประกอบการและบุคลิกภาพของนักเรียน ที่มีต่อความสนใจอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ม.ป.ท., 2530.
- วีระชาติ สวนไพรินทร์และเทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย. ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อคุณภาพ
ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- สุวรรณ จันทรประเสริฐและคนอื่น. บทบาทครูต่องานสาธารณสุขมูลฐานในโรงเรียนใน
ภาคตะวันออกเฉียง = The teacher's role in primary health. ชลบุรี :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และศูนย์ฝึกอบรมและพัฒนากาสาธารณสุข, 2531.
- อินทุรัตน์ วีระเดช. การศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์และนักเรียนเกี่ยวกับ
การเรียนการสอนวิชากิจกรรมบังคับในโรงเรียนสาธิตของมหาวิทยาลัยใน
กรุงเทพมหานคร = A comparative study of teachers and students'
opinions toward learning and teaching compulsory activity course
Bangkok. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2531.
- หมวด 380-389 จำนวน 1 ชื่อเรื่อง
- รังสรรค์ ณะพรพันธุ์. อุปสงค์ในการเสนอซื้อข้าวส่งออกของไทยในตลาดโลก : บทสำรวจ
สถานะแห่งความรู้. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2531.

หมวด 390-399 จำนวน 8 ชื่อเรื่อง

ก่องแก้ว วีระประจักษ์. กระบวนพยุหยาตรา : ประวัติและพระราชพิธี. กรุงเทพฯ :
กรมศิลปากร, 2531.

อุ บลิตสกี , เกอร์รี่. ประเพณีและวัฒนธรรมของประชาชนเชื้อชาติต่าง ๆ ในสหภาพโซเวียต.
ม.ป.ท., 2532.

โคลงสุภายิตโบราณลาว = Klong Suphasit Buran. กรุงเทพฯ : มูลนิธิเสฐียรโกเศศ-
นาคะประทีป, 2532.

ดุษฎีมาลา มาลากุล, คุณหญิง. มารยาทเล่มน้อย. พิมพ์ครั้งที่ 2. ม.ป.ท., 2503.

เทพ สุนทรสารทูล. นิทานโบราณกวีนิพนธ์. ม.ป.ท., 2532.

ประยงค์ อนันทวงศ์. มงคลในการปลูกบ้านสร้างเรือน. กรุงเทพฯ : บารุงสาสน์, 2531.

วรพิทย์ มีมาก. การศึกษาเพื่อพัฒนานโยบายและแผนงานทางวัฒนธรรมในการอนุรักษ์วัฒนธรรม
ในการอนุรักษ์วัฒนธรรม : ศึกษาเฉพาะกรณีกลุ่มหม่มสาวจังหวัดเชียงใหม่. ม.ป.ท.,
2531.

อริยานุวัตะเขมาจารีเถระ, พระ. ชนะสันตะยอศคาสอน. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2525.

หนังสือในหมวด 400 ภาษาศาสตร์ มีจำนวน 7 ชื่อเรื่อง

หมวด 420-429 จำนวน 1 ชื่อเรื่อง

อรุณี วิริยะจิตรา. การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. ม.ป.ท., 2532.

หมวด 490-499 จำนวน 6 ชื่อเรื่อง

ทรงศักดิ์ ปรากฏ์วัฒนกุล. การศึกษาเปรียบเทียบคำอุ้งสาวล้านนาและพจนานุกรมเกี่ยวกับอีสาน.
กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2532.

นวนิธิ อยู่โพธิ์. การออกเสียงภาษามาเลเชียด้วยอักษรโรมันและระบบเสียงในภาษามาเลเชีย
Bahasa Malaysia pronunciation base on the Roman alphabet,
and the sound system of Bahasa Malaysia. ม.ป.ท., 2532.

มณี พยอมยงค์. ภาษาไทย ภาษาถิ่น ไม้ล้มลุก. เชียงใหม่ : คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2533.

วิเคราะห์ศิลาจารึกในพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติหริภุญไชย. กรุงเทพฯ : กรมศิลปากร, 2522.

อนันต์ ทิพย์รัตน์และคนอื่นๆ. การวิจัยประเมินผลการปฏิบัติตามนโยบายเกี่ยวกับการเรียนรู้และ
การศึกษา. สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2533.

อนุสรณ์งานศพ พระสิรินันท์ (สนั่น ถาวโร) ณ เมรุวัดจักรวรรดิราชาวาส 25 กุมภาพันธ์ 2521.
ม.ป.ท., 2521.

หนังสือในหมวด 500 วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ มีจำนวน 8 ชื่อเรื่อง

หมวด 530-539 จำนวน 2 ชื่อเรื่อง

เฟื่องลดา วีระลัย. ฟิลิอกส์การเกษตร. ม.ป.ท., ม.ป.ป.

มีศักดิ์ มิลินทวิสมัย. การศึกษาวิธีกำหนดกัมมันตภาพรังสีในอาหารและน้ำดื่ม ที่บริเวณโดย

ประชากรไทย = Study of procedure for limiting radiomuclide
contents in foods and drinking water ingested by thai population.

ม.ป.ท., 2530.

หมวด 540-549 จำนวน 1 ชื่อเรื่อง

รวิวรรณ สังขศิลาและคนอื่นๆ. การศึกษาสารสกัดของพืชและสัตว์ทะเลบางชนิด. ม.ป.ท., 2532.

หมวด 570-579 จำนวน 1 ชื่อเรื่อง

อภาพร พงษ์มาลา. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีววิทยาในมัธยมศึกษาปีที่ 5
ระหว่างการสอนแบบปกติ กับการสอนแบบใช้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อรอบรู้ตามแนวคิดของบลูม.

ม.ป.ท., 2531.

หมวด 580-589 จำนวน 1 ชื่อเรื่อง

กันยารัตน์ ไชยสุต. เซลล์พันธุศาสตร์และเซลล์อนุกรมวิธานของพืชสกุล Zephyranthes =
Cytogethetics and cytotaxonomy of Zephranthes. ม.ป.ท., 2532.

หมวด 590-599 จำนวน 3 ชื่อเรื่อง

รัชช ดอนสกุล. รายงานการวิจัยเพื่อการศึกษาโครโมโซมของปลาชนิด ปลาทรายและ

ปลาตองลาย ที่พบในประเทศไทย = A Chromosom study on three species
of notoapterus, N.chitala and N.blanci, from Thailand. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน, 2533.

ปรากรม ประยูรรัตน์. การจำแนกหมวดหมู่และแนวทางวินิจฉัยอะคาวัน. ม.ป.ท., 2532.

พิไลพรรณ พงษ์ฟู. การสำรวจราเมือกในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ = A survey of slime molds

in the Eastern part of Thailand. ม.ป.ท., 2529.

หนังสือในหมวด 600 วิทยาศาสตร์ประยุกต์ มีจำนวน 50 ชื่อเรื่อง

หมวด 600-609 จำนวน 1 ชื่อเรื่อง

การประชุมวิชาการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีนิวเคลียร์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :

สำนักงานพลังงานปรมาณู, 2533.

หมวด 610-619 จำนวน 12 ชื่อเรื่อง

การสัมมนาเรื่องประสบการณ์การอนามัยครอบครัวในประเทศไทย. ม.ป.ท., 2532.

บุตร ประดิษฐวิชัย. แพทย์-ยา : วิชาชีพหรือการค้า. กรุงเทพฯ : หมอชาวบ้าน, 2532.

ปราโมทย์ วีรานุกต์ดีและไพโรจน์ จงบัณฑิตย์เจริญ. การชักประวัติและตรวจร่างกายผู้ป่วยเด็ก.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ม.ป.ป.

พรพันธุ์ บุญรัตนพันธุ์และบุญเลิศ เลี้ยวประไพ. คู่มือการสร้างและการใช้เครื่องซีวัดสถานภาพ

อนามัยในชุมชนสำหรับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขระดับตำบล. นครปฐม : สถาบันวิจัยประชากร

และสังคมมหาวิทยาลัยมหิดล, 2531.

แม็คโรนัลด์, อเล็กซานเดอร์. การฝังเข็ม = Acupuncture : form ancient art to

modern medicine. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ, 2531.

เรวดี วงศาโรจน์. หลักการจัดทำและคำอธิบายตำรายาของไทย = Guidance for

preparing and commentary on Thai pharmacopoeia.

ม.ป.ท., 2531.

สภาภาษาชาติไทย. คำบรรยายการประชุมทางวิชาการเล่มที่ 14. ม.ป.ท., 2530.

สิ่งแวดล้อมเรื่องสารเป็นพิษ, คณะกรรมการ. คู่มือการเก็บและรักษาตัวอย่างเพื่อวิเคราะห์สาร

ป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์. กรุงเทพฯ : งานสารพิษ กองมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม

สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ, 2530.

สุวรรณ จันทร์ประเสริฐ, บรรณาธิการ. เอกสารประกอบการสอน วิชา พย 131 พยาบาล

ศาสตร์ 1. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการพยาบาลชุมชน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ, 2531.

สุนดา ชมพูทวีป และคนอื่น ๆ. สุขวิทยาทางการเจริญพันธุ์ของนักเรียนและครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ในกรุงเทพมหานคร = A Study of reproductive health in adolescence

in the Eastern part of Thailand. ม.ป.ท., 2529.

หนังสือในหมวด 600 วิทยาศาสตร์ประยุกต์ มีจำนวน 50 ชื่อเรื่อง

หมวด 600-609 จำนวน 1 ชื่อเรื่อง

การประชุมวิชาการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีนิวเคลียร์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :

สำนักงานพลังงานปรมาณู, 2533.

หมวด 610-619 จำนวน 12 ชื่อเรื่อง

การสัมมนาเรื่องประสบการณ์การอนามัยครอบครัวในประเทศไทย. ม.ป.ท., 2532.

บุตร ประดิษฐวิชัย. แพทย์-ยา : วิชาชีพหรือการค้า. กรุงเทพฯ : หมอชาวบ้าน, 2532.

ปราโมทย์ วีรานุกต์ดีและไพโรจน์ จงบุญญิตติเจริญ. การซักประวัติและตรวจร่างกายผู้ป่วยเด็ก.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ม.ป.ป.

พรพันธุ์ บุญรัตนพันธุ์และบุญเลิศ เลี้ยวประไพ. คู่มือการสร้างและการใช้เครื่องชี้วัดสถานภาพ

อนามัยในชุมชนสำหรับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขระดับตำบล. นครปฐม : สถาบันวิจัยประชากร

และสังคมมหาวิทยาลัยมหิดล, 2531.

แม็คโคเนลด์, อเล็กซานเดอร์. การฝังเข็ม = Acupuncture : from ancient art to modern medicine. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ, 2531.

เรวดี วงศาโรจน์. หลักการจัดทำและคำอธิบายตำรายาของไทย = Guidance for preparing and commentary on Thai pharmacopoeia.

ม.ป.ท., 2531.

สภาภาษาไทย. คำบรรยายการประชุมทางวิชาการเล่มที่ 14. ม.ป.ท., 2530.

สิ่งแวดล้อมเรื่องสารเป็นพิษ, คณะกรรมการ. คู่มือการเก็บและรักษาตัวอย่างเพื่อวิเคราะห์สาร

ป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์. กรุงเทพฯ : งานสารพิษ กองมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม

สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ, 2530.

สุวรรณ จันทร์ประเสริฐ, บรรณาธิการ. เอกสารประกอบการสอน วิชา พย 131 พยาบาล

ศาสตร์ 1. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการพยาบาลชุมชน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ, 2531.

สุนา ชมพูทวีป และคนอื่น ๆ. สุขวิทยาทางการเจริญพันธุ์ของนักเรียนและครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ในกรุงเทพมหานคร = A Study of reproductive health in adolescence

of secondary of secondary school students and teachers in Bangkok.

ม.ป.ท., 2531.

อนุสรณ์งานศพ นิวาสน์ ณ นคร, อาจารย์ ณ เมรุวัดธาตุทอง 30 พฤศจิกายน 2521.

ม.ป.ท., ม.ป.ป.

หมวด 620-629 จำนวน 5 ชื่อเรื่อง

การสัมมนาทางวิชาการและนิทรรศการด้านคอมพิวเตอร์ = Computer development and applications ณ โรงแรมดุสิตธานี กทม. 25-27 ตุลาคม 2522. กรุงเทพฯ : สมาคมคอมพิวเตอร์แห่งประเทศไทย, 2522.

74 เรื่องนำรู้ เทคนิคเครื่อง : รวบรวมบทความทางด้านเครื่องกลจากวารสารเทคนิค ชุดที่ 2.

กรุงเทพฯ : เอ็มแอนด์, 2532.

บัณฑิต วิจารณ์อารยานนท์. หลักการไฟฟ้าสื่อสาร. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

วิบูล เขมรังษณภูมิ. อุปกรณ์ส่งจ่ายไฟฟ้าการออกแบบและระบบป้องกัน. กรุงเทพฯ :

สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี, 2532.

สมพร พรหมพิตร. เล่นเป็นไม้ให้ถูกจับ. กรุงเทพฯ : นิติธรรม, 2532.

หมวด 630-639 จำนวน 17 ชื่อเรื่อง

กระบือ : สัตว์ที่ยังใช้ไม่คุ้มค่า = The water buffalo. ม.ป.ท., 2532.

การประชุมทางวิชาการ เรื่องหน้าจอร์จบดอกเหลือง : รายงานการประชุมทางวิชาการ จังหวัดสุราษฎร์ธานี 23-34 พฤศจิกายน 2530. ม.ป.ท., 2530.

การประชุมสัมมนาการเกษตร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เรื่องไผ่พื้นเมือง : รายงานการประชุมสัมมนาการเกษตรภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระหว่างวันที่ 17-19 สิงหาคม 2531.

กรุงเทพฯ : สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, 2531.

การฝึกอบรมหลักสูตร"การเลี้ยงโคนม"การเลี้ยงโคนม รุ่นที่ 1 15-19 มกราคม 2531.

ม.ป.ท., ม.ป.ป.

การฝึกอบรมหลักสูตรการผสมเทียมโครุ่นที่ 3. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2531.

ชุดินันท์ สิริยานนท์. รายงานการศึกษาเรื่อง ผักบั้งจีน = Water Spinach. กรุงเทพฯ :

กองกิจการตลาด กรมการค้าภายใน, 2531.

เพื่อนของชาวนาแม่ลงที่เป็นประโยชน์ แมงมุมและเชื้อโรค. กรุงเทพฯ : เอกชน, 2532.

ฟาร์มกุ้งทะเล. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โครงการหนังสือเกษตรกรชุมชน, 2532.

